

รายงานการวิจัย

4
เรื่อง

การวิเคราะห์คำสะกดยากที่เขียนผิดของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฝ่ายประถม)

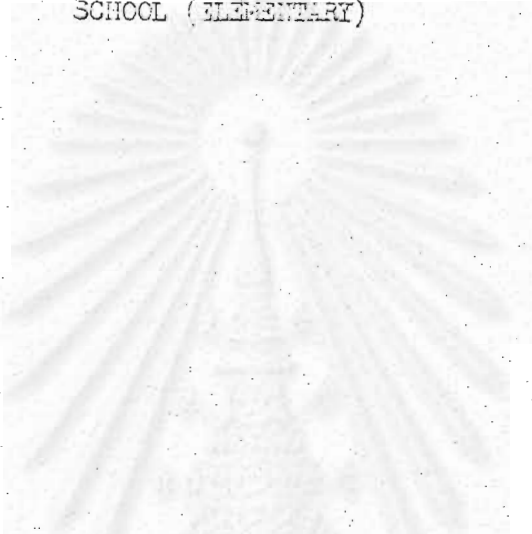
ผู้วิจัย

พัชร์ วรจรังสรรค์

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

พ.ศ. 2538

ANALYSIS OF DIFFICULT SPELLING THAI WORDS
FOR PRATHOM SUKSA THREE STUDENTS IN
CHULALONGKORN UNIVERSITY DEMONSTRATION
SCHOOL (ELEMENTARY)

Patcharee Voracharusrungsi

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

1995

โครงการวิจัย : การวิเคราะห์คำสะกดยากที่เขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

ปีที่ทำวิจัย : 2538

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์คำสะกดยากที่เขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 จำนวน 115 คน และปีการศึกษา 2537 จำนวน 111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบการเขียนสะกดคำสร้างโดยผู้วิจัย จำนวน 6 ชุด ๆ ละ 50 คำ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การเขียนคำภาษาไทยที่สะกดยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะการเขียนผิดหลายลักษณะรวมกันมากที่สุด รองลงมาคือ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ใช้พยัญชนะผิด ใช้สระผิด ผิดที่ตัววรรณยุกต์ ตามลำดับ ส่วนการเขียนวางสระและวรรณยุกต์ ผิดที่ เป็นลักษณะการเขียนที่ผิดน้อยที่สุด
2. ประเภทของคำภาษาไทยที่สะกดยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คือ คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นประเภทคำที่สะกดยากมากที่สุด รองลงมาคือ คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์ คำที่มีหลายพยางค์ คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและอักษรควบกล้ำ คำที่มีตัว รร (รหัน) คำที่มีสระลรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด คำที่ประและไมประวิสรรชนีย์ ตามลำดับ ส่วนคำประเภทที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นและคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว เป็นคำประเภทที่สะกดยากน้อยที่สุด

Title : Analysis of difficult spelling Thai words for Prathom Suksa Three students in Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary)

Year : 1995

ABSTRACT

The purpose of this research was to analyze misspelling and types of difficulty to spell Thai words that were misspelled by Prathom Suksa Three students in Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary). Samples were 115 Prathom Suksa Three students in Chulalongkorn University Demonstration School (Elementary) academic year 2536 B.E. and 111 students academic year 2537 B.E. Research instruments were six spelling tests, 50 words per one, designed by the researcher.

Findings : 1. Writing difficult spelling Thai words of Prathom Suksa three students varied in misspelling. The most misspelling was the one which combined in combination of many types of misspelling, different types of misspelling. The lesser ones varied orderly from final consonant misuse, silent mark misuse, consonant misuse, vowel misuse, tonal mark misuse, and the least was the vowel misplace and the tonal mark misplace.

2. There were different types of difficult to spell Thai words for Prathom Suksa Three. The most difficult one was unused words in daily life. The lesser ones varied orderly from words in poetry and words for royalty, words with several syllables, words with abstract meaning, words transliterated from foreign language, words with a silent mark, words with double initial consonants as clustered consonants or having W or @ leading the other consonants, words with ฝ (ฝู), words with vowel alteration or elimination when having a final letter, words with /a/ sound having (๕) vowel and not having (๕) vowel, and the least difficult one was the words using the same letter as both final and initial consonant and the words with exceptional final letter or with double final letters.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พันธ์ เกษะคุปต์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยได้กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มาลินี เผ่าพรหม อาจารย์ จันทร์เพ็ญ อิทธิพิเจริญ และอาจารย์ ทินกร เทพกุศล ในการตรวจพิจารณาแบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย ผู้วิจัยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ใหญ่และอาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลิมพล คาวเรือง ในเรื่องบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับจากทุกท่านที่กล่าวนามมาข้างต้น เป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

พัชรี วรจรัสรังสี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฆ
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
วิธีดำเนินการวิจัย	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย	8
2 งานวิจัยและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของคำ	10
ความสำคัญของการรู้ความหมายของคำ	15
การเรียนรู้ความหมายของคำ	16
ความหมายของการเขียนสะกดคำ	22
ความสำคัญของการสะกดคำ	23
สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด	25
ความมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำ	31
วิธีการสอนเขียนสะกดคำ	33
การศึกษาระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยาก	38
หลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ...	42

3	วิธีดำเนินการวิจัย	
	ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
	การสร้างเครื่องมือ	46
	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ	
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	150
	ผลการวิจัย	151
	อภิปรายผลการวิจัย	154
	ขอเสนอแนะ	160
	ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	161
	บรรณานุกรม	162
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	170
	ภาคผนวก ข. แบบทดสอบคำที่สะกดคำ	171
	ภาคผนวก ค. ตารางแสดงการรอยละของจำนวนนักเรียน	
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)	
	ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกดยากผิด	190
	ตารางแสดงการรอยละของจำนวนนักเรียน	
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต	
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)	
	ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด	197
	ประวัติผู้วิจัย	204

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	แสดงคาร์บอนของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตาม ลักษณะการเขียนผิด	58
2	แสดงคาร์บอนเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตามลักษณะ การเขียนผิด	85
3	แสดงคาร์บอนของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตาม ลักษณะการเขียนผิด	86
4	แสดงคาร์บอนเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตามลักษณะ การเขียนผิด	112
5	แสดงการเปรียบเทียบคาร์บอนเฉลี่ยของจำนวนนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 และ 2537 ที่เขียนคำสะกด ยากผิด จำแนกตามลักษณะการเขียนผิด	113

<p>6 แสดงคำร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตาม ประเภทของคำ</p>	<p>115</p>
<p>7 แสดงคำร้อยละเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกด ยากผิด จำแนกตามประเภทของคำ</p>	<p>130</p>
<p>8 แสดงคำร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตาม ประเภทของคำ</p>	<p>131</p>
<p>9 แสดงคำร้อยละเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตาม ประเภทของคำ</p>	<p>146</p>
<p>10 แสดงการเปรียบเทียบคำร้อยละเฉลี่ยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 และ 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตาม ประเภทของคำ</p>	<p>148</p>

11	แสดงคำร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกดยากผิด	190
12	แสดงคำร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด	199

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญมากเพราะเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ผู้เรียนได้เห็นถึงคุณค่า รวมทั้งมีความรู้ ทักษะ และเจตคติอันถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2525) การใช้ภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งแก่ชีวิต เมื่อการใช้ภาษาขาดประสิทธิภาพ การดำเนินชีวิตย่อมขาดประสิทธิภาพไปด้วยกันเกือบทุกด้าน การเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาจึงควร เน้นสัมฤทธิ์ผลของทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (บุญเหลือ เทพสุวรรณ, 2523) ทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ ทักษะด้านการเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ลึกลับนึกคิดและความเข้าใจตนเองออกมาเป็นตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจภาษาเขียน ทำให้มนุษย์ติดต่อสื่อสารกันได้ แม้ในระยะทางไกลหรือแม้แต่ในชั่วอายุคนหนึ่งกับอีกชั่วอายุคนหนึ่งซึ่งห่างไกลกันหลายร้อยปี (สุนันทา โสรัจจ์, 2511) การเขียนจึงเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนและปรากฏเป็นหลักฐานได้ดีกว่าทักษะอื่น เพราะจารึกไว้เป็นตัวอักษร ไม่ลบเลือนได้รวดเร็ว เหมือนคำพูด การเขียนจึงใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างอดีตและปัจจุบันไปจนถึงอนาคต (จุไร วรศักดิ์โยธิน, 2519) นอกจากนี้ วรณี โสมประบุร (2515) ยังได้เน้นถึงความสำคัญของการเขียนว่า ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้ง 4 การเขียนถือว่าเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญ เป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและความเข้าใจตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด สติปัญญา ตลอดจนทัศนคติอีกด้วย การเรียนวิชาต่าง ๆ ต้องอาศัยการเขียนเพื่อบันทึกเพื่อรายงานเพื่อจดจำถ้อยคำของครูหรือของเพื่อน เพื่อย่อสิ่งที่ได้ยินได้ฟังและเพื่อตอบในเวลาสอบ (ศิลา จายนัยโยธิน, 2501) ความสำคัญของการเขียนในแง่นี้ โดยเฉพาะการเขียนตอบในเวลาสอบนั้น แสดงให้เห็นว่าการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญมาก เป็นทักษะของ

การเรียนภาษา เพราะการเขียนตอบในเวลาสอบเป็นสิ่งแสดงความสามารถและความสำเร็จของผู้เรียน ผู้เรียนที่ไม่มีความสามารถในการเขียนจะไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน

การเขียนเป็นทักษะที่มีวิธีการสลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่นๆ ผู้เรียนที่สามารถเขียนได้จะต้องมีความสามารถในการฟัง พูด และอ่านไต่ก่อน ในขั้นเริ่มแรกผู้เรียนจะต้องหัดเขียนสะกดคำก่อน เมื่อเขียนสะกดคำได้ถูกต้องก็จะทำให้มีความสามารถในการเขียนคำอื่น ๆ ตามไปค่อย เช่น การเขียนให้ถูกต้องตามไวยากรณ์ การเขียนให้ถี่เนื้อความตามวัตถุประสงค์ หรือการเขียนให้ถี่เนื้อความสละสลวย

การเขียนเพื่อสื่อความหมายจะเขียนเป็น คำ กลุ่มคำ วลี ประโยค และข้อความ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนในลักษณะใดถ้าหากมีการเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อน หรือบกพร่องไป จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไป ไม่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกันทั้งผู้ส่งและผู้รับ หรือทำให้เข้าใจไขว่เขวไม่ได้ ปัจจุบันนี้ข้อความที่เขียนตามหน่วยงานต่าง ๆ ชื่อร้านค้า บริษัท ป้ายประกาศ ป้ายโฆษณา รวมทั้งสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์มีการเขียนสะกดคำผิดพลาด พลิกแพลงอยู่มาก (ยุพา สงศิริ, 2521) การเขียนสะกดคำผิดพลาดหรือพลิกแพลงรูปแบบการเขียนให้ผิดเพี้ยนไปจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดพลาด และอาจสร้างความเข้าใจผิดจนเกิดความเสียหายแก่บุคคลและทรัพย์สินได้ (สุชีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2522) และที่เป็นผลร้ายที่สุดก็คือ การทำลายภาษาอันเป็นวัฒนธรรมของชาติ (พูนง ญาณโกมุท, 2509)

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องหรือการสะกดตัว เป็นการเรียนเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญมาก เพราะการสะกดตัวได้ถูกต้องจะทำให้อ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ และเพื่อการศึกษาในระดับชั้นสูง ๆ ต่อไป นิตยา ฤทธิโยธี (2507) ได้กล่าวว่า การสะกดตัว เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของการระลึกได้อย่างแจ่มแจ้ง จากความจำทั้งรูปราง เสียง หรือสัญลักษณ์ของอักษรทุกตัวที่เรียงลำดับอย่างถูกต้องได้ ผู้เรียนจะต้อง

นิยมโน้มนำระหว่างสัญลักษณ์ของตัวอักษรและเสียงของคำ การเขียนสะกดคำอย่างถูกต้องนั้นเป็นผลมาจากการจำ โครงรูปของคำได้ รู้จัก สังเกต ส่วนที่เหมือนหรือแตกต่าง ในบางส่วนของรูปคำเหล่านั้นได้

การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษายังไม่ดีนัก จะพบว่านักเรียนที่เรียนจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาแล้วประสบความสำเร็จทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้และไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านและการเขียนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย อันอาจจะมีสาเหตุมาจาก หลักสูตร แบบเรียน วิธีสอน ครูผู้สอน การประเมินผล ฯลฯ ดังจะเห็นได้จากการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พบว่า วิชาภาษาไทยโดยเฉพาะด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำตำมาก และผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการเขียนสะกดคำตำมากเช่นกัน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2519) ต่อมาเมื่อได้มีการประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้มีการศึกษาในเชิงประเมินผลหลักสูตรภาษาไทย ในแง่การเขียนสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 พบว่า ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น มีนักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องร้อยละ 50 ขึ้นไป (แก้วตา ไทรงาม, 2520 และ ดวงเคียนสุภิกขย์, 2522) และรูปแบบการเขียนผิดของนักเรียน คือ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวกรันต์ ผิดที่ ร ล ว และ ทร (รหัน) ผิดที่พยัญชนะต้นและผิดที่การใช้ ไ- ย- ยม ผิดที่สระเสียงสั้นยาวและการประวิสรรชนีย์ ผิดที่วรรณยุกต์ เป็นต้น (รุจี สุขเสมอ, 2526)

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเท่าที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการทบทวนข้อบกพร่องของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีจำนวนมากในแต่ละปี (กมล ภูประเสริฐ, 2522) และเมื่อนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาไปแล้วเกิดการลืมหนังสือ ไม่สามารถนำความรู้ ความสามารถในวิชาภาษาไทยไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาเหล่านี้นอกจากจะมีสาเหตุดังที่กล่าวมาแล้ว ปัญหาหนึ่งที่สำคัญมากก็คือ ปัญหาที่มาจากกระบวนการเรียนการสอนของครู เพราะครูส่วนมากสอนเขียนสะกดคำในรูปแบบของการเขียนตามคำบอก เมื่อนักเรียนเขียนผิดก็ให้นักเรียนคัดคำนั้นหลาย ๆ ครั้ง โดยที่นักเรียนไม่ทราบว่า คำที่เขียนผิดนั้นผิดตรงไหน เพราะอะไร

มีความหมายอย่างไร (ประเทิน มหาจันทร์, 2509) นักเรียนก็เขียนสะกดคำผิดเรื่อยมา แม้ว่าจะศึกษาต่อในระดับสูงก็ตาม ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำให้เกิดความสนุกสนานน่าสนใจ เลือกคำมาสอนตามระดับความยากง่าย โดยเริ่มอย่างมีระบบ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ดวงเดือน สุภิเกียรติ, 2522) เพื่อช่วยให้นักเรียนรักที่จะเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย โดยเตรียมบทเรียน อุปกรณ์ และแบบฝึกหัดให้เกิดทักษะอย่างรอบคอบ (ก้อ สวัสดิ์พาณิชย์, 2514) การฝึกทักษะทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกหัดในแบบเรียนเพียงอย่างเดียว นั้นว่ายังไม่เพียงพอ การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะหลังจากที่เรียนเนื้อหาไปแล้วจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง และถือได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ครูสามารถนำไปใช้ประกอบกิจกรรมการสอนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะแบบฝึกหัดสะกดคำยากจะช่วยครูแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนได้

การเขียนสะกดคำผิดเหล่านี้ได้มีผู้คิดหาวิธีแก้ไขในรูปแบบต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงตั้งสมาคมภาษาไทยขึ้นเพื่อแก้ไขภาษาวิบัติ (คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508) พระเจ้าอยู่หัววชิราลงที่ 9 ก็ได้ทรงห่วงใยถึงการใช้อย่างไรในปัจจุบัน พระองค์ทรงมีพระราชประสงค์ให้ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง (ชุมนุมภาษาไทย) คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2504) ราชบัณฑิตยสถานมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำผิด โดยได้จัดทำพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493 ขึ้น เพื่อเป็นมาตรฐานในการที่จะตัดสินว่าคำใดเขียนสะกดถูกหรือผิด คำใดอ่านถูกหรืออ่านผิด ตลอดจนคำใดมีความหมายเช่นไร

ความสำคัญตลอดจนปัญหาในการเขียนสะกดคำผิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้เห็นว่าปัญหาภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ เป็นสิ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรมของชาติเป็นอย่างมาก จึงจะต้องมีการปลูกฝังการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาในระดับสูงต่อไป แต่การปลูกฝังจะต้องกระทำอย่างมีระบบตั้งแต่การเลือกคำที่จะเขียนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การสอนความหมายของคำ การเข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก ตลอดจนการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ แต่การที่จะแก้ปัญหา

การเขียนสะกดคำผิด รวมทั้งการที่จะจัดระบบการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำเสียก่อน แล้วจึงจะศึกษาให้ลึกลงไปถึงลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดด้วย ด้วยเหตุผลนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาคำสะกดยากที่เขียนผิดของนักเรียนโดยวิเคราะห์ถึงลักษณะการเขียนผิดของนักเรียน และประเภทคำที่นักเรียนเขียนผิด เพื่อจะได้ทราบถึงคำในภาษาไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนผิด ซึ่งจะได้เป็นประโยชน์ต่อครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การสร้างแบบเรียนและแบบฝึกหัดภาษาไทย รวมทั้งการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) เป็นประชากรในการศึกษาค้นคว้านี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นเวลา 5 ปี ได้ค้นพบว่านักเรียนระดับชั้นนี้มีการเขียนสะกดคำผิดหลากหลาย ทำให้สนใจว่าคำประเภทไหนที่นักเรียนจะเขียนผิดมากที่สุด และคำที่นักเรียนเขียนผิดนั้นถึงแม้เป็นคำ ๆ เดียวกัน แต่นักเรียนก็เขียนผิดในลักษณะที่แตกต่างกันไป ทำให้สนใจที่จะศึกษาลักษณะการเขียนผิดของนักเรียน เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาที่สนใจจะแก้ไขปัญหาคำการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์คำสะกดยากที่เขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ในเรื่องดังนี้

1. ลักษณะการเขียนผิดของนักเรียน
2. ประเภทของคำที่นักเรียนเขียนผิด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประณม)

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 และ 2537 จำนวนปีการศึกษาละ 3 ห้องเรียน ใช้วิธีการสุ่มโดยการจับฉลาก เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Sample Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรปีการศึกษา 2536 จำนวน 115 คน และปีการศึกษา 2537 จำนวน 111 คน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประณม)
2. คำที่นำมาวิเคราะห์เป็นคำในภาษาไทย ซึ่งรวบรวมมาจากประมวลคำศัพท์ท้ายบทเรียน คำและกลุ่มคำจากเนื้อหาในบทเรียนจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1 และ 2, หนังสือหลักการไวยากรณ์ ภาษาเล่ม 1 และ 2, หนังสือคณิตศาสตร์เล่ม 1 และ 2, หนังสือสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเล่ม 1, 2, 3 และ 4, เอกสารไทยทักษะเล่ม 1 และ 2, หนังสืออ่านเพิ่ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งคู่มือครูของหนังสือแบบเรียนดังกล่าว

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

คำสะกดยาก หมายถึง คำในภาษาไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่เห็นผิดเพี้ยนมาก จัดว่าเป็นคำยาก ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมคำจากประมวลคำศัพท์ท้ายบทเรียน รวมทั้งคำและกลุ่มคำจากเนื้อหาในบทเรียนจากหนังสือต่าง ๆ ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ว่าเป็นคำที่สะกดยาก

คำสะกดยากที่เรียนผิด หมายถึง คำยากที่นักเรียนเขียนเรียงพยางค์ผิด สะ

และวรรณยุกต์ได้ไม่ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493 การ
จำแนกชนิดของคำสะกดยากที่เขียนผิดมี 2 แบบคือ

1. จำแนกตามลักษณะการเขียนผิด

2. จำแนกตามประเภทของคำที่เขียนผิด

1. จำแนกตามลักษณะการเขียนผิด ดังนี้

1.1 ใช้พยัญชนะผิด คือ เขียนพยัญชนะผิด เขียนพยัญชนะเกินหรือเขียน
ตก เช่น อีสลาม เขียนเป็น อีสราม

1.2 ใช้สระผิด คือ เขียนรูปสระผิด เขียนสระเกินหรือเขียนตก เช่น
กลักรรรม เขียนเป็น กะสิกรรรม

1.3 ผิดที่ตัวสะกด คือ เขียนตัวสะกดผิด เขียนตัวสะกดเกินหรือเขียน
ตก เช่น กวษคา เขียนเป็น ทากคา

1.4 ผิดที่วรรณยุกต์ คือ เขียนวรรณยุกต์ผิด เขียนวรรณยุกต์เกินหรือ
เขียนตก เช่น กลองแก่ง เขียนเป็น กลองแกง

1.5 ผิดที่ตัวกำกับ คือ เขียนตัวกำกับผิด เขียนตัวกำกับเกินหรือ
เขียนตก รวมทั้งการเขียนเครื่องหมายทัณฑฆาตผิดที่ เช่น เข้าว้วย เขียนเป็น เขาวัย

1.6 วางสระผิดที่ คือ เขียนสระผิดตำแหน่ง เช่น ประเสริฐ เขียนเป็น
ประเสิร์ฐ

1.7 วางวรรณยุกต์ผิดที่ คือ เขียนวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง เช่น
ไครครวญ เขียนเป็น ไครคราญ

1.8 ผิดหลายลักษณะรวมกัน คือ การเขียนผิดหลายอย่างในแต่ละคำ
เช่น ใช้สระผิด และผิดที่ตัวกำกับควย หรือใช้ตัวสะกดผิด และผิดที่ตัวกำกับควย เช่น
พระขรรค์ เขียนเป็น พระขัน

2. จำแนกตามประเภทของคำที่เขียนผิด ดังนี้

2.1 คำที่มีหลายพยางค์ เช่น สัมมาสัมโพธิญาณ ฐู่เท่าไม่ถึงภาวะณ์

2.2 คำที่มีตัวกำกับ เช่น โศกสสัย สายันท์

- 2.3 คำที่ประและไมประวิสรรชนีย์ เช่น ทะนุถนอม โทษณา
- 2.4 คำที่มีตัว รร (รหัน) เช่น สมรรชัย พุทธรรษ์
- 2.5 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราหรือมีตัวสะกดซ้อนกันสองตัว เช่น

รอนราวัญ ทังทฆาต

- 2.6 คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม เช่น สันนิษฐาน กิเลส
- 2.7 คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด เช่น กมร อบอวล
- 2.8 คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ เช่น แอลกอฮอล์ ทอนซิล
- 2.9 คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ เช่น พิสมัย พิศวง
- 2.10 คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์ เช่น คณนา วายปราณ
- 2.11 คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ไพโรลนัท วิโยคคัลย์
- 2.12 คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและควบกล้ำ

เช่น ปราศรัย พระรัตนตรัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสอนเขียน อ่านและสะกดคำจากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาแบบเรียนภาษาไทยและคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย หนังสือสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หนังสือเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งหนังสืออ่านเพิ่มเติมของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่ แบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจพิจารณาและแก้ไข

3. นำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำไปทดสอบกับตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยทดสอบด้วยตนเองให้นักเรียนเขียนตามคำออกทีละคำ โดยบอกคำ 1 ครั้ง และยกประโยคตัวอย่างบอกคำอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงให้นักเรียนลงมือเขียน เมื่อนักเรียนเขียนคำเสร็จแล้วจึงให้เขียนคำต่อไป

4. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว วิเคราะห์หา
ลักษณะการ เขียนนิคของนักเรียนและประเภทของคำที่นักเรียนเขียนนิค

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงคำในภาษาไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนนิคในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูในการจัดกิจกรรมการสอนโดยเลือกคำมาสอนจากคำที่สะกดง่ายไปหาคำที่สะกดยาก
2. ได้ทราบถึงคำที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่เขียนนิค ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในเรื่องการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
3. เป็นข้อคิดและแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการสร้างแบบเรียนและแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาเรื่องคำในภาษาไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนนิคในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

งานวิจัยและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องคำที่เขียนผิดของนักเรียนนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาคำราและเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. คำ
 - 1.1 ความหมายของคำ
 - 1.2 ความสำคัญของการรู้ความหมายของคำ
 - 1.3 การเรียนรู้ความหมายของคำ
2. การเขียนสะกดคำ
 - 2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 ความสำคัญของการสะกดคำ
 - 2.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
3. การสอนเขียนสะกดคำ
 - 3.1 ความมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำ
 - 3.2 วิธีการสอนเขียนสะกดคำ
4. การศึกษาระดับความยากง่ายของคำ และลักษณะคำยาก
5. หลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

1. คำ

1.1 ความหมายของคำ

คำ คือ เสียงที่เป็นเครื่องหมาย แทนขอบเขตของความหมายนั้นไม่คงที่อาจจะกว้าง แคบ หรือเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา นอกจากนี้คำยังเป็นเครื่องมือที่ใช้คิดคือ ทำความเข้าใจกัน เป็นเครื่องหมายของการจำ การคิด การสังเกต การพิจารณา การแสดงความคิดเห็นและการแสดงความรู้สึก ดังนั้นผู้ที่รู้คำมากย่อมมีความสามารถที่จะแสดง

ความคิดเห็นได้กว้างขวาง เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งกว่าผู้ที่รู้จักคำน้อย (ชดธิรา กัดค้อย และคณะ, 2517) คำมักจะมีหลายความหมายเสมอ เรามักจะเลือกใช้ตามความเหมาะสม หากใช้ทุกอย่างไม่ดี ถ้าอยากจะทำทราบว่าในกรณีใดเราใช้ความหมายไหนแล้ว ต้องดูที่โดยคำ หอมดอมหรือบริบท (Context) และต้องคำนึงถึงความหมายในเชิงหนัก (พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงศประพันธ์, 2513)

ฟรีด (Fries, 1950) ได้ให้ความหมายของคำว่า "คำ" คือ การประสมเสียงซึ่งนำมาใช้เป็นสิ่งเร้าให้เกิดความสนใจในประสบการณ์นี้ขึ้นมา ประสบการณ์ใดก็ตามที่ทำให้เกิดความสนใจโดยมีสิ่งเร้านี้คือ ความหมายของคำ

แคร์รอล (Carroll, 1953) ได้แบ่งความหมายของคำเป็นสองประการ คือ ความหมายโดยอรรถ (Denotative Meaning) หมายถึง ความหมายที่แท้จริงของคำ และความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) หมายถึง ความหมายที่อ้างถึงความหมายอื่น ๆ ตัวอย่างเช่นคำว่า "ดวงจันทร์" ความหมายโดยอรรถ หมายถึง ดาวบริวารของโลก แต่ความหมายโดยนัยนี้อาจหมายถึง กลางคืน ความงาม ความสงบ ความยินดี ความพอใจ ฯลฯ การที่จะแยกความแตกต่างของความหมายสองอย่างนี้ได้ก็อาจอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ ความหมายทั้งสองอย่างจะมีการเปลี่ยนแปลงจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ความหมายของคำแต่ละคำและของแต่ละบุคคลไม่คงที่ ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา สถานที่ และสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น ความหมายโดยอรรถของบุคคลหนึ่ง ในวันหนึ่งอาจจะกลายเป็นความหมายโดยนัยในอีกวันหนึ่ง แต่นักภาษาศาสตร์ก็ยังถือว่าคำแต่ละคำนั้นมีความหมายเฉพาะและคงที่ของมันเอง แต่อาจมีความหมายที่เกี่ยวข้องหรือแปรผันไปบ้างจากความหมายที่คงที่นั้น

ในตำราวจีวภาคนี้ คำ คือ เสียงที่พูดออกมาได้ความอย่างหนึ่งตามความต้องการของผู้พูด จะเป็นก็พยางค์ก็ตาม เรียกว่าคำหนึ่ง บางคำก็มีพยางค์เดียว บางคำก็มีหลายพยางค์ เช่น นว หนึ่งคำมีพยางค์เดียว

นาวา หนึ่งคำมีสองพยางค์

นาฬิกา หนึ่งคำมีสามพยางค์ เป็นต้น (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2522)

ผะอัม โปษะกฤษณะ (2521) ได้แบ่งความหมายของคำออกเป็นสองชนิด
คือ

1. ความหมายปรนัย (Objective) คือ คำที่มีความหมายโดยตรง ผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน ผู้เขียน เข้าใจตรงกัน เช่น เขากินข้าวๆ อดา
2. ความหมายอรรถนัย (Subjective) คือ คำที่มีความหมายขึ้นอยู่กับผู้พูด ความหมายของแต่ละบุคคลอาจจะไม่ตรงกัน

อาจารย์วิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2516) ได้แบ่งความหมายของคำออกเป็นสามอย่าง คือ

1. ความหมายปรนัย คือ ความหมายเดิมของคำ เช่น "เนื้อ" เป็นสัตว์สี่เท้า คุกกี้ ในจำพวกแมว กินสัตว์อื่นเป็นอาหาร
2. ความหมายโดยนัย คือ ความหมายที่ชักนำความคิดให้เกี่ยวข้องไปถึงสิ่งอื่น ๆ ใด เช่น ความหมายปริยายของคำว่า "เนื้อ" ที่ใช้เรียก คนเก่ง คนกล้า
3. ความหมายของคำซึ่งมาจากภาษาอื่น ความหมายของคำซึ่งมาจากภาษาอื่น เช่น บาลี สันสกฤต เป็นต้น ครั้นเมื่อตกมาเป็นคำไทยแล้ว ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้เหมือนกัน เช่น คำว่า "สัญญา" ในภาษาไทยแปลว่า ความตกลงเสียแล้ว มิได้มีความหมายอย่างที่ในภาษาบาลี เพราะฉะนั้นในการศึกษาคำศัพท์ใหม่ ๆ นักภาษาศาสตร์วิเคราะห์ศัพท์ว่าประกอบด้วยอุปสรรคและรากอย่างไร และความหมายโดยอรรถนัยและโดยนัยอาจเป็นไปได้อย่างไรบ้าง และเมื่ออ่านเข้ากับบริบทหรือคำห่อหุ้มแล้วก็คงจะเข้าใจความหมายของผู้ใช้เป็นที่ถูกต้อง

ประสิทธิ์ ภาพยกลอน (2519) ได้แบ่งความหมายของคำในภาษาไว้อา
มอย่าง คือ

1. ความหมายที่เห็นรูปพรรณสัณฐาน เป็นความหมายของสิ่งที่เห็นรูปพรรณ เช่น วัตถุ สิ่งของ คน สัตว์ ฯลฯ ซึ่งมีตัวตนแลเห็นได้
2. ความหมายที่เห็นนามธรรม เป็นความหมายที่เกี่ยวข้องกับนามธรรม ความรู้สึก ความคิด ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับรูปพรรณ

3. ความหมายของคำที่มีบริบทหรือตำแหน่งเป็นตัวบังคับ คำประเภทยุค คำ
เคี้ยวโคด ๆ จะบอกความหมายไม่ไถ่จนกว่าจะนำไปเข้าประโยคจึงจะทราบความหมาย
ที่แท้จริง เช่น คำว่า ชัน ถ้าตกอยู่ในตำแหน่งที่ต่างกันจะมีความหมายต่างกัน เช่น

- โกงชันในคอนเสาครู
- เอาไขชันคักนำวางหนา
- นายแดงเป็นคนมาชัน
- ช่างไม้กำลังชันถวาน
- ทหารชันสูซาศึก เป็นต้น

ชดริรา กลัคืออยู่ และคณะ ฯ (2517) ไต่ถว้ถึงความหมายของคำว้
ส่วนใหญ่วแล้วคำว้จะมีความหมายเป็นสองอย่าง คือ

1. ความหมายหลัก (ความหมายโดยตรง) ไต่ถว้ ความหมายเดิมของคำนั้น
เป็นความหมายว้กำหนดไว้ในพจนานุกรม เช่น ดิง หมายถึง สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ปกติ
จะอยู่บนต้นไม้ มีหลายชนิด เช่น ดิงลม ดิงแสม เป็นต้น

2. ความหมายแฝง (ความหมายโดยนัย) ไต่ถว้ ความหมายของคำว้ซึ่งผู้
นำความคิดให้เกี่ยวโยงไปถึงสิ่งอื่น อาจจะได้ว้ของกับสิ่งต่าง ๆ หลายอย่าง เช่น
เกี่ยวว้กับความรู้อีก ความเคยชิน กาดเทศะ บุคคลและความสุภาพของภาษา เช่น ดิง
อาจหมายถึง ความซุกซน เป็นต้น

การแบ่งความหมายของคำที่กล่าวมานั้น สอดคล้องกับการแบ่งความหมายของ
คำของ เบื้อง น นคร (2512) ซึ่งแบ่งความหมายของคำออกเป็นสองประเภท
คือ

1. ความหมายตามพจนานุกรม ไต่ถว้ ความหมายเดิมของคำนั้น เช่น แมว
หมายถึง สัตว์เลี้ยงสี่เท้าชนิดหนึ่ง

2. ความหมายโดยนัย ไต่ถว้ คำว้ที่มีความหมายเกี่ยวโยงไปถึงสิ่งอื่นได้ เช่น
หน้าเขียว หมายถึง ความเจ็บปวด ความโกรธ เป็นต้น

จ่านงค์ ทองประเสริฐ (2519) ไต่ถว้จำแนกความหมายของคำโดย

พิจารณาในการเปลี่ยนแปลงของความหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็นสามอย่างคือ

1. ความหมายแคบเข้า คำบางคำในภาษาเดิมมีความหมายกว้างมาก แต่เมื่อมีผู้นำมาใช้ก็ใช้เพียงในบางความหมาย ไม่ได้เอามาใช้หมดทุกความหมาย เช่น "บุญ" เดิมหมายความว่า ความดี กุศล ความสุข เครื่องชำระส้นคาน แต่ที่เรานำมาใช้หมายถึง กุศลหรือความดี เท่านั้น

2. ความหมายกว้างออก หมายถึง คำที่มีความหมายขยายวงกว้างออกไปจากเดิม เช่น คำว่า "สวน" ซึ่งเราหมายถึง ที่ซึ่งกันเป็นขอบเขตไว้ปลูกต้นไม้ หรือบางที่ไม่มีอะไรกันก็ได้ แต่ต่อมาหมายถึงสถานที่ซึ่งกันเป็นขอบเขตไว้ ข้างในอาจไม่ได้ปลูกต้นไม้ก็ได้ เช่น สวนงู สวนสัตว์ เป็นต้น

3. ความหมายย้ายที่ หมายถึง คำที่มีความหมายผิดแผกไปจากความหมายเดิมอย่างหนึ่ง พอความหมายย้ายที่ที่มีความหมายไปอีกอย่างหนึ่ง เช่น คำว่า "ดวงดาว" ซึ่งเป็นคำบาลี เดิมหมายถึง การเวียนว่ายตายเกิด แต่เราเอามาใช้ในภาษาไทย หมายถึง ความว่า รู้สึกในความเดือดร้อนหรือความทุกข์ของผู้อื่น รู้สึกเป็นห่วงใยด้วยความเมตตา กรุณา

คานจิตวิทยาฝ่ายภาษา ศรีเรือน แก้วกังวาล (2519) ได้แยกความหมายของคำเป็นสองประเภท คือ

1. ความหมายโดยอรรถ หมายถึง ความหมายของคำซึ่งสังคมนิยมใช้และยอมรับ และได้รวบรวมเอาไว้ในพจนานุกรม เป็นเรื่องค่อนข้างอยู่ในขอบเขตการศึกษาทางภาษาศาสตร์

2. ความหมายโดยนัย เป็นความหมายที่ค่อนข้างอยู่ในขอบเขตการศึกษาทางจิตวิทยา คือ เมื่อใดหึงคำใดคำหนึ่ง นอกจากรู้ความหมายโดยอรรถแล้วใจของเขายังแปลความหมายโดยนัยควบคู่ไปด้วย การแปลความหมายประเภทนี้ได้รวมความรู้ลึกนึกคิด ส่วนตัว อารมณ์ ทัศนคติ ค่านิยม ประสบการณ์ในอดีต ฯลฯ ของเขาที่มีต่อสัญลักษณ์นั้นด้วย เช่น คำว่า ดวงจันทร์ ความหมายโดยอรรถ หมายถึง ดาวที่เป็นบริวารของโลก แต่ความหมายโดยนัยนั้นอาจหมายถึง กลางคืน ความงามหรือความสงบก็ได้

ลาโด (Lado, 1972) ได้แบ่งความหมายของคำออกเป็นดังนี้

1. ความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรม
2. ความหมายจากการปรากฏเป็นส่วนหนึ่งของคำและทำหน้าที่ไวยากรณ์ (Morphological Meaning) เช่น s ในคำว่า cats books มีความหมายเป็น พหูพจน์
3. ความหมายจากการปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ในประโยค (Syntactic meaning)
4. ความหมายทางวัฒนธรรม (Cultural meaning)

จากความหมายของคำที่ผู้รู้โลกดาวถึงนั้น พอจะสรุปได้ว่า คำเป็นเครื่องหมายที่แสดงออกเป็นความหมายต่าง ๆ ซึ่งความหมายนั้นจะเป็นสิ่งเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่มีสมมุติกับสิ่งที่เรารู้ถึง ความหมายของคำแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ ความหมายโดยตรง ซึ่งเป็นความหมายที่กำหนดไว้ในพจนานุกรม และความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝง

1.2 ความสำคัญของการรู้ความหมายของคำ

แมกกินิตส์ (การ์ดี อุทัยรัตนกิจ, 2520 อ้างอิงมาจาก McGinitics, 1961) โลกดาวถึงถึงความสำคัญของความเข้าใจคำไว้ว่า ถ้าเด็กรู้คำมากพอเหมาะกับวัยของตนสามารถนำคำนั้น ๆ ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เด็กก็จะสามารถเข้าใจความคิดของคนอื่นและเข้าใจสิ่งแวดล้อมของตน รวมทั้งเด็กจะสามารถสื่อความหมายหรือแสดงความคิด ความเข้าใจของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้

เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1964) กล่าวว่า จำนวนคำที่เด็กรู้ความหมายหรือเข้าใจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคม เนื่องจากเด็กต้องใช้คำในการคิดต่อทำความเข้าใจกับเด็กคนอื่น ๆ ในสังคม เด็กในทุกๆ ทุกระดับอายุจะรู้สึกคับข้องใจเมื่อเขาต้องการจะพูดบางสิ่งบางอย่าง แต่เขาไม่สามารถจะทำได้ เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจความหมายของคำที่จำเป็นต่อการใช้ หรือไม่สามารถทำความเข้าใจกับคำที่เขาต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นผลทำให้เด็กโกรธคนที่ไม่เข้าใจเขา ความคับข้องใจนี้มีผลมาจากการที่เด็กเชื่อว่าคนอื่นไม่ต้องการที่จะเข้าใจเขา และเขายังได้อ้างคำกล่าวของ

แกรีสัน (Garrison) ระบุว่า จำนวนคำที่เด็กเข้าใจและรู้ความหมายเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดความก้าวหน้าและความล้มเหลวในการเรียน คำต่าง ๆ เป็นเครื่องมือที่เด็กใช้ในการเรียนรู้โลกของตน ถ้าเด็กมีความรู้เกี่ยวกับคำน้อย จะทำให้เขาไม่สามารถตีความสิ่งแวดลอมของเขาได้อย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ซึ่งการติดต่อสื่อสารถึงกันมีความเจริญก้าวหน้ามาก เด็กก็ยิ่งมีความจำเป็นที่จะต้องรู้จักคำต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก รู้ความหมายของคำ และต้องสามารถใช้คำเหล่านั้นได้คล่อง ฉะนั้นจะก่อให้เกิดปัญหาการปรับตัวในสังคม

นอกจากนี้ ฮิลด์เรท (Hildreth, 1955) ใ้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสะกดคำกับการรู้คำศัพท์ว่า ลักษณะหนึ่งของการสะกดคำ คือ การรู้ความหมายของคำและการใช้คำในไวยวกรณ์ โดยรู้ว่าคำไหนมีความหมายดีที่สุด และจะใช้ไวยวกรณ์แบบไหน เด็กที่รู้จักใช้คำจะสามารถสะกดคำได้ดีกว่า สปาเช (Spache, No date) ก็สรุปว่า การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดความสำเร็จในการสะกดคำได้ดีกว่า เขาวนบัญญัติ โดยเฉพาะเด็กที่เรียนในระดับห่าปีแรก การไม่รู้ความหมายของคำน่าจะเป็นเหตุให้เกิดความยากในการสะกดคำ เด็กจะรู้สึกว่ายากแม้แต่การลอกคำที่เขาไม่รู้จักในเนื้อเรื่อง

จากกล่าวเหล่านี้ทำให้พอจะสรุปได้ว่า การรู้ความหมายของคำเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดความสำเร็จในการสะกดคำมากกว่าเขาวนบัญญัติ การรู้ความหมายของคำมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคมเป็นสิ่งสำคัญ ในการกำหนดความก้าวหน้าและความล้มเหลวในการเรียนอีกด้วย

1.3 การเรียนรู้ความหมายของคำ

เฮิร์ลอค (Hurlock, 1964) ใ้กล่าวถึงการเรียนรู้ความหมายของคำไว้ว่า เด็กเชื่อมความหมายเข้ากับคำได้สองวิธี คือ

1. ทางตรง ซึ่งได้แก่ การที่ผู้ใหญ่ให้สิ่งของแล้วกำหนดคำสำหรับเด็ก
2. ทางอ้อม เด็กจะเชื่อมความหมายของคำที่เป็นนามธรรมหรือคำที่แวดลอมตัวเด็กโดยใช้ประสบการณ์

การเชื่อมความหมายของคำต่าง ๆ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่เด็กอยู่ โดยเฉพาะที่บ้าน ความสามารถในการเชื่อมความหมายเข้ากับคำจะพัฒนาไปทีละน้อย ซึ่งเป็นไปไค้ช้ากว่าความสามารถในการเลียนเสียง เมื่อเด็กอายุหนึ่งปีจะจำเสียงที่ผู้ใหญ่ใช้กับบุคคลหรือวัตถุเฉพาะอย่าง หลายเดือนต่อมาเด็กจะพยายามใช้เสียงนั้นกับบุคคลหรือวัตถุ นั้น ๆ ไค้

การเรียนรู้ความหมายทั้งหมด ครั้งแรกเด็กจะเชื่อมความหมายกับวัตถุ บุคคล หรือสถานการณ์เฉพาะอย่าง เด็กเล็กจะยังไม่สามารถสรุปรวบรวมความคิดไค้ ตัวอย่าง เช่น เด็กเล็กเรียนรู้ที่จะเรียกพ่อของเขาว่า "พ่อ" เด็กก็จจะเรียกผู้ชายทุกคนว่า "พ่อ" แต่เมื่อเด็กโตขึ้น เด็กจะเรียนรู้ในการวางหลักเกณฑ์และประยุกต์ความหมาย ทั่ว ๆ ไป ไปยังคำเฉพาะสำหรับบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์เฉพาะอย่าง คือ เด็กสามารถแยกความหมายของคำว่า "พ่อ" ออกจากผู้ชายอื่น ๆ ไค้ การเรียนรู้ไค้เกิดจากการหยั่งเห็น (Insight)

การเรียนรู้คำของเด็ก ส่วนหนึ่งมาจากการได้รับการสอนคำไค้โดยตรง อีกส่วนหนึ่งมาจากความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ซึ่งจะเป็นส่วนนำไค้เด็กถามถึงความหมายของคำ เด็กจะเรียนรู้คำสองชนิดคือ

1. คำทั่ว ๆ ไป (General Vocabulary) ไค้แก่ คำที่มีความหมายทั่ว ๆ ไป และใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น "คน" "สวย" "ไป" เด็กจะเรียนรู้คำทั่ว ๆ ไปก่อน โดยเรียงลำดับการเรียนรู้ดังนี้ คือ

1.1 คำนาม เป็นคำแรกที่เด็กใช้ ไค้โดยทั่ว ๆ ไปจะเป็นคำพยางค์เดียว ซึ่งเด็กเรียนรู้จากเสียงที่เด็กชอบ ต่อมาจะเป็นคำสองพยางค์หรือสามพยางค์ คำเหล่านี้ใช้ทั้งชื่อบุคคลหรือสิ่งของในสิ่งแวดล้อมของเด็ก เช่น "แม่" "พ่อ" เป็นต้น

1.2 คำกริยา หลังจากที่เด็กเรียนรู้คำนามพอที่จะใช้กับคนและสิ่งของในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขาแล้ว เด็กก็จจะเริ่มเรียนรู้คำกริยา โดยเฉพาะคำที่เกี่ยวกับการกระทำ เช่นคำว่า "ให้" "รับ" "ถือ" เป็นต้น

1.3 คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ เด็กจะเริ่มใช้เมื่ออายุ 1½ ปี

คำคุณศัพท์ที่เด็กใช้เริ่มแรก คือ "ดี" "เลว" "สบายดี" "จน" "รอน" และ "หนาว" คำเหล่านี้จะประยุกต์ใช้กับบุคคล อาหาร และของเล่น ส่วนคำกริยาวิเศษณ์ที่เด็กใช้เริ่มแรก คือ "ที่นี่" "ที่โน่น"

1.4 คำบุพบทและคำสรรพนาม เด็กจะเรียนรู้คำประเภทนี้หลังจาก เนื่องจากไวยากรณ์ที่สุก และความหมายของคำที่ซับซ้อน

2. คำเฉพาะ (Special Vocabulary) หมายถึง คำที่มีความหมายเฉพาะเจาะจง และใช้ได้ในบางสถานการณ์เท่านั้น ในวัยเด็กตอนต้นเป็นระยะที่เด็กพัฒนาการใช้คำทั่ว ๆ ไป และในเวลาเดียวกันคำเฉพาะต่าง ๆ ก็เริ่มมีบทบาทควบคู่ไปกับการใช้คำทั่ว ๆ ไป คำเฉพาะจะมีพัฒนาการไปตามวัยดังนี้

2.1 คำ "ดวงตา" เด็กจะออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามคำร้องขอของผู้อื่น ผู้ใหญ่จะสนับสนุนให้เด็กพูดคำยาว ๆ และซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยที่เด็กอาจจะไม่รูความหมายของคำ การพูดเป็นเพียงการอวดความสามารถ จะเกิดกับเด็กอายุ 1-2 ปี

2.2 คำแสดง "จรรยาบรรณ" ได้แก่ คำว่า "กรุณา" "ขอบคุณ" และ "เสียใจ" เด็กสามารถเรียนรู้ที่จะใช้คำเหล่านี้ทันทีที่เด็กสามารถพูดติดต่อกันได้ เรื่องราวการใช้คำเหล่านี้ได้ถูกต้องและมากแค่ไหนขึ้นอยู่กับการศึกษาที่เด็กได้รับ

2.3 คำเกี่ยวกับ "ดี" เด็กเลืกสนใจดี เด็กจึงเรียนรู้ชื่อของดีต่าง ๆ ตั้งแต่อายุน้อย เด็กส่วนมากจะรู้จักชื่อดีเมื่ออายุสี่ปี เด็กจะเรียนรู้ได้เร็วแค่ไหนขึ้นอยู่กับความสนใจในดีและโอกาสในการเรียนรู้

2.4 คำเกี่ยวกับ "จำนวน" เด็กอายุ $2\frac{1}{2}$ - 3 ปี จะสามารถนับหนึ่งถึง 10 หรือมากกว่านั้น โดยที่ไม่เข้าใจความหมาย เมื่อเด็กได้เล่นหรือได้รับการสอนโดยตรง เด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้ความหมายของจำนวน เด็กอายุห้าปี จะสามารถนับวัตถุได้สามสิ่ง อายุหกปี จะรู้ความหมายของคำว่า "สาม" "เก้า" "ห้า" "สิบ" และ "เจ็ด" คือพอที่จะนับสิ่งของได้

2.5 คำเกี่ยวกับ "เวลา" เด็กอายุหกหรือเจ็ดปี จะรู้ความหมายของเวลา "เช้า" "กลางวัน" "กลางคืน" "ฤดูร้อน" และ "ฤดูหนาว" เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนจะรู้วันต่าง ๆ ของสัปดาห์ และเดือนต่าง ๆ ของปี

2.6 คำเกี่ยวกับ "เงิน" เด็กอายุสี่หรือห้าปี จะเรียนรู้ค่าของเงิน โดยเชื่อมโยงกับสีและขนาดของเหรียญ เด็กจะเรียนรู้ค่าประเภทนี้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม

2.7 คำแสดง ระหว่างอายุ 4-8 ปี เด็กส่วนใหญ่โดยเฉพาะเด็กชายใช้คำแสดงในการแสดงอารมณ์ และใช้เพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน

2.8 ภาษาดับเฉพาะ จะใช้มากในกลุ่มเด็กหญิงหลังจากอายุหกปี เด็กจะใช้ในกลุ่มเพื่อน อาจจะเป็นคำพูดหรือท่าทางก็ได้

นอกจากนี้ เฮอร์ลอค (Hurlock, 1964) ยังกล่าวว่า ภาษาพูดกับเขาวนปัญญาของเด็กระหว่างสองปีแรกของชีวิตจะมีความสัมพันธ์กัน และหลังจากอายุสองปี พัฒนาการทางการพูดกับเขาวนปัญญาจะมีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น อัตราส่วนระหว่างชนิดของพยัญชนะ และความถี่ของสระและพยัญชนะที่เด็กเล็ก ๆ พูด จะเป็นสิ่งทำนายถึงเขาวนปัญญาในระยะต่อมาได้ดีกว่าเครื่องวัดเขาวนปัญญาชนิดอื่น ๆ เกี่ยวกับความหมายของคำ ความหมายในการ เข้าใจความหมายของคำมีความสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดของเด็กในระดับประถมศึกษา นอกจากนี้ พ่อแม่ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง จะสนับสนุนให้บุตรของตนเรียนรู้ความหมายของคำและการออกเสียงคำนั้นมากกว่าพ่อแม่ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

ทิงเกอร์ (Tinker, 1952) ได้อ้างถึงคำกล่าวของเกรย์และโฮลล์มส์ (Gray and Holmes) เกี่ยวกับองค์ประกอบที่เป็นสิ่งกำหนดความเจริญทางด้านความหมายของคำไว้สี่ประการ คือ

1. ความสามารถทั่วไปและระดับวุฒิภาวะของเด็ก เป็นสิ่งกำหนดขอบเขตเกี่ยวกับความเจริญของคำ ดังนั้น แม้ว่าเด็กจะมีอายุเท่ากันก็มีความสามารถในการรู้ความหมายของคำได้แตกต่างกัน

2. การที่เด็กรู้ความหมายของคำได้แตกต่างกันนี้ เนื่องมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของเด็ก เหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าประสบการณ์และความพร้อมในการอ่านของเด็กมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความคิดรวบยอด เกี่ยวกับความหมายของคำ

3. ความอยากรู้ อยากเห็นของเด็กเกี่ยวกับคำและความหมายของคำ จะเป็น
 ไปถึงกำหนดความเจริญก้าวหน้าของคำ ดังนั้นจึงควรสนับสนุนความอยากรู้ อยากเห็นของเด็ก
 ตลอดเวลา

4. การสอนคำต่าง ๆ ให้แก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจ
 คำกว้างขวางมากขึ้น

ครูที่มีประสบการณ์จะคำนึงถึงว่า พืชนาการในการเรียนรู้ความหมายของคำให้
 ถึงระดับที่ถูกต้องและชัดเจนนั้น เป็นขบวนการที่ต่อเนื่องไปทีละน้อย ความเจริญก้าวหน้า
 ในการเรียนรู้ ความหมายของคำนั้นมาจากถ้อยคำที่ไม่ว่าอะไรเลย มาถึงการรู้ความหมายที่
 คัดเลือกแล้ว มาถึงการรู้ความหมายที่แจ่มแจ้งขึ้น จนถึงขั้นปรับปรุงให้ดีขึ้น แล้วนำมาใช้
 อย่างถูกต้องและเข้าใจความหมายของคำหลาย ๆ ความหมาย ทั้งหมดขึ้นอยู่กับการสอน
 ของครู

ทิงเคอร์ (Tinker, 1952) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ความหมายของคำว่า
 การเรียนรู้ความหมายของคำขึ้นอยู่กับ การสร้างความคิดรวบยอดหรือความเข้าใจ ความคิด
 รวบยอดที่ถูกต้องจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้คำต่าง ๆ ในการฟัง พูด และอ่าน
 ได้ถูกต้อง เป็นประการสำคัญ นอกจากนี้การเรียนรู้ความหมายของคำขึ้นอยู่กับประสบการณ์
 ของบุคคลนั้น และการที่บุคคลจะใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ สถานการณ์ และ
 เหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่เขาประสบ ซึ่งจะช่วยให้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของคำ
 กว้างขวางและชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วน แครร์รอล (Carroll, 1953) ได้อ้างคำกล่าวของ
 แคนเตอร์ (Kantor) ว่าการศึกษาความหมายของภาษาควรคำนึงถึงการปรับตัวของผู้พูด
 ต่อสถานการณ์นั้น

เด็กเล็กจะเข้าใจความหมายของคำที่ตนใช้พูดอยู่เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ผู้แต่ง
 หนังสืออ่านสำหรับเด็กจึงพยายามสรรหาแต่คำที่เด็กใช้มาเขียนเป็นหนังสือให้เด็กอ่าน
 ขอนี้ควรจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจครูได้ว่า เวลาทำแผนภูมิใช้ในชั้น ภาษาที่จะใช้เขียนใน
 แผนภูมิ ควรจะเป็นภาษาของเด็ก ไม่ใช่ภาษาของผู้ใหญ่ ภาษาของเด็กอาจจะไม่สะอาดสวย
 แต่ก็ก็เป็นภาษาที่เหมาะสมที่สุดในการสอนเด็ก

การที่เด็กจะเข้าใจความหมายของคำได้ เด็กต้องผ่านการเรียนรู้ เพราะต้องได้รับประสบการณ์ (Experience) มาหลายอย่าง เมื่อเอาประสบการณ์ทั้งหลายมารวมกันเขาเป็นสิ่งที่หรือความคิดรวบยอด (Concept) เด็กจึงจะเข้าใจความหมายของคำ ดังนั้นการเข้าใจความหมายของคำจึงเป็นสิ่งที่เด็กต้องเรียนไม่ใช่อยู่เฉย ๆ ก็จะได้มาโดยเหมือนกับกำส้มและการรับรู้ ขอยกตัวอย่างว่า เด็กได้รับความคิดรวบยอดของกำมาอย่างยากเป็นเพียงไร เช่นคำว่า "หมา" ถ้าเด็กจะเข้าใจความหมายของคำนี้ อย่างชัดเจน เด็กต้องผ่านประสบการณ์มาหลายอย่าง เช่น เมื่อยังเด็ก เด็กเคยเห็นหมาเลี้ยงในบ้าน เคยเล่นกับหมาตัวนั้นมาตลอดเวลา เด็กก็จำได้ว่าสัตว์เลี้ยงตัวนี้เรียกว่าหมา ต่อมาเด็กไปเห็นสัตว์อีกตัวหนึ่งรูปร่างคล้ายคลึงกับหมาในบ้าน แต่ตัวนี้มีสีแตกต่างกับตัวที่รู้จัก เด็กก็เอาเอาว่าคงเป็นหมา และได้ยินผู้ใหญ่เรียกเจ้าสัตว์ตัวนี้ว่าหมาเหมือนกัน วันหนึ่งเด็กไปเที่ยวบ้านเพื่อน พบหมาอีกตัวหนึ่ง ตัวเล็กนิดเดียว สีแปลกประหลาด คือตัวข้างขาวปนดำ สัตว์ตัวนี้ผู้ใหญ่ก็เรียกว่าหมา นานมาอีกเด็กไปพบสัตว์ตัวหนึ่งในใหญ่โตกว่าที่เคยเห็นหมา แต่ลักษณะทั่วไปคล้ายคลึงกับหมาที่เคยรู้จักมาแล้ว สัตว์ตัวนี้เด็กยังไม่แน่ใจว่าจะเรียกอย่างไร เมื่อถามผู้ใหญ่ก็ได้รับคำตอบว่าหมา ทว่าความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหมา จะสมบูรณ์ได้ เด็กจะต้องเคยเห็นหมาตามันสืบตัว ถึงอย่างนั้นความคิดรวบยอดของเด็กบางคนยังไม่สมบูรณ์ได้ง่าย ๆ ดังนั้นจะเคยสังเกตได้ว่า เด็กบางคนเรียกลูกวัวว่าหมาก็มี เด็กเรียกเสื่อว่าแมวก็เป็นสิ่งที่เราจะได้พบเห็นบ่อย ๆ (กอ สวัสดิพิพาณิชย์, ม.ป.ป.)

การที่เด็กจะเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำมากขึ้นนั้น ไม่เพียงแต่ให้เด็กเรียนรู้คำใหม่เท่านั้น แต่ควรให้เด็กได้เรียนรู้ความหมายใหม่ของคำเก่าด้วย ตัวอย่างเช่นคำว่า "ส้ม" ตอนแรกเด็กรู้ว่าหมายถึงผลไม้ชนิดหนึ่ง ต่อมาเด็กค้นพบว่า "ส้ม" อาจจะมีหมายถึงสิ่งชนิดหนึ่ง และต่อมาเด็กก็จะรู้ว่า "ส้ม" หมายถึงสีที่เกิดจากการผสมสีแดงกับสีเหลือง (Hurlock, 1964)

การเรียนรู้คำมีความแตกต่างกันตามระดับความยากง่ายของคำ คำที่ง่ายแก่การเข้าใจ ทั้งในด้านการเขียนตลอดจนความเข้าใจความหมาย ย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำที่เขียนยาก มีความซับซ้อน ทั้งยังมีความหมายที่ลึกซึ้งอีกด้วย คำต่าง ๆ ที่เด็กเรียนเรียนรู้ได้ง่ายนั้นเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคย มีประสบการณ์เกี่ยวกับคำนั้น ๆ มาก่อน เช่น จากการ

สนทนา การชมรายการโทรทัศน์ ฯลฯ นอกจากนั้นคำประเภทแทนความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรมจะเรียนรู้ได้ดีกว่า มากกว่าคำประเภทนามธรรม เช่น น้ำตาล ย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่า คำว่า น้ำใจและคำที่เป็นคำนามยืมเรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำประเภทอื่น เพราะคำนามเป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งของซึ่งสามารถจับถือได้ นิ่งถึงรูปรางได้ และส่วนมากเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน หรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความพอใจ คำเหล่านี้มักเรียนจะเรียนรู้ได้ง่ายแม้ว่าจะเขียนยาก อ่านออกเสียงยากก็ตาม (ประเพณี มหาชน, 2523)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ความหมายของคำ สรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อม ประสิทธิภาพและการสร้างความคิดรวบยอด เป็นสิ่งที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ความหมายของคำนั้น การเรียนรู้คำต่าง ๆ นั้น มีสองประเภท คือ คำทั่วไปและคำเฉพาะ เด็กจะเรียนรู้คำที่เป็นรูปธรรมมากกว่าคำประเภทนามธรรม

2. การเขียนสะกดคำ

2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่สามารถเขียนสะกดคำหนึ่งโดยเรียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้อง ตามที่ ๆ ควรอยู่ และถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 (ชิน โพธิออน, 2526)

สุมาลี โกศลสมบัติ (2525) ได้สรุปความหมายของการเขียนสะกดคำที่ นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์กล่าวไว้ไว้ว่า การสะกดคำเป็นวิธีการจำตัวได้ เกิดจากการใช้ชื่อ หรือออกเสียงตัวอักษรเป็นตัว ๆ ไป และเชื่อมเข้าเป็นเสียงในแต่ละคำที่ทุกคนยอมรับ การสะกดคำส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับกรรมมองเห็นควยคำ เวลาอ่านหนังสือผู้อื่นจะเห็นรูปคำบนกระดาษ ซึ่งจะแสดงถึงความหมายของคำ และยังเสนอความคิดเห็นว่าการสะกดคำต้องประกอบด้วยสัญลักษณ์ชี้แทนเสียง โดยการนำเอาตัวอักษรมาเรียงกันในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นที่ยอมรับและตกลงกันเป็นคำ และใช้สื่อความหมายได้เป็นที่เข้าใจกันในสังคมหรือชาติของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

นิทาน (2507) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสะกดคำคือ การสอนให้เด็กรู้จักเขียนและอ่านการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้อย่างชัดแจ้งและเขียนคำนั้นได้อย่างถูกต้อง

อง สิงหนาท (2508) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำคือ การเขียนเป็นตัวอักษรลงแก่พยางค์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดแจ้ง และเขียนคำนั้นได้อย่างถูกต้อง

จอร์จ ซี. จอห์นเซน และ เกอเบอริช (Greene, Jorgensen and Gerberich, 1962) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

จากความหมายของการสะกดคำของนักวิชาการต่าง ๆ พอจะสรุปได้ว่า การสะกดคำ หมายถึง การถ่ายทอดภาษาเป็นภาษาเขียน ซึ่งมีกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

2.2 ความสำคัญของการสะกดคำ

การสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญในการสื่อความหมายถึงกันด้วยภาษาเขียน เพราะถ้าเขียนสะกดผิดจะทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไป หรือไม่มีความหมายเลยก็ได้

สุนทร มุขยสวัสดิ์ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า การสะกดคำ คือ ทักษะและความเข้าใจความหมายของคำ รวมทั้งการเข้าใจรากคำและความเปลี่ยนแปลงของคำอันเกิดจากคำที่เติมหน้าคำ (prefix) และคำที่เติมท้ายคำ (suffix) ฯลฯ เป็นการสังเกตตัวอักษรในแต่ละคำแยกออกมา เป็นส่วนกลับของการอ่าน ดังนั้นการสะกดคำจึงต้องอาศัยทักษะและความสามารถหลาย ๆ ด้าน ทักษะที่จำเป็นในการสะกดคำ ได้แก่

1. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรของคำ
2. ความเข้าใจเหตุผลที่มาของคำ
3. ความเข้าใจ ความแตกต่างของเสียงคำต่าง ๆ เช่น คำพ้องรูป "เหล่า"

ซึ่งอ่านได้ทั้ง เพา และ เพ-ลา

4. ความเข้าใจกระบวนการผสมคำ เริ่มจากพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์

การสอนสะกดคำ คือ การช่วยให้เด็กรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้อ่านออกเสียงชัดเจน และช่วยให้เขียนหนังสือได้ถูกต้อง ซึ่งประโยชน์ที่จะได้รับนี้จะเป็นรากฐานสำหรับการเขียนของเด็ก การสะกดคำที่ถูกต้องและแม่นยำแสดงให้เห็นถึงความรอบคอบ และความรู้ในคำภาษาไทย และทำให้สิ่งที่เขียนมีความมากขึ้น (กิตติยวดี บุญมือ, 2520)

การสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว เพราะไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใด จะต้องอ่านคำและประโยคได้พร้อมกันสามารถเขียนมันทันทีได้อีกด้วย

ความสามารถในการสะกดคำนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ

1. วุฒิภาวะในการเห็น ซึ่งต้องอาศัยตา การฟังซึ่งใช้หู การออกเสียงซึ่งใช้ปาก อวัยวะเหล่านี้ต้องดี จึงจะส่งผลให้มีความสามารถในการสะกดคำได้ด้วย
2. ความสามารถวิเคราะห์คำ และจำส่วนที่คล้ายกันได้ ซึ่งเด็กจะต้องมีความจำดี
3. การอ่านหนังสือมากและสนใจคำยากเป็นพิเศษ
4. ความจำเป็นในการสื่อสารโดยใช้การพูดและการเขียนบ่อย ๆ
5. การฝึกหัดและฝึกสะกดคำอยู่เสมอ ๆ จะช่วยให้มีความสามารถในการสะกดคำดีขึ้น

ดังนั้นเด็กที่สะกดคำได้ดีจะต้องมีความเข้าใจและความสามารถหลายอย่างประกอบกัน

ฉะฉาน โปษะกฤษณะ (2508) กล่าวไว้ในเอกสารประกอบการศึกษาระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสะกดคำว่า วิธีหนึ่งที่จะรักษาความเป็นไทยของชาติก็คือ ศึกษาภาษาไทย

และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ถ้าคนไทยเขียนหนังสือไม่ถูกไม่ระมัดระวังในการเขียนพยัญชนะสระ ตลอดจนการวางวรรณยุกต์ ทำให้การเขียนผิดและเสียความหมาย

2.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

ผู้รู้ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ดังนี้

ทวี ทอแก้ว (2514) กล่าวถึงสาเหตุที่เด็กเขียนหนังสือผิดไว้หลายประการ เช่น

เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ ใช้แนวเทียบผิด ออกเสียงของคำผิด มีประสบการณ์มาผิด ไม่รู้หลักภาษา

ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2516) ได้อธิบายถึงเรื่องของตัวสะกดที่เรามักจะเขียนผิดไว้ดังนี้

1. รูปวรรณยุกต์ เนื่องจากเสียงสูงต่ำของคำไทยแสดงความหมายของคำ การกำกับรูปวรรณยุกต์จึงเป็นสิ่งสำคัญ ถ้ารูปวรรณยุกต์ผิดไปแล้ว นอกจากจะทำให้เสียงของคำผิดไป ยังทำให้ความหมายของคำผิดไปด้วย

2. ตัวสะกด ร ฌ บางคนเขียนตามเสียงที่พูดไม่ชัด ทำให้การสะกดเสียง ร ฌ และอักษรควบกล้ำผิดไปด้วย การสะกดผิดทำให้ผิดความหมายและขาดความไพเราะ

3. คำพ้องเสียง ในภาษาไทยมีคำพ้องเสียงอยู่มาก ถ้าตัวสะกดต่างกัน ความหมายก็จะต่างกันไปด้วย

4. อักษรควบกล้ำ การสะกดอักษรควบกล้ำผิดก็ทำให้ความหมายผิดไป

จากการวิเคราะห์แบบของการเขียนสะกดการันต์ พยางค์ ในภาษาไทย จากบรรดาคำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดย พงษ์จันทร์ ปิ่นสุวรรณ (2502) พบว่าการเขียนตัวสะกดคำในภาษาไทย มีสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความยุ่งยากหลายประการ ซึ่งทำให้เกิดการเขียนผิด คือ

1. ธรรมชาติของภาษา ซึ่งมีสัญลักษณ์คือ พยัญชนะ 44 ตัว และมีเสียงเพียง 21 เสียง จึงทำให้มีเสียงซึ่งใช้ตัวอักษรแทนได้หลายตัว หรือตัวอักษรตัวเดียวกันสามารถแทนได้หลายเสียง

2. ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการถ่ายทอดเสียงลงเป็นตัวอักษร เพราะภาษาไทยมีวิธีเขียนได้หลายแบบ สำหรับคำที่มีความหมายต่างกัน แต่เสียงเหมือนกัน เช่น กาษา

3. ภาษาไทยได้ยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้มาก และยังมีเอาวิธีการเขียนแทนเสียง หรือถ่ายทอดรูปของการเขียนจากภาษาเดิมมาใช้ด้วย โดยมีแนวโน้มที่จะรักษา หรือถ่ายทอดรูปของการเขียนแบบเดิมไว้ ซึ่งมักจะไม่ตรงกับอักษรวิธี หรือวิธีเขียนของไทยตามปกติ จึงทำให้มีวิธีการเขียนที่ซับซ้อนและมากแบบยิ่งขึ้น

4. ในพจนานุกรมมีคำจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีวิธีการเขียนต่างไปจากเสียงพูด ซึ่งผู้ใช้อยู่ในภาษาปัจจุบัน เช่น ประณีต อีหุลยบุญแฉก ฯลฯ ทำให้การเขียนคำเหล่านี้ผิดไปจากพจนานุกรมได้ง่าย และนอกจากนี้ยังปรากฏคำซึ่งไม่มีที่ใช้ในภาษาปัจจุบัน หรือคำจำนวนมากที่มีใช้ และเขียนที่ขอมรับกันในภาษาปัจจุบัน แต่ไม่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรม จึงไม่อาจกำหนดได้แน่นอนว่ามีวิธีเขียนอย่างไร

นอกจากนี้ สุธธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2516) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนหนังสือผิดว่าเนื่องจาก

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ เช่น ประณีต (ดี ก็ยิ่งละเอียด) เขียนเป็น ปราณีต (ไม่มีความหมาย)
2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น จำนวน เป็น จำนวนัก เพราะเพี้ยนกับคำว่า องค์
3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เช่น ผมหักตก เป็น ผมหักโศก เพราะออกเสียงอย่างนั้น
4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์มาผิด เช่น คำว่า ตั้งเกต เขียนเป็น ตั้งเกตุ เพราะจำมาจากที่อื่นซึ่งเขียนผิด ๆ
5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา เช่น เขียนคำสมาสคำว่า ชุระกิจ เป็น ชุระกิจ

จากผลการวิจัยของ สุนันทา โสรัจจ์ (2511) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ และการศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร ก็ได้สนับสนุนความคิดเห็นของ สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์
ทั้ง 5 ข้อ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับที่ สามารถ ศักดิ์เจริญ (2516) ได้ศึกษาเรื่อง
ปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้ พบสาเหตุ
การเขียนตัวสะกดการันต์ผิด คือ

1. นักเรียนเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่าง เช่นนั้นเสมอ
2. นักเรียนเขียนเทียบกับคำบางคำที่เคยรู้จักมาก่อน
3. นักเรียนเขียนตามความหมายของคำ
4. นักเรียนเขียนตามเสียงพูดหรือที่ออกเสียงซึ่งเคยออกเสียงผิด
5. นักเรียนเขียนตามหลักภาษา หรือพจนานุกรม ซึ่งมีหลักเกณฑ์นั้นไม่ได้เขียนตามหลักนั้น ๆ
6. นักเรียนเขียนจากการเดา

เปลื้อง ณ นคร (2517) กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดผิดว่า เกิดจาก
การขาดความสังเกต เช่น รัตนาทาเนน กลายเป็น รัตนาทาเรน ไชแนวเทียบผิด เช่น
สังเกต เขียนผิดเพราะไขแนวเทียบคำว่า เหตุ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตัวเขียน เช่น
ร่ำรวย เป็น รุมรวย และเกิดจากอิทธิพลของภาษาถิ่นอีกด้วย

ศรียา และ ประภัสสร นิยมธรรม (2520) ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจ
เกี่ยวกับสาเหตุที่เด็กสะกดคำผิดไว้ดังนี้

1. การสะกดผิด เพราะความเลินเล่อ เด็กนักเรียนหลายคนที่ขาดความเอาใจ
ใส่ในเรื่องการเขียนสะกดการันต์ ทำให้เขียนหนังสือผิดมาก ทั้ง ๆ ที่อาจเป็นคนมีทักษะ
ด้านอื่น ๆ ทางภาษาศักดิ์ตาม เด็กที่เขียนเลินเล่อมี 2 ประเภทคือ

1.1 เด็กที่เขียนเลินเล่อและอ่านไม่เก่ง เด็กที่อ่านหนังสือได้ไม่เก่ง
ส่วนมากมักจะเขียนไม่เก่งด้วย ทั้งนี้เพราะความเลินเล่อไม่ระมัดระวังของตัวเอง เป็น
สาเหตุให้ขาดความชำนาญในทักษะทั้งสองด้าน

1.2 เด็กที่เขียนเลินเล่อแต่อ่านเก่ง เด็กพวกนี้มักมีความคิดที่ของการ
ติดต่อกับผู้อื่นอยู่เสมอ และต้องการแสดงความคิดของตนอย่างรวดเร็วที่สุด จึงไม่ได้

ระมัดระวัง เรื่องตัวสะกดการันต์เป็นเหตุให้เขียนผิด

2. เด็กที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ เด็กพวกนี้มักเขียนสะกดการันต์ผิด เพราะขาดการสังเกต และขาดประสบการณ์

3. เด็กที่แยกเสียงได้ไม่ดี หมายถึง เด็กที่มีความสามารถในเรื่องการจำแนกเสียงได้คำ หรือมีความบกพร่อง มีปัญหาในด้านการฟัง ฉะนั้นเมื่อฟังผิดก็เขียนผิดไปด้วย

4. เด็กที่ส่ายตาไม่ดี เนื่องจากการเขียนหนังสือไทยไม่ได้เป็นไปตามกฎการนำออกเสียงเท่านั้น จะต้องอาศัยความจำด้านสายตาประกอบ ถ้าเด็กคนใดส่ายตาไม่ดี ไม่เคยมีการสังเกตจดจำสายตาวาก็จะเขียนผิดได้ง่าย

ประเพณี มหาชนธิ (2519) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กสะกดตัวไม่ได้ที่มีดังนี้

1. เด็กมองไม่เห็นว่าการสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของกรคำในชีวิต
2. ครูไม่ได้แนะวิธีที่จะช่วยให้เด็กสะกดคำได้เอง ต้องพึ่งครูพึ่งเพื่อน ๆ

อยู่เสมอ

วิสุทธิ บุญกุล (2525) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้มีการใช้ภาษาผิดในการประชุมสัมมนาเรื่อง ปัญหาการใช้ภาษาไทยว่า

1. ผู้ใช้ภาษาถือความสะดวกเป็นใหญ่ทั้งในการพูดและการเขียน
2. การยืมคำต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยมักจะนำมาผสมกับภาษาไทย เช่น ทริคเยสตัน ข้าวปลาอาหาร หรือเปลี่ยนการออกเสียงใหม่ให้เหมาะสม เช่น ซนบั้ง
3. ความนิยมทางสังคม ขึ้นอยู่กับเพศ วัย อาชีพ ของผู้ใช้ภาษา

จากการสัมมนาเรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย ผู้สัมมนาได้รวบรวมข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ไว้ดังนี้

1. ปัญหาจากผู้ใช้ภาษา คือ ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา นิสิต และผู้บริหาร ปัญหาที่พบคือ

- 1.1 การเขียนตัวสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง
- 1.2 ผู้สอนบางคนพูดด้วยความกล้า รวด ไม่ชัดเจน ทำให้นักเรียนเกิดการเข้าใจผิดได้

เข้าใจผิดได้

- 1.3 การสะกดคำผิด ลำดับความไม่ถูกต้อง
- 1.4 อธิพจน์ของภาษาถิ่น ทำให้ผิด นักศึกษา ใช้ภาษากลางไม่ถูกต้อง
- 1.5 ใช้คำและสำนวนไม่ตรงความหมาย หรือผิดความหมาย
- 1.6 การเขียนล่อยคำในประกาศและหนังสือราชการไม่แจ่มชัด
2. แนวทางแก้ไข ผู้เขารวมสัมมนาได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ไว้ดังนี้

- 2.1 ครูทุกคนควรระมัดระวังการใ้ภาษาไทยทั้งการพูดและการเขียน
- 2.2 เขียนตัวสะกดการันต์ใหญ่ถูกต้องตามอักษรวิธี โดยยึดพจนานุกรมเป็นหลัก

ในเรื่องการเขียนสะกดคำผิดนี้ ในต่างประเทศก็ได้มีผู้สนใจศึกษากันอย่างกว้างขวาง เช่น เฟอร์นาลด์ (Fernald, 1943) ได้ศึกษาพบว่า

ความล้มเหลวในการสะกดคำของเด็ก เนื่องมาจากนิสัยผิด ๆ ที่โรงเรียนพยายามขัดเขี่ยการสะกดคำให้แก่เด็กเหล่านั้น โดยวิธีสอนต่าง ๆ ดังนี้

1. โรงเรียนใช้วิธีที่เป็นการสุกวิสัยซึ่งเด็กบางคนจะเรียนสะกดคำได้ และเมื่อเด็กสะกดคำผิดก็ให้เขียนคำที่สะกดผิดนั้นซ้ำ ๆ อยู่เรื่อย
2. โรงเรียนบังคับให้เด็กเขียนคำในระยะเวลาจำกัด ก่อนที่

เด็กจะชินกับการเขียน

3. โรงเรียนไม่สนใจกับวิธีการเรียนที่เคยใช้ได้แล้ว
4. โรงเรียนก่อให้เกิดอารมณ์ในทางลบ ซึ่งเนื่องมาจากเหตุผล 2 ประการ คือ

4.1 เมื่อเด็กล้มเหลวในการเรียนสะกดคำก็ปล่อยให้ผ่านไป โดยไม่ได้แก้ไข

4.2 เมื่อเด็กล้มเหลวในการสะกดคำดังกล่าแล้ว ก็ได้รับการปฏิบัติในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ทำโทษเด็กด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนั้น การเขียนหนังสือของเด็กจึงอยู่ในภาวะที่เป็นไปในทางลบ

ฮาโรลด์ (Harold, 1961) และคณะ ก็ได้ให้ความเห็นว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีสาเหตุหลายทาง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประการใหญ่ ๆ คือ (1) ปัญหาโดยทั่วไป ซึ่งเกี่ยวกับนักเรียนไม่พัฒนาความสามารถของตนเอง มีความสนใจน้อย ประกอบกับคำที่นักเรียนพบปะมีมาก ทำให้เกิดความฉงนงึมงาย บางทีจะจดจำ (2) ปัญหาเฉพาะบุคคลนั้นเกี่ยวกับความบกพร่องทางสายตา ความสามารถในการออกเสียง ความสามารถทางสมอง และเด็กที่ใช้ภาษาสองภาษาในขณะเดียวกัน (Bilingual)

เออร์เนสต์ (Ernest, 1960) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เขียนหนังสือ

ผิดว่า

การเปลี่ยนแปลงการออกเสียงเป็นสาเหตุที่ทำให้เขียนหนังสือผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของสระ และยังมีสาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ คือ การเปลี่ยนแปลงเรื่องเสียงรัว ภาษาอื่น หรือ ภาษาเฉพาะท้องถิ่น การเพิ่มและการเลิกใช้คำในภาษาของตน สิ่งที่มีผลที่มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ และหลักการสะกดคำ ซึ่งยอมรับกันตามกาลเวลา

นอกจากนี้ แบลร์ (Blair อ้างถึงใน สุมาลี โกศลสมบัติ, 2525) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการสะกดคำผิด ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความไม่พร้อมหรือบกพร่องในค่านิสัยร่างกาย เช่น ไข้หวัด ตลอดจนอารมณ์
2. การออกเสียงหรือรับฟังเสียงที่ไม่ถูกต้อง
3. การรับเอาคำมาใช้อย่างผิด ๆ
4. จำการเรียงลำดับตัวอักษรไม่ได้
5. ใ้รับการฝึกเรื่องการออกเสียงมาอย่างผิด ๆ ตั้งแต่แรก

6. ได้รับแรงจูงใจหรือชักชวนให้เลิกทำการสะกดคำน้อยมาก

จะเห็นได้ว่าสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น มีสาเหตุหลายประการ ครูจึงควรชี้แนะให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการสะกดคำให้ถูกต้อง ตลอดจนคอยดูแลแก้ไขเมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำผิดอย่างใกล้ชิด และครูควรจะศึกษาวิธีสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำในรูปอื่นอีกด้วย

3. การสอนเขียนสะกดคำ

3.1 ความมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำ

การสอนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการที่จะเริ่มต้นส่วนรับการเขียนเด็กจำเป็นที่จะต้องรู้จักการสะกดคำเสียก่อนจึงจะเขียนเป็นรูปคำ รูปประโยค และสามารถเขียนติดต่อกันเป็นเรื่องราวได้ การเขียนต่างจากการพูดสนทนาโดยทั่ว ๆ ไป เพราะเราใช้ภาษาสำหรับเขียนค่อนข้างจะเป็นแบบแผนมากกว่าภาษาที่เราใช้พูดกันอยู่

รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อุษงษา (2516) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการสอนสะกดคำภาษาไทยไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้เกิดใ้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยให้เด็กเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้
2. ช่วยให้เกิดใ้เด็กรู้จักสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. ส่งเสริมให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น
4. ช่วยให้เกิดใ้เด็กคนควา และคิดหาคำใหม่ ๆ ตามที่เด็กต้องการ

มาร์คัสส์ (Marcuss, 1977) ได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการสอนสะกดคำสำหรับนักเรียนไว้ 2 ประการคือ

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถสะกดคำที่ถูกต้องในปัจจุบันได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถสะกดคำที่ถูกต้องการในอนาคตได้

ทั้งนี้เพราะความสามารถในการสะกดคำในปัจจุบันจะเป็นรากฐานของการสะกดคำในอนาคต และจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกความสามารถส่วนบุคคลของนักเรียนในการเรียนสะกดคำต่อไปด้วย

บุพผา สังคีรี (2523) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการสอนการเขียนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนรู้ว่าตัวเขาเองมีความสามารถในการเขียนเพียงใด และจะพัฒนาการเขียนของเขาไปได้อย่างไร
2. ช่วยให้เรามีโอกาสฝึกฝนเขียนอยู่เสมอ ๆ นั่นเอง

จากความมุ่งหมายของการสอนการเขียนสะกดคำที่กล่าวมานี้ บุพผา สังคีรี ได้รวบรวมมาตั้งเป็นพฤติกรรมสำหรับการสอนเขียนสะกดคำโดยยึดความจากหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ (2525) เป็นพฤติกรรมจากขั้นที่ง่ายที่สุดไปขั้นที่ซับซ้อนดังนี้

1. คัดลอกข้อความใดถูกต้องเรียบร้อย วางสระและวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง
2. เขียนตัวอักษรและข้อความภาษาไทยได้ถูกต้องตามวิธีการ (วิธีการ เช่น พยัญชนะแต่ละตัวต้องเขียนจากหัวไปก่อน ภาษาไทยต้องเขียนทีละคำ คำแต่ละคำก็เขียนตัวพยัญชนะต้นก่อนแล้วจึงเขียนรูปวรรณยุกต์ (ถ้ามี) ต่อไปเขียนตัวสะกด ตัวการันต์ และเครื่องหมายทั้งหมดตามลำดับ)

3. ฝึกออกเสียงคำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง
4. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง (เขียนตามคำบอก)

จรรยาพร งามถิ่น (2531) ได้กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการสะกดคำไว้ว่า

1. มุ่งให้เกิดกฎจักษุรูปคำ การสอนสะกดคำที่ดีนั้นครูจะต้องให้เด็กมีทักษะในการไขคำ คือ ใ้เด็กเริ่มคำที่เด็กจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน และเขียนด้วยความเข้าใจ ครูต้องนำวิธีไว้ให้เด็กเกิดความสนใจในการเขียนสะกดคำ ช่วยให้เกิดคุ้นเคยกับรูปคำ และเสียงคำ เพื่อให้เด็กรู้จักคำกว้างขวางขึ้น

2. เพื่อให้เด็กมีความสามารถที่จะเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น เด็กจะต้องได้เรียนรู้คำ ฝึกออกเสียง เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง สามารถจำรูปร่างของคำ จำลำดับตัวอักษรได้ จึงจะสามารถเขียนคำได้ถูกต้อง

3.2 วิธีการสอนเขียนสะกดคำ

ประเด็น มหาชนธ์ (2519) ได้เสนอแนะวิธีการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้
ขั้นที่หนึ่ง ความหมายและการออกเสียง ในขั้นนี้ครูต้องให้นักเรียนเข้าใจ
 ความหมายของคำ มองดูคำพร้อมกับออกเสียงคำนั้น และสามารถที่จะพูดเป็นประโยค
 โดยใจคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง

ขั้นที่สอง การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูให้นักเรียนเห็นรูปคำที่สะกดและเห็น
 ส่วนประกอบต่าง ๆ แยกคำออกเป็นพยางค์ ออกเสียงคำนั้น ๆ เป็นพยางค์แล้วสะกดเป็น
 คำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่สาม การระลึกคำ คือ ให้มองดูคำแล้วสะกดคำนั้นโดยไม่ต้องดูและตรวจ
 ทานดูว่าการสะกดคำถูกต้องหรือไม่ ถ้าสะกดผิดก็ให้นักเรียนย้อนกลับไปทำตามขั้นที่หนึ่ง
 สอง และสามอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่สี่ การเขียนคำนั้นให้ถูกต้องจากความจำ ใช้วิธีแยกตัว สระ ให้ถูกต้องแล้ว
 ตรวจสอบดูว่าเขียนคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง ชัดเจน หรือไม่

ขั้นที่ห้า การทบทวนให้นักเรียนเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ ถ้าเขียนถูกต้องสาม
 ครั้งก็แสดงว่านักเรียนรู้จักคำนั้นแล้ว และจะช่วยให้นักเรียนจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น ควรจะ
 ให้นักเรียนนำคำไปใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ และเขียนจดหมาย เป็นต้น

เจม เอ ฟิทเซอร์จาลด์ (Jame A. Fitzgerald, อ้างถึงใน วิเชียร
 อธิโนนวุฒัน, 2514) ได้กล่าวถึงว่า การสอนสะกดคำควรดำเนินตามลำดับขั้นดังนี้

1. ความหมายและเสียงของคำ โดยให้มองดูคำ ออกเสียงของคำ และใช้
 คำนั้นแต่งประโยคให้ถูกต้อง

2. หัดจำจนขึ้นใจ โดยให้ดูและอ่านคำนั้นเป็นพยางค์ทีละพยางค์ เช่น
 พ - ยา - บาล แล้วสะกดคำนั้นว่า พยาบาล

3. ทบทวน โดยให้นักเรียนมองดูคำนั้นแล้วบิดาสะกดคำ ตรวจสอบดูว่าสะกด
 ถูกหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกต้องก็ให้ทำตามลำดับขั้น 1 - 3 ใหม่

4. พยายามเขียนคำนั้นให้ถูกต้องด้วยความจำ ในวรรณยุกต์ การันต์ให้ถูกที่ แล้วตรวจสอบดูว่าเขียนได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่

5. นึกให้ชำนาญ ให้นักเรียนเขียนคำนั้นให้ถูกต้อง โดยไม่ต้องดูแบบจน คลองแคล้ว

นอกจากนี้ยังได้ขอเสนอแนะในการเลือกคำมาเขียนว่า ควรเป็นคำที่ใกล้ตัว เด็ก ถ้าได้วลีสิ่งที่เด็กได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน คำที่เด็กเข้าใจความหมาย และคำเหล่านั้นเด็กสนใจ เช่น โถ กบ กุ้ง ฯลฯ ทุกครั้งก่อนที่จะสอนคำใหม่ควรจะได้พบพจนานุกรมที่เด็กเรียนไปแล้วด้วย

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนสะกดคำ ร่องรศัน อักษรภักดิ์ และ เพื่อฝึกดูมา ๓ อักษร (2516) ได้ให้ไว้ดังนี้

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน
2. สอนคำที่นักเรียนสนใจ และเข้าใจความหมาย
3. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่เพิ่มเติม จะต้องพบพจนานุกรมที่เด็กเคยเรียนมาแล้ว
4. ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ โดยให้ครูจัดระ พยู่ชนะ ก่อนพร้อมกันนั้น เมื่อพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องพบพานให้นักเรียนได้นึกถึงคำที่เคยเรียนแล้ว

5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดคำมากน้อยเพียงใด

6. บันทึกผลงานของนักเรียนแต่ละคนว่าตั้งแต่เริ่มเรียนมีพัฒนาการไปมากน้อยเพียงใด จะคอยช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง

7. คำแนะนำวิธีสอนอย่างถูกต้องให้แก่เด็กนักเรียน โดยช่วยเหลือนักเรียนเป็นชั้น ๆ

ดังนี้

- 7.1 ให้นักเรียนได้ยืมคำที่จะสะกดอย่างชัดเจน
- 7.2 ให้นักเรียนเขียนสะกดอย่างระมัดระวัง
- 7.3 ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ นั้นได้

7.4 พบท่านกล่าวที่สะกดนั้นว่าถูกต้องเพียงใด

8. ถ้าครูเขียนคำใหม่บนกระดานคำแล้วให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจนและอ่านง่าย

9. ครูต้องตรวจสมุดที่นักเรียนจดจำใหม่ทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด

10. เมื่อสอนสะกดคำไปแล้ว ถ้านักเรียนคนใดสะกดผิดครูต้องแก้บนกระดานคำให้ชัดเจน หรือจะแก้ไขเป็นรายบุคคลก็ได้

การสะกดคำเป็นพัฒนาการทางภาษาอย่างหนึ่ง เด็กอาจจะไม่ได้รับผลสมบูรณ์ตามความคาดหวังไว้ในทันทีทันใด แต่เด็กจะค่อย ๆ ได้รับผลทีละน้อย ๆ การสะกดคำของเด็กแรกที่สุดนั้น มาจากความจำ ซึ่งเด็กมักจับเอาเสียงของคำมาเขียน (นิทยา มณีโยซี, 2507) เด็กมีวิธีการเรียนรู้คำแตกต่างกัน โดยเฉพาะในการเรียนคำใหม่ ๆ บางคนถนัดอย่างหนึ่ง อีกคนถนัดไปอีกทางหนึ่ง ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนคำหลาย ๆ วิธี กอ สวัสดิพานิชย์ (2505) กล่าวว่า ตามปกตินักเรียนจะเรียนคำใหม่ด้วยวิธีต่อไปนี้

1. อาศัยภาพประกอบ เป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
2. อาศัยความสำคัญของประโยคและเนื้อเรื่อง เป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
3. อาศัยรูปร่างของคำ เป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
4. อาศัยวิธีแจกลูกอักษร ครูควรสอนเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้มาก ๆ โดยเอาคำที่เรียนรู้มาแล้วไปเปรียบเทียบกับคำใหม่
5. อาศัยพจนานุกรม

การสอนเขียนสะกดคำนี้ ใ้ไม่มีผู้ให้ข้อคิดเห็นไว้อีกหลายคน เช่น สกอต (อ้างถึงใน สุพันธ์ จงชนสารสมบัติ, 2525) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการสอนเขียนสะกดคำนั้น ครูต้องเลือกคำที่จะมาสอนและทดสอบโดยใช้คำที่สอนไปแล้ว การทดสอบคำที่นักเรียนไม่เคยเรียน ตลอดจนคำที่ครูจี้ให้โดยไม่คำนึงถึงระดับชั้นและวัยของนักเรียน ถือว่าเป็นการสอนและการทดสอบที่ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฮอร์น (Horn, 1954) ได้เสนอข้อคิดเห็นว่าการเลือกคำมาสอนเขียนสะกดคำนั้น ควรให้เหมาะสมกับระดับชั้นของ

ผู้เรียน เป็นคำที่อยู่รอบในในชีวิตและในหนังสือเรียนก็ควรบรรจุคำให้เพิ่มขึ้นตามระดับชั้นด้วย เพื่อให้ นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกและสามารถนำไปใช้ได้โดยถูกต้อง

นอกจากนี้ สมบัติ มหารศ. (2521) ได้เสนอแนะทางหลักการสะกดคำไว้ ดังนี้

1. ให้ผู้หลักการ โดยยึดหลักที่ว่า นักเรียนควรได้สะกดคำที่เขาต้องการฝึก คำที่ใช้และคำที่เขาสนใจ เพื่อจะเพิ่มพูนความสามารถให้แก่ตนเองในการสะกดคำ
2. กระบวนการสะกดก่อนที่จะสะกดนักเรียนควรจะได้มีโอกาสสะกดคำต่าง ๆ ก่อนออกเสียงและแปลความหมายไว้ก่อนที่จะเขียน และต้องมีการฝึกแยกเสียง พยางค์ คำ คอจากนั้นจึงเป็นการหัดทานักและระมัดระวังให้เกิดความทรงจำได้จนจึงจะให้สะกด กิจกรรมเหล่านี้ควรทำซ้ำ ๆ เพื่อให้มีความชำนาญ
3. ขั้นตอนในการสะกดมีดังนี้
 - ขั้นที่ 1 เรียนรู้คำต่าง ๆ และขยายคำ
 - ขั้นที่ 2 ออกเสียงคำ พยางค์ เช่นคำว่า หน้าตา น่ารัก
 - ขั้นที่ 3 อธิบายให้เข้าใจคำที่มีความหมายเหมือนกันและแตกต่างกัน
 - ขั้นที่ 4 หัดสะกดคำในใจ
 - ขั้นที่ 5 ช่วยเหลือคนที่อ่อนในการสะกด
 - ขั้นที่ 6 สะกดซ้ำคำต่าง ๆ
 - ขั้นที่ 7 เขียนเป็นประโยค
4. กำหนดการสอนประจำชั้นคาบ
5. หลักเกณฑ์การ เรียงคำใหม่มาสะกด
 - 5.1 สะกดจากคำที่ท่องเสียง
 - 5.2 สะกดคำที่ได้ยินคนพูด
 - 5.3 สะกดคำที่ได้จากการอ่าน
6. การจัดกิจกรรมสะกด การสะกดจะมีผลดีถ้าให้อ่านได้ก่อนแล้วจึง เขียน หรือไม่ก็ให้เขียนจากคำที่เคยเขียนฝึก เขียนทดหล่นและให้สะกดตามที่แต่ละคนพอใจ

7. การสะกดเป็นรายบุคคล เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ทำงานตามความสามารถของแต่ละคนได้อย่างค้ำยั้ง และไม่ควรใช้เวลาเกิน 15 นาทีต่อการสะกดคำแต่ละครั้ง เพราะถ้านานเกินกว่านี้ นักเรียนจะไม่สนใจทำ (สมบัติ มหารศ, 2521)

การฝึกให้เด็กเขียนสะกดคำใหญ่ถูกต้องเฉพาะในชั่วโมงเขียนไทยเท่านั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอ ครูต้องสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย เช่น สอนพยางค์ภาษาไทยหรือวรรณคดี เวลาให้เด็กเขียนครูต้องเอามงกต์เรื่องคำสะกดการันท์ด้วย นอกจากนี้ครูวิชาภาษาไทยจะต้องขอความร่วมมือจากครูที่สอนวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สุขศึกษา ให้ช่วยกันทบทวนเรื่องการเขียนคำสะกดการันท์ของนักเรียน ถ้าครูทั้งโรงเรียนร่วมมือกันแล้ว เด็กก็จะมีโอกาสเขียนสะกดคำใหญ่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น (วิทยาลัยครูมหาสารคาม, 2516)

ครูที่สอนภาษาไทยจำเป็นต้องหาวิธีชักจูงให้เด็กอยากเขียน อยากรู้คำใหม่ ๆ และจดจำไว้ การจัดสิ่งแวดล้อมและหาวิธีกระตุ้นเร้าใจเด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นครูจะต้องรู้จักวางแผนการสอนสะกดคำโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้นักเรียนเห็นว่าการเขียนสะกดคำเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและมีความหมาย เช่น เล่นทายปัญหาเกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ ทายคำพยางค์และสระต่าง ๆ แนะนำให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม (กรมวิชาการ, 2505) ตัวอย่างปัญหา เช่น พยางค์อะไรเอ๋ย ไม่ตรง (ง--งอ) พยางค์อะไรเอ๋ย เล่นเพลงได้ (ช-ชอ) เช่นเดียวกับที่ เจือ สตะเวทิน (2516) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า วิธีสอนภาษาไทยให้โดยดัดคือควรถือเอาสิ่งที่นักเรียนชอบและสนใจเป็นหลักสำคัญ ฉะนั้นครูอาจนำปัญหาประเภทอะไรเอ๋ยเข้ามาสู่บทเรียนได้เสมอ อะไรเอ๋ยเป็นอุปกรณ์การสอนภาษาไทยที่ดีอย่างหนึ่ง ซึ่งครูอาจนำมาใช้ได้ทุกวิชาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา นอกจากนี้ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ดังนี้คือ

1. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น บิน คิน ริน เป็นต้น
2. ให้นักเรียนหาพยางค์มาเติมให้ครบ เช่น -าง (วาง), -า (หา)
3. ให้นักเรียนเติมคำเพื่อให้ได้ใจความตามต้องการ เช่น ครู...หนังสือ
4. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น หมู-สุกร หมา-สุนัข

5. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่ต้องสวมเข่าที่ เเทก (ลุงเทา รองเทา) สิ่งที่จะดื่ม (น้ำ นม ชา) สิ่งที่จะกิน (อาหาร ข้าว ขนม)
6. ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน-เย็น กลางวัน-กลางคืน
7. ให้นักเรียนหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน แต่ความหมายไม่เหมือนกัน เช่น งาม มา คำ
8. ให้นักเรียนหาคำพวกเดียวกัน เช่น ชื่อตัวเสียง ชื่อมา ชื่อต้นไม้ ดอกไม้ ชื่อสิ่งของ เครื่องใช้
9. ให้นักเรียนหาคำอักษรที่ขึ้นต้นคล้ายกันและเหมือนกัน เช่น แมว มา พุ่ม พมา
10. ให้นักเรียนเขียนคำอธิบายหรือคำบรรยายภาพต่าง ๆ ว่ารูปภาพนั้นคืออะไร

จากเอกสารเหล่านี้พอจะสรุปได้ว่า การสอนเขียนสะกดคำคือ การสอนให้เด็ก รู้จักการเรียงลำดับ พยางค์ สระ วรรณยุกต์ ได้อย่างถูกต้อง การสอนเขียนสะกดคำ ควรจะสอนให้นักเรียนได้รู้ความหมายของคำ สอนคำที่นักเรียนมีประสบการณ์ และเป็นคำที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนด้วย

4. การศึกษาระดับความยากง่ายของคำและลักษณะคำยากล

การเรียนรู้คำมีความแตกต่างกันตามระดับความยากง่ายของคำ คำที่ง่ายแก่ การเข้าใจ ทั้งในด้านการเขียนตลอดจนความเข้าใจความหมาย ย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่า คำที่เขียนยาก มีความซับซ้อน ทั้งยังมีความหมายที่ลึกซึ้งอีกด้วย คำต่าง ๆ ที่นักเรียน เรียนรู้ได้ง่ายนั้นเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคย มีประสบการณ์เกี่ยวกับคำนั้น ๆ มาก่อน เช่น การสนทนา การชมรายการโทรทัศน์ ฯลฯ นอกจากนั้นคำประเภทแทนความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรมจะเรียนรู้ได้ดีกว่าและมากกว่า คำประเภทคำนาม เช่น น้ำตาล ย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่า คำว่า น้ำใจ และคำที่เป็นคำนามย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำประเภทอื่น เพราะ คำนามเป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งของซึ่งสามารถจับถือได้ นึกถึงรูปร่างได้ และส่วนมากเป็นคำที่

เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันหรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความพอใจ คำเหล่านี้ที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ง่ายแม้ว่าจะเขียนยากอ่านออกเสียงยากก็ตาม (ประเทิน มหาจันทร์, 2523)

ฮอร์น (Horn, 1954) ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่า การเลือกคำมาสอนเขียนสะกดคำนั้น ควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน เป็นคำที่ผู้เรียนใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน และในหนังสือเรียนก็ควรบรรจุคำให้เพิ่มขึ้นตามระดับชั้นด้วย เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสฝึกและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง การเรียนรู้เพื่อเขียนสะกดคำต้องอาศัย ความสามารถสูง ต้องมีจินตนาการและมีความจำดีจึงจะได้รับความสำเร็จ แต่เนื่องจาก คำต่าง ๆ มีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน โอกาสที่บุคคลแต่ละคนจะได้รับความสำเร็จ ในการเขียนสะกดคำย่อมแตกต่างกันไปด้วย เกอเบอร์ริช และคนอื่น ๆ (Gerberich and Others, 1962) กล่าวว่า ความยากของคำกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของเด็กดูเหมือนจะเป็นปฏิภาคกลับกัน หมายความว่า เมื่อเด็กเขียนสะกดคำที่มีความยากมากขึ้น ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กจะลดต่ำไปตามลำดับ คือ เด็กเขียนสะกดคำที่ยากได้น้อยลงไป

บลูมเมอร์ (Bloomer, 1956) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ยาวและซับซ้อนกับนักเรียนระดับสอง ในโรงเรียนประถมศึกษา 18 โรงเรียน โดยที่พิจารณาจากคำที่ใช้เสมอ และมีความหมายต่อนักเรียน เขาได้สรุปผลการศึกษาวาดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์สะกดยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์
2. คำที่มีสระผสมจะสะกดยากเป็นพิเศษ
3. คำควบกล้ำก็ยากแก่การสะกดคำเช่นเดียวกัน
4. ครูไม่ควรหลีกเลี่ยงคำยาก แต่ควรจะให้เด็กได้อ่านคำที่ซับซ้อน เมื่อเห็นว่าเด็กมีความสามารถที่จะจำคำยาว ๆ ได้

จอห์นสัน (Johnson, 1972) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ซับซ้อน ๆ และได้วิเคราะห์ปัญหาในการเขียนสะกดคำ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่

มีปัญหาในการเขียนสะกดคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่สะกดต่างกัน นอกจากนี้เขายังได้เสนอแนะว่าครูควรช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำ โดยใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ จัดใหม่โครงการสอนเป็นประจำและควรสอนเป็นรายบุคคล

สำหรับการจัดลำดับความยากง่ายของคำนั้น แบรดฟีลด์ และ สจวต (Bradfield and Stewart, 1957) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การจัดลำดับความยากง่ายของคำนั้นในการจัดเรียงลำดับจากคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากไปจนถึงคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องน้อย โดยไม่ต้องใช้วิธีการทางสถิติ

การศึกษาลักษณะคำยากในการสะกดคำ กอ สวัสดิ์พานิชย์ (2514) ได้าวถึงลักษณะหรือรูปแบบในการเขียนสะกดคำผิดไว้ดังนี้

1. สะกดการันต์ผิดในลักษณะต่าง ๆ คือ
 - ก. ผิดที่ตัวสะกด เช่น ทรมาน เขียนเป็น ทรมาร
 - ข. ผิดที่พยัญชนะคน เช่น ชากศพ เขียนเป็น ทรากศพ
 - ค. ผิดที่ตัวการันต์ เช่น อารมณ เขียนเป็น อารมย์
 - ง. ผิดที่เสียงสั้นยาว ได้แก่
 1. ผิดที่ทอนเสียงให้สั้นลง เช่น ไวยากรณเขียนเป็นไวยกรณ
 2. ผิดที่ยืดเสียงให้ยาวออก เช่น ประณีต เขียนเป็น ปราณีต
 - จ. ผิดที่คัดเพิ่มพยัญชนะ เช่น พรรณนา เขียนเป็น พรรณา
 - ฉ. ผิดจำเพาะประเภท ได้แก่
 1. เรื่อง ร - ด
 - ก. เขียน ร เป็น ด เช่น รุมรวม เขียนเป็น ดุมตาม
 - ข. เขียน ด เป็น ร เช่น กัดบกลอก เขียนเป็น กัดบกรอก
 - ค. ร ด หายไป เช่น พอบคำ เขียนเป็น พบคำ
 - ง. มี ร ด ในคำที่ไม่เคยมี เช่น เพาะปลูก เขียนเป็น เพาะปลุก
 2. เรื่อง ฆ หัน ถิ่นไม่หันอากาศ เช่น ฆาพัน เขียนเป็น ฆาพรรณ
 3. เรื่องไม่ผัน ไม่มตาย เช่น ไหน เขียนเป็น ไทน

4. เรื่องการประวิตรรชนีย์

ก. ที่ไม่ควรมีกดทับมี เช่น สบาย เขียนเป็น สะบาย

ข. ที่ควรมีกดทับไม่มี เช่น สะดวก เขียนเป็น สดวก

5. ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ผิด และบางทีก็ขึ้นเสียงผิด เช่น

เมื่อ เขียนเป็น เทื่อ โน้ต เขียนเป็น โน๊ต

6. นิดคำเฉพาะซึ่งยังไม่เป็นพจนานุกรม เป็นทวน คำพิพินิจการ

ไถ่แก้ คำ ประชดการณั สัมมนา ประณนิเทศ เป็นต้น

สุนันท์ จงชนสารสมบัติ (2525) ได้ศึกษาระดับความยากง่ายของคำแต่ละประเภทในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คำประเภทที่ยากที่สุดคือ คำที่เขียนด้วยตัวอักษรที่น้อย เช่น อ ม มู มุ ญ ญ ญ ญ ญ ญ ไถ่แก้คำว่า พระสงฆ์ พระภิกษุม ราชบุร ภูพิน ภูพิน ไปภณีย์ ศีระะ ฐาตา ประเภทที่ยากรองลงมาคือ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่มีอักษรนำ คำที่มีอักษรควบ คำที่มีพยางค์มาก คำที่มีวรรณยุกต์กำกับ คำที่มีพยางค์น้อย ส่วนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นคำประเภทที่ยากน้อยที่สุด

รุจิ สุขเสมอ (2526) ได้ศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และการใช้แบบฝึกสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ประเภทของคำที่นักเรียนเขียนผิด จากง่ายไปหายากมีดังนี้ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่มีท่อนพยางค์กำกับ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีอักษรควบ คำที่มี รร (ร หัน) คำพ้องเสียง คำที่ใช้ ใ - -ย -ย คำที่ประวิตรรชนีย์และไม่ประวิตรรชนีย์ คำที่มีวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียง คำที่พิพินิจในพจนานุกรม ประเภทของกรอ คำที่มาจากภาษาอังกฤษ คำราชาศัพท์ คำที่มีหลายพยางค์

ชิน โพธิ์อ่อน (2526) ได้ศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ลักษณะคำยากที่นักเรียนผิดจากง่ายไปหาน้อยได้แก่คำที่ ประและไม่ประวิตรรชนีย์ คำที่มีสระเสียงสั้นยาว คำอักษรควบ คำที่ใช้ ใ - ใ - -ย คำที่ใช้วรรณยุกต์ คำที่มีตัวกรันต์ คำที่มีตัวสะกด คำที่ใช้อักษรนำ

จรรยาวัณ กางกั้น (2531) ได้ศึกษาคำที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ลักษณะคำยากที่นักเรียนนึกมากที่สุด คือ นึกหลายอย่างรวมกัน นึกที่ตัวสะกด ใช้พยัญชนะนืค นึกตัวการันต์ ใช้สระนืค นึกที่วรรณยุกต์ วางสระนืคที่ วางวรรณยุกต์ นึกที่ ส่วนคำประเภทที่ยากมากที่สุด คือ คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ คำที่มีสระเอกบุหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด คำที่ใช้ในรอบกรองและราชวักกันที่ คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานหรือสะกดขบถนัฉนของตัว คำที่มีพยางค์ พยางค์ คำที่ประและไม่ประวิสรรชนัศ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสม ประเภทอักษรนำ และอักษรควบกดำ คำที่มีตัว รร (ร หัน) ตามลำดับ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำ และ ลักษณะคำยากพอสรุปได้ว่า คำมีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน ดังนี้ คำที่มีหลายพยางค์ ยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานหรือตัวสะกดยากกว่าคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรฐาน คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียงยากกว่าคำที่มีวรรณยุกต์กำกับ ส่วนลักษณะที่นักเรียนเขียนนืคมีรูปแบบแตกต่างกัน เช่น นึกตัวสะกด นึกที่พยัญชนะต้น นึกตัวการันต์ นึกที่เสียงต้น-ยาว นึกที่ทักและเติมพยัญชนะ นึกหังคำ นึกที่การใช้สระ ดังนั้นการเลือกคำมาสอนจึงควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และครูควรหาวิธีสอนการสะกดคำยาก เพื่อให้นักเรียนจะได้ประสบความสำเร็จในการเขียนสะกดคำ

5. หลักการร่างแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

เกอเบอริช กรีน และ จอเกนเซน (Gerberich, Greene and Jorgensen, 1962) ได้เสนอแนะหลักการในการร่างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำไว้ว่า ควรพิจารณาถึงปัญหาต่อไปนี้อย่างรอบคอบ คือ

1. จะเลือกคำจากที่ใดมาสร้างแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบควรประกอบด้วยคำจำนวนเท่าใด จึงจะให้ค่าความเชื่อมั่นได้
3. ควรเลือกคำที่มีระดับความยากเพียงใดในการทดสอบ

4. การสร้างแบบทดสอบในลักษณะใด

และ เกอเบอร์ริช กรีน และ จอเจนเซน ยังได้เสนอแนะการเลือกค่าไว้ดังนี้

1. การเลือกคำที่มีประโยชน์สำหรับเด็กให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การเลือกคำจากแบบเรียน ซึ่งเราไม่สามารถทราบว่าคำเหล่านั้นมีความสำคัญในสังคมเพียงใด ควรจะหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบนั้น
3. คำที่เลือกควรมีความหมายและเป็นคำยากพอสมควร โดยคำนึงถึงการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้ว
4. ถ้าต้องการทดสอบเด็กที่มีความสามารถแตกต่างกันมาก ก็ควรเลือกใช้คำที่มีระดับความยากง่ายจากร้อยละ 14 ถึงร้อยละ 80 ภายเฉลี่ยของความยากร้อยละ 50 จึงจะทำให้การกระจายของคะแนนใกล้เคียงกับการกระจายแบบโลจปกติ

แบรดฟีลด์ และ สจวต (Bradfield and Stewart, 1957) ให้ความเห็นว่า คำที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ควรมีความยากพอสมควร และใช้วิธีสุ่มเอามา

บลูมเมอร์ (Bloomer, 1956) เสนอแนะว่า ควรเลือกคำที่มีความยาก มีความหมายและมีความซับซ้อนในการเขียน เช่น คำที่มีสระประสม และคำควบกล้ำ โดยเฉพาะความยาวของคำจะสามารถพิจารณาถึงความยากของคำได้ดีที่สุด คือ คำที่มีความยาวมาก จะเขียนสะกดได้ยากกว่าคำสั้น ๆ

ส่วนการกำหนดจำนวนคำในแบบทดสอบ เกอเบอร์ริช กรีน และ จอเจนเซน (Gerberich, Greene and Jorgensen, 1962) กล่าวว่า

1. การสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจประสิทธิภาพการเขียนตัวสะกดของเด็ก ควรใช้คำประมาณ 25 คำก็พอ
2. โดยทั่วไปแล้วใช้คำประมาณ 25-50 คำ ก็สามารถทราบความแตกต่างของความสามารถทางการเขียนสะกดคำได้
3. ถ้าต้องการทราบความสามารถทางการเขียนสะกดคำของเด็กแต่ละคน ก็ควรมีคำตั้งแต่ 100 คำเป็นอย่างน้อย

แบรดฟิลด์ และ สจวต (Bradfield and Stewart, 1957) เสนอแนะ
เพิ่มเติมว่า จำนวนคำที่ใช้ในการทดสอบยิ่งมากคำก็ยิ่งให้หาความเชื่อมั่นสูง

ในเรื่องลักษณะของแบบทดสอบ วิเชียร เกตุสิงห์ (2515) เสนอแนะเกี่ยวกับ
แบบทดสอบการเขียนสะกดคำว่า แทนการบอกให้นักเรียนเขียนก็เปลี่ยนเป็นให้นักเรียนดูแล้ว
ตัดสินใจว่า คำใดถูกคำใดผิด เพราะการบอกอาจจะมีผลเจตนา ฉะนั้นนักเรียนมีประสาทรู
ไม่สมบูรณ์

ฮอร์น (Horn, 1960) กล่าวว่า แบบทดสอบแต่ละลักษณะมีประโยชน์และม
ความยุ่งยากในตัวเอง ในการทดสอบการเขียนสะกดคำ ส่วนใหญ่จะใช้ข้อสอบเขียนตาม
คำบอก โดยเขียนในรูปประโยคมากกว่าการทดสอบแบบลดทอนการให้เด็กแต่งเสียง
คำแต่ละคำเพื่อเป็นการประหยัดเวลา และตรวจได้อย่างเที่ยงตรง

แบรดฟิลด์ และ สจวต (Bradfield and Stewart, 1957) กล่าวว่า
แบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่นิยมใช้มากที่สุดคือ แบบทดสอบที่ให้เด็กเลือกคำที่เขียน
ถูกต้องเพียง 1 คำจากคำที่เขียนผิดอีกจำนวนหนึ่ง

จากความคิดเห็นของนักวิชาการต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้พอที่จะสรุปได้ว่า การสร้าง
แบบทดสอบความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนนั้น ควรจะมีจำนวนคำมากเพียงพอ
และจะต้องมีคำที่มีความยากง่ายลดหลั่นกันไป

สถาบันวิจัยบริหาร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ค่าสะกดยากที่เขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) มีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

ตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 และ 2537 จำนวนปีการศึกษาละ 3 ห้องเรียน ใช้วิธีการสุ่มโดยการจับฉลาก เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มธรรมดา (Sample Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรปีการศึกษา 2536 จำนวน 115 คน และปีการศึกษา 2537 จำนวน 111 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่สร้างโดยผู้วิจัย จำนวน 6 ชุด ๆ ละ 50 คำ

3. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. รวบรวมคำที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) เพื่อศึกษาขอบเขตของการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.2 ศึกษาลักษณะคำในภาษาไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนผิด จากเอกสารตำรา วิชาการภาษาไทย งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาคำที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนผิดแล้วนำเกณฑ์การเลือกคำมาใช้ในการรวบรวมคำ

1.3 รวบรวมคำจากประมวลคำศัพท์ท้ายบทเรียน และคำ และกลุ่มคำจากเนื้อหาในบทเรียนจากหนังสือต่าง ๆ ดังนี้

1.3.1 หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1, 2 และคู่มือครูของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 111 คำ

1.3.2 หนังสือหลักการไวยากรณ์ ภาษา เล่ม 1, 2 และคู่มือครูของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) จำนวน 128 คำ

1.3.3 หนังสือคณิตศาสตร์ เล่ม 1, 2 และคู่มือครูของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) จำนวน 26 คำ

1.3.4 หนังสือสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เล่ม 1, 2, 3, 4 และคู่มือครูของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) จำนวน 154 คำ

1.3.5 เอกสารวิชาไทยทักษะ เล่ม 1, 2 และคู่มือครูของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) จำนวน 21 คำ

1.3.6 หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) จำนวน 10 คำ

คำที่รวบรวมได้ทั้งหมดจำนวน 450 คำ

2. การเลือกคำ

2.1 ผู้วิจัยนำคำที่รวบรวมได้จำนวน 450 คำ มาจัดประเภทตามลักษณะของคำ ดังนี้

- การใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราหรือมีตัวสะกดซ้อนกันสองตัว
- การใช้ตัวการันต์
- การใช้ตัว รร (รหัน)
- คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์
- คำที่มีหลายพยางค์
- คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม
- คำที่มีสระครุรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด
- คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ
- คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ
- คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์

2.2 นำคำที่รวบรวมได้ทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ท่าน ได้พิจารณาและตัดคำที่คิดว่าไม่ใช่คำที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.3 นำคำที่สะกดยากที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน จำนวน 300 คำ มาสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำตามคำบอก จำนวน 6 ชุด แต่ละชุดมีจำนวนคำ 50 คำ ในแต่ละชุดจะมีอัตราส่วนของคำตามลักษณะการเขียน สะกดคำใกล้เคียงกัน รายละเอียดของแบบทดสอบแต่ละชุดดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำชุดที่ 1 จำนวน 50 คำ

คำที่	คำที่สะกดยาก	คำที่	คำที่สะกดยาก
1	ทรัพย์สินสมบัติ	26	กระโหลกโหลกฮาก
2	อรหันต์	27	กะหล่ำปลี
3	บัญชีวัดศิโยน	28	กะทันหัน
4	คริตศตศักราช	29	พะเนาะพะนอ
5	อุปถัมภ์	30	กระตือรือร้น
6	รำคาญ	31	วิปริต
7	โทฟอยล์	32	คตินิยม
8	วิสูตรธานี	33	ฉรรหา
9	ลฤหาสน์	34	สัญญาชน
10	ไตรยางศ์	35	สุขสันต์
11	เกษตร	36	ปุชนียสถาน
12	สังเกต	37	วิโยคศิโยน
13	พิสดาร	38	เหม็นต
14	มงกฏ	39	การุณย์
15	อภัพ	40	รอนราญ
16	พิรุณ	41	สถานการณ
17	มรดก	42	ปฐมฤกษ์
18	อชันนาสน์	43	อุณภูมิ
19	พิวพิพรรณ	44	อุตรกิมณ
20	ปฏิเสศ	45	มะลิวัลย์
21	สรวเสริญ	46	กระจอบรดอย
22	วิชนธรรม	47	คล่าไกรเวียน
23	กรรณิการ	48	ปลั๊กไฟ
24	กรรเขียง	49	เท้านกศ
25	ศิลปกรรม	50	อิสลาม

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 จำนวน 50 คำ

คำที่	คำที่สะกดยาก	คำที่	คำที่สะกดยาก
1	กฎเกณฑ์	26	พะอืดพะอม
2	เคราะห์กรรม	27	ระหกระเหิน
3	พานิชย์	28	กระปรี้กระเปร่า
4	ศักดิ์สิทธิ์	29	กะปริดกะปรอย
5	รณรงก์	30	กะรุ่งกะริ่ง
6	ประจักษ์	31	คำปฏิญาณ
7	เวทมนตร์	32	วิญญาน
8	อุทสาห์	33	กิเลส
9	สูญพันธุ์	34	อภิปราย
10	ครองราชย์	35	ลำเค็ญ
11	มีศาล	36	พนาวัน
12	ศรัทธา	37	วាយปราณ
13	ฝรั่งเศษ	38	สายันท์
14	เสริมธุรกิจ	39	นิมิต
15	จัดรัส	40	ไพโรสณฑ์
16	ปราสาท	41	คำวิเศษณ์
17	ปลาจะละเม็ด	42	อนุรักษ
18	มัจฉา	43	อริษฐาน
19	บำเหน็จ	44	บัลลังก์
20	ไพศาล	45	ไฟฟ้าช็อต
21	มรรณาท	46	โพทะนา
22	รัฐธรรมนุญ	47	ทัณฑฆาต
23	ผนวช	48	สัมมาสัมโพธิญาณ
24	ไตรจีวร	49	สารภี
25	พเนจร	50	เขาดงยาง

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 3 จำนวน 50 คำ

คำที่	คำที่สะกดยาก	คำที่	คำที่สะกดยาก
1	สืบพันธุ์	26	มันสำปะหลัง
2	วัคซีน	27	สัตยาธิษฐาน
3	ปฎิหาริย์	28	ทูลขอเวทนา
4	กาฬโรค	29	ปฏิภูม
5	ราชวงศ์	30	บุญญาภภาพ
6	อหิวาต์	31	รักษา
7	กาสาวพัสดร์	32	พิศวง
8	กิตติศัพท์	33	สันนิษฐาน
9	ฤทธิเดช	34	อุตสาหะ
10	บุรุษไปรษณีย์	35	ชวักไขว่
11	สำราญ	36	คณนา
12	พิสมัย	37	โคกค้ำย
13	ทรยศ	38	นายมรณา
14	เศรษฐ์	39	ทฤทธิรรม
15	นงคราญ	40	อัปราชัย
16	แรมมาตุ	41	น้ำมันก๊าก
17	โจนจัน	42	อุทยาน
18	คานคั่น	43	สัมฤทธิ
19	ฉนวนรฐม	44	พระปรางค์
20	อนุฎาก	45	เขาวัว
21	คอกขจร	46	บัญชี
22	บึงบรเพ็ด	47	อัยยาศัย
23	สัญจร	48	มโนพาร
24	อพเพ	49	กลองจูลทรสน
25	พระราชารษฎร์	50	ประเคน

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 4 จำนวน 50 คำ

คำที่	คำที่สะกดยาก	คำที่	คำที่สะกดยาก
1	โจทย์เลข	26	ไขว้เขว
2	ปฐมกษัตริย์	27	คุณพินิจ
3	เพาะพันธุ์	28	ศักดิ์ศรี
4	สารรงค์	29	นมัสการ
5	โจทก์จำเลย	30	เคลือบเคลือบ
6	กัศกร	31	มิลลิเมตร
7	พระอินทร์	32	คาร์โบไฮเดรต
8	ดูฤกษ์	33	แคลเซียม
9	อศจรย์	34	ทีเบต
10	คำประพันธ์	35	แอลกอฮอล์
11	บรรเทา	36	สราญใจ
12	ส้มต้อ	37	ฤทัย
13	ม้วนวล	38	มัชวาน
14	มังเอิญ	39	ภิรมย์
15	คำนวณ	40	คานคา
16	บ้นพิท	41	วงศ์วาน
17	ปรากฏ	42	พุทธรักษา
18	บิณฑภาค	43	กาพย์ยานี
19	สารวัตร	44	อุปสมบท
20	ภักขิบัติ	45	มหัพภาค
21	ป่าหิมพานต์	46	ชนบชรรมเนียม
22	พระโพธิสัตว์	47	สังฆกรรม
23	ประสมการณ	48	สรรพคุณ
24	น้ำตาลโตนด	49	ครั้นเนื้อ ครั้นตัว
25	อาสาฬหบูชา	50	รู้เท่าไม่ถึงการณ์

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 5 จำนวน 50 คำ

คำที่	คำที่สะกดยาก	คำที่	คำที่สะกดยาก
1	สายสิญจน์	26	สวัสดิชัย
2	ปรากฏการณ์	27	กายสิทธิ์
3	อุโมงค์	28	ทุกข์เข็ญ
4	ผสมพันธุ์	29	อุปสรรค
5	ประคิษฐ์	30	บุญบารมี
6	พระพุทธรูป	31	ทอนขีด
7	อนุสาวรีย์	32	คาร์บอนไดออกไซด์
8	พราหมณ์	33	ยูคาลิปตัส
9	ราษฎรบุรณะ	34	ปรีนิพพาน
10	กรมปศุสัตว์	35	อัครมเหสี
11	สร้างสรรค	36	ภมร
12	อาณาจักร	37	สราญรมย์
13	พัฒนา	38	ปฏิสันถาร
14	ประเภท	39	ปณิธาน
15	ประพาศ	40	หิมิพ
16	บรรณานุกรม	41	ัญประกาศ
17	บรรพบุรุษ	42	ไผ่ยอดน้อย
18	พดติกกรรม	43	ไม้มลาย
19	พระขรรค์	44	โพลเพล
20	ครรภ	45	กลองแกกลง
21	ดิมมาคารวะ	46	เบญจางคประคิษฐ์
22	สถานเสาวภา	47	พรพรรณา
23	พระพุทธรูป	48	โอวาทปาฏิโมกข์
24	พระราชบัญญัติ	49	เอหิภิกขุ
25	บทพาพสมมติ	50	กลีกรวม

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 6 จำนวน 50 คำ

คำที่	คำที่สะกดยาก	คำที่	คำที่สะกดยาก
1	สัตว์แพทย์	26	อบอวล
2	ประณีต	27	ปริศนา
3	ปรารภนา	28	ทะนุถนอม
4	โคจรควง	29	เอนกประการ
5	พุทธสุภามิต	30	เกียรติยศ
6	ประเสริฐ	31	บรรพชา
7	พระรัตนตรัย	32	ปฐมเทศนา
8	ปราศจาก	33	อภิเษกสมรส
9	ไวรัส	34	พระราชนิพนธ์
10	ดุซงึน	35	พระพักตร์
11	จักรวรร	36	บัญญัติ
12	สรรพสิ่ง	37	เบ็ดเตล็ด
13	กึ่งคำบรรพ	38	พจนานุกรม
14	บรรดัย	39	อัญเชิญ
15	อธรรม	40	อำมาตย์
16	วิธโรค	41	เมื่อก่อน
17	อนิจกรม	42	ปราศรัย
18	บรรคาศักดิ์	43	ฉะเชิงเทรา
19	บุญธรรม	44	ปลดเปลื้อง
20	สมรรถชัย	45	ควมฟ้า ควมฝน
21	กตัญญูกตเวที	46	อุตสาหกรรม
22	สัมพันธไมตรี	47	หัตถกรรม
23	ประยุกต์	48	มหาศาล
24	กะทกรัก	49	ปลากะพง
25	ชะมัทเหม็น	50	เหาะเหว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 นำแบบทดสอบการสะกดคำที่สร้างขึ้นทั้งหมดไปทดสอบกับตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยนำไปทดสอบด้วยตนเอง ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทีละคำ โดยบอกคำ 1 ครั้ง แล้วยกประโยคตัวอย่าง บอกคำอีกครั้งแล้วจึงให้นักเรียนลงมือเขียน เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้วจึงบอกคำต่อไป โดยใช้วิธีการเช่นเดียวกัน

3.2 นำคำที่นักเรียนแต่ละคนเขียนมาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำที่นักเรียนเขียนถูกต้อง คือ เขียนโดยเรียงพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493 ได้ 1 คะแนน

คำที่นักเรียนเขียนผิด คือ เขียนสะกดแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493 หรือไม่ได้เขียนได้ 0 คะแนน

เมื่อตรวจเสร็จแล้วรวบรวมคะแนนทั้งหมดของแต่ละคนไว้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

4.1 นำคำที่นักเรียนเขียนผิดมาตรวจหาความถี่และเรียงลำดับคำที่นักเรียนเขียนผิดมากที่สุดไปจนถึงคำที่เขียนผิดน้อยที่สุด

4.2 นำคำที่ตรวจหาความถี่ของถวเขียนผิดมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ

4.3 วิเคราะห์ค่าสะกดยากที่นักเรียนเขียนผิด โดยนำคำที่นักเรียนเขียนผิดมาวิเคราะห์ 2 แบบดังนี้

4.3.1 จำแนกตามลักษณะการเขียนผิด ดังนี้

1. ใช้พยัญชนะผิด

2. ใช้สระผิด

3. ผิดที่ตัวสะกด

4. ผิดที่วรรณยุกต์

5. นิคตัวการันต์
6. วางสระนิกที่
7. วางวรรณยุกต์นิกที่
8. นิคหลายลักษณะรวมกัน

4.3.2 จำแนกตามประเภทของคำที่เขียนนิก ดังนี้

สะกดซ้อนกันสองตัว

1. คำที่มีหลายพยางค์
2. คำที่มีตัวการันต์
3. คำที่ประและไมประวิสรรชนีย์
4. คำที่มีตัว รร (รหัน)
5. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือมีตัว
6. คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม
7. คำที่มีสระลรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด
8. คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ
9. คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะคันควย
10. คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์
11. คำที่ไม่ใ้ใช้ในชีวิตประจำวัน
12. คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำ

และควบกล้ำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นคือ ค่าร้อยละดังนี้

1. ร้อยละของคำที่สะกดยาก = $\frac{\text{จำนวนคำที่นิก} \times 100}{\text{จำนวนคำที่สะกดยากทั้งหมด}}$
2. ร้อยละของการเขียนนิก = $\frac{\text{ลักษณะคำที่นิก} \times 100}{\text{จำนวนคำที่เขียนนิกทั้งหมด}}$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอเป็นลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะการเขียนผิดของนักเรียน โดยนำคำที่นักเรียนเขียนผิดมาแยกลักษณะการเขียนผิดในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ไขหพยัญชนะผิด
- 1.2 ไขสระผิด
- 1.3 ผิดที่ตัวสะกด
- 1.4 ผิดที่วรรณยุกต์
- 1.5 ผิดตัวการันต์
- 1.6 วางสระผิดที่
- 1.7 วางวรรณยุกต์ผิดที่
- 1.8 ผิดหลายลักษณะรวมกัน

2. การวิเคราะห์หาลักษณะคำสะกดยากที่นักเรียนเขียนผิด แล้วแยกประเภทตามลักษณะของคำดังนี้

- 2.1 คำที่มีหลายพยางค์
- 2.2 คำที่มีตัวการันต์
- 2.3 คำที่ประและไมประวิสรรชนีย์
- 2.4 คำที่มีตัว รร (รหัน)
- 2.5 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือมีตัวสะกดซ้อนกันสองตัว
- 2.6 คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม
- 2.7 คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด
- 2.8 คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ

- 2.9 คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ
- 2.10 คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์
- 2.11 คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 2.12 คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและควบกล้ำ

การวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

1. การวิเคราะห์คำที่เขียนผิด

การวิเคราะห์ลักษณะการเขียนผิดโดยหาคำร้อยละของคำที่นักเรียนเขียนผิดทีละคำจนครบ 300 คำ โดยแยกลักษณะการเขียนผิดในลักษณะต่าง ๆ คือ การใช้พยัญชนะผิด การใช้สระผิด ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่วรรณยุกต์ ผิดตัวการันต์ วางสระผิดที่ วางวรรณยุกต์ผิดที่ และผิดหลายลักษณะรวมกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังแสดงในตารางที่ 1-5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำนวนตามลักษณะการเขียนผิด

ลำดับที่	คำยาก	โทษพยัญชนะผิด (รวม)	โทษสระผิด (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากผิด
1	โพรสัณฑ์	-	-	-	-	3.40 (4)	-	-	96.50 (111)	100.00
2	วิโชคศัลย์	-	-	-	-	-	-	-	100.00 (115)	100.00
3	การุณย์	-	-	2.60 (3)	-	28.60 (33)	-	-	68.60 (79)	100.00
4	โตกศัลย์	-	-	-	-	-	-	-	100.00 (115)	100.00
5	ประชาราษฎร์	-	-	-	-	9.50 (11)	-	-	89.50 (103)	99.13
6	สมรรถชัย	-	-	-	-	-	-	-	99.10 (114)	99.13
7	รอนราญ	-	-	80.80 (93)	-	-	-	-	18.20 (21)	99.13
8	ภาพยนตร์	-	-	-	-	1.70 (2)	-	-	97.30 (112)	99.13
9	คณนา	19.10 (22)	6.90 (8)	-	-	-	-	-	73.00 (84)	99.13
10	สายันท์	-	-	0.80 (1)	-	40.80 (47)	-	-	56.50 (65)	98.26
11	ราษฎรบุรณะ	-	-	0.80 (1)	-	-	-	-	97.30 (112)	98.26
12	เหม็นท์	-	-	-	-	64.30 (74)	-	-	33.00 (38)	97.39

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไวยากรณ์ชนิด (รวม)	ไวยากรณ์ (รวม)	ชนิดที่ตัวสะกด (รวม)	ชนิดที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	ชนิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระชนิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ชนิดที่ (รวม)	ชนิดโดยลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เรียนที่เขียนคำสะกดยากชนิด
13	ทะนุกนอม	0.80 (1)	14.70 (17)	-	-	-	-	-	81.70 (94)	97.39
14	สัจยามิขรูาน	0.80 (1)	-	9.50 (11)	-	-	-	-	86.90 (100)	97.39
15	ทฤทรรษ์	1.70 (2)	-	-	-	7.80 (9)	-	-	86.90 (100)	96.52
16	โพทะนา	-	23.40 (27)	-	-	-	-	-	73.00 (84)	96.52
17	ทัณฑฆาต	5.20 (6)	-	6.00 (7)	-	-	-	-	85.20 (98)	96.52
18	อุทวิษัถ์	-	-	0.80 (1)	-	6.90 (8)	-	-	88.60 (102)	96.52
19	อุปลัษัถ์	-	-	0.80 (1)	-	70.40 (81)	-	-	25.20 (29)	96.52
20	ทะมักเขมน	0.80 (1)	37.30 (43)	1.70 (2)	1.70 (2)	-	0.80 (1)	-	53.00 (61)	95.65
21	วายุปราณ	-	-	32.10 (37)	-	-	-	-	63.40 (73)	95.65
22	สัมมาสัมโพธิญาณ	1.70 (2)	-	-	-	-	-	-	93.00 (107)	94.78
23	แอดกอชชด	-	1.70 (2)	1.70 (2)	-	26.90 (31)	-	-	64.30 (74)	94.78

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษขั้นต้น (รวม)	โทษปรับ (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่า สะกดยากผิด
24	สัมฤทธิ์	-	-	-	-	-	-	-	94.70 (109)	94.78
25	กะปริดกะปรอย	13.90 (16)	-	4.30 (5)	0.80 (1)	-	-	-	74.70 (86)	93.91
26	ไตรยางศ์	-	-	-	-	89.50 (103)	-	-	4.30 (5)	93.91
27	อำมาตย์	-	-	-	-	25.20 (29)	-	-	68.60 (79)	93.91
28	พราหมณ์	-	-	3.40 (4)	-	6.90 (8)	-	-	82.60 (95)	93.04
29	สราญรมย์	-	-	2.60 (3)	-	8.60 (10)	-	-	81.70 (94)	93.04
30	ทมิฬ	0.80 (1)	0.80 (1)	34.70 (40)	-	-	-	-	58.20 (65)	93.04
31	ทุกข์เข็ญ	-	0.80 (1)	19.10 (22)	-	1.70 (2)	-	-	70.40 (81)	92.17
32	ปฏิสันถาร	0.80 (1)	-	4.30 (5)	-	-	-	-	86.90 (100)	92.17
33	ปณิธาน	19.10 (22)	-	1.70 (2)	-	-	-	-	53.90 (62)	92.17
34	คำวิเศษณ์	-	-	-	-	69.50 (80)	-	-	21.70 (25)	91.30
35	ภมร	33.90 (39)	-	-	-	-	-	-	57.30 (66)	91.30

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำयाก	โทยัญญะนิก (รวม)	โทยระนิก (รวม)	นิกที่ท้าวสะก (รวม)	นิกที่ท้าวรวงพุก (รวม)	นิกที่ท้าวการันต์ (รวม)	วางระนิกที่ (รวม)	วางวรวงพุกที่นิกที่ (รวม)	นิกหลายตักขมรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนักเรียนที่เรียนที่เขียนค่าสะกดยากนิก
36	สันนิษฐาน	0.08 (1)	-	18.20 (21)	-	-	-	-	71.30 (82)	90.43
37	การบอนุโค- ออกไซค	-	0.80 (1)	-	2.60 (3)	12.10 (14)	-	-	74.70 (86)	90.43
38	ประชุมฤกษ์	0.80 (1)	0.80 (1)	-	-	0.80 (1)	-	-	87.80 (101)	90.43
39	พระขรรค์	-	-	-	-	4.30 (5)	-	-	85.20 (98)	89.57
40	กิลอส	1.70 (2)	-	32.10 (37)	-	-	-	-	55.60 (64)	89.57
41	อักษาสัย	-	-	1.70 (2)	-	-	-	-	74.70 (86)	89.57
42	ปัญจวิคคีย์	-	1.70 (2)	4.30 (5)	-	13.00 (15)	-	-	70.40 (81)	89.57
43	คฤหาสน์	0.80 (1)	1.70 (2)	-	-	20.80 (24)	-	-	65.20 (75)	88.70
44	ภิรมย์	5.20 (6)	-	0.80 (1)	-	9.50 (11)	-	-	73.00 (84)	88.70
45	บัลลังก์	-	1.70 (2)	1.70 (2)	-	33.90 (39)	-	-	51.30 (59)	88.70
46	ลำเค็ญ	19.10 (22)	-	10.40 (12)	-	-	-	-	59.10 (68)	88.70

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำयाก	ไขยัญนบด (รวม)	ไขสรบด (รวม)	บดที่ตัวสะกด (รวม)	บดที่ตัวรณบด (รวม)	บดที่ตัวกรบด (รวม)	วางสรบดที่ (รวม)	วางรณบดที่ (รวม)	บดตามด้กบรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนักเรียนที่เขียนคำสะกดบด
47	พระรัตนตรัย	1.70 (2)	60.00 (69)	-	-	-	-	-	26.00 (30)	87.83
48	กรรณการ	-	-	-	-	30.40 (35)	-	-	57.39 (66)	87.83
49	ป่าหิมพานต์	-	-	0.80 (1)	-	16.50 (19)	-	-	70.40 (81)	87.83
50	น้าตาลโตนด	0.80 (1)	-	13.00 (15)	-	-	5.20 (6)	-	68.60 (79)	87.83
51	ทีเบต	21.70 (25)	-	15.60 (18)	-	-	-	-	50.40 (58)	87.83
52	พระราชนิพนธ์	-	-	0.80 (1)	-	20.00 (23)	-	-	66.90 (77)	87.83
53	ม้ามาน	-	-	22.60 (26)	-	-	-	-	65.20 (75)	87.83
54	คานคา	1.70 (2)	-	34.70 (40)	-	-	-	-	51.30 (59)	87.83
55	อชษฐาน	12.10 (14)	-	15.60 (18)	-	-	-	-	60.00 (69)	87.83
56	ปฏิภูด	12.10 (14)	-	13.00 (15)	-	-	-	-	61.70 (71)	86.95
57	บัญญัติ	-	1.70 (2)	15.60 (18)	-	-	-	-	68.60 (79)	86.09
58	คานกัน	-	-	44.30 (51)	-	-	-	-	41.70 (48)	86.09

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำบอก	โศภณูปถัมภ์ (รวม)	โศภณูปถัมภ์ (รวม)	นิคมที่ท่าสะกด (รวม)	นิคมที่ท่าวรรณยุกต์ (รวม)	นิคมที่ท่าการันต์ (รวม)	วางสระนิคม (รวม)	วางวรรณยุกต์นิคม (รวม)	นิคมหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่า สะกดยากนิคม
59	มะฉีกล้วย	-	3.40 (4)	1.70 (2)	-	6.90 (8)	-	-	73.90 (85)	86.09
60	กิตติศัพท์	1.70 (2)	-	7.80 (9)	-	2.60 (3)	-	-	73.00 (84)	85.22
61	สารภี	50.40 (58)	0.80 (1)	-	-	-	-	-	33.90 (39)	85.22
62	ไฟฟ้าชอต	1.70 (2)	13.90 (16)	1.70 (2)	43.40 (50)	-	-	-	24.30 (28)	85.22
63	ปริณิพทาน	-	-	25.20 (29)	-	-	-	-	60.00 (69)	85.22
64	อักษรเทลี	12.10 (14)	10.40 (12)	5.20 (6)	-	-	-	-	57.30 (66)	85.22
65	รู้เท่าไม่ถึง การณ์	-	-	0.80 (1)	0.80 (1)	49.50 (57)	-	-	33.90 (39)	85.22
66	กลองจูล- พรรคชน	-	-	1.70 (2)	1.70 (2)	4.30 (5)	-	-	76.50 (88)	84.38
67	บึงบรเพ็ด	-	6.00 (7)	6.90 (8)	-	-	-	-	70.40 (81)	83.48
68	คุณทีนิจ	0.80 (1)	1.70 (2)	21.70 (25)	-	-	-	-	59.10 (68)	83.48
67	โอวาทปาฏิ- เมกษ	41.70 (48)	0.80 (1)	0.80 (1)	-	-	-	-	39.10 (45)	82.61

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษยัญชนะนิค (รวม)	โทษสระนิค (รวม)	นิคที่ตัวสะกด (รวม)	นิคที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	นิคที่ตัวอักษร (รวม)	วางสระนิค (รวม)	วางวรรณยุกต์นิค (รวม)	นิคหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากนิค
70	วงศวาน	-	-	2.60 (3)	-	50.40 (58)	-	-	29.50 (34)	82.61
71	ครรภ	-	-	-	-	43.40 (50)	-	-	39.10 (45)	82.61
72	บรรคาศักดิ์	0.80 (1)	-	1.70 (2)	-	3.40 (4)	-	-	76.50 (88)	82.61
73	กระปุกระเปรา	19.10 (22)	-	-	11.30 (13)	-	-	-	52.10 (60)	82.61
74	ทุกขเวทนา	-	0.80 (1)	39.10 (45)	-	-	-	-	42.60 (49)	82.61
75	ทอนซิล	-	-	30.40 (35)	-	-	-	-	51.30 (59)	81.74
76	ปราศรัย	46.90 (54)	-	0.80 (1)	-	-	-	-	33.90 (39)	81.74
77	กฎเกณฑ์	1.70 (2)	-	20.00 (23)	-	11.30 (13)	-	-	48.60 (56)	81.74
78	สังฆกรรม	0.80 (1)	-	25.20 (29)	-	-	-	-	54.70 (63)	80.87
79	อุทสาหะ	-	14.70 (17)	24.30 (28)	0.80 (1)	-	-	-	40.80 (47)	80.87
80	เอนกประการ	0.80 (1)	0.80 (1)	5.20 (6)	-	-	27.80 (32)	-	45.00 (53)	80.87

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยา	ไร่พืชชนิด (รวม)	ไร่สละชนิด (รวม)	ชนิดที่ตัวสกล (รวม)	ชนิดที่ตัวรวมผูก (รวม)	ชนิดที่ตัวกรันท์ (รวม)	วางสระชนิดที่ (รวม)	วางรวมผูกชนิดที่ (รวม)	ชนิดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่า สะกดยากชนิด
81	ขบอวล	-	-	68.60 (79)	-	-	-	-	12.10 (14)	80.87
82	อุปสรรค	-	-	6.90 (8)	-	-	-	-	73.90 (85)	80.87
83	โคกรวด	0.80 (1)	-	-	0.80 (1)	-	-	-	59.10 (68)	80.00
84	ประยุก	-	-	3.40 (4)	-	18.20 (21)	-	-	58.20 (67)	80.00
85	ทะเนาพะนอ	13.00 (15)	12.10 (14)	2.60 (3)	2.60 (3)	-	-	-	49.50 (57)	80.00
86	นรยา	-	25.20 (29)	0.80 (1)	-	-	-	-	53.90 (62)	80.00
87	พนาวัน	14.70 (17)	0.80 (1)	7.80 (9)	-	-	-	-	56.50 (65)	80.00
88	พระราชาบัญญัติ	2.60 (3)	-	6.00 (7)	-	0.80 (1)	-	-	69.50 (80)	79.13
89	กาสาวพัสด	-	-	7.80 (9)	-	1.70 (2)	-	-	69.50 (80)	79.13
90	โพลเท	33.90 (39)	0.80 (1)	-	8.60 (10)	-	-	1.70 (2)	33.00 (38)	78.26
91	สรายใจ	3.40 (4)	-	21.70 (25)	-	-	-	-	53.00 (61)	78.26
92	พระโทธิลิต	4.30 (5)	-	-	-	16.50 (19)	-	-	57.30 (66)	78.26

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไวยากรณ์ (รวม)	ไวยากรณ์ (รวม)	ชนิดที่ตัวสะกด (รวม)	ชนิดที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	ชนิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระชนิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ชนิดที่ (รวม)	ชนิดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากผิด
93	เกียรติยศ	0.80 (1)	2.60 (3)	18.20 (21)	-	-	0.80 (1)	-	55.60 (64)	78.26
94	อภัยยศ	4.30 (5)	-	15.60 (18)	-	-	-	-	58.20 (67)	78.26
95	พิสมัย	2.60 (3)	-	24.30 (28)	0.80 (1)	-	-	-	50.40 (58)	78.26
96	สัมปัส	8.60 (10)	4.30 (5)	13.90 (16)	-	-	-	-	51.30 (59)	78.26
97	สัมพันธไมตรี	5.20 (6)	2.60 (3)	-	-	28.60 (33)	-	-	41.70 (48)	78.26
98	ยุคาลิปตัส	1.70 (2)	1.70 (2)	21.70 (25)	-	-	-	-	52.11 (60)	77.39
99	บรรณานุกรม	18.20 (21)	-	1.70 (2)	-	-	-	-	57.30 (66)	76.52
100	อาสาพัฒนา	-	-	46.00 (53)	-	-	-	-	30.40 (35)	76.52
101	ปลดเปลื้อง	1.70 (2)	2.60 (3)	3.40 (4)	3.40 (4)	-	-	-	65.20 (75)	76.52
102	บุญญาภรณ์	21.70 (25)	-	12.11 (14)	-	-	-	-	42.60 (49)	76.52
103	คาร์โบไฮเดรต	0.80 (1)	-	11.30 (13)	-	6.00 (7)	-	-	58.20 (67)	76.52
104	แคลเซียม	-	0.80 (1)	11.30 (13)	18.20 (21)	-	-	-	46.00 (53)	76.52

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยา	โหลพยุขะนบิต (รวม)	โหลสระนบิต (รวม)	นบิตที่ตัวสะกด (รวม)	นบิตที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	นบิตที่ตัวกริยา (รวม)	วางสระนบิต (รวม)	วางวรรณยุกต์นบิต (รวม)	นบิตหลายตัวขณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนบิตเรียนที่เขียนค่าสะกดยากนบิต
105	อาณาจักร	6.00 (7)	17.30 (20)	2.60 (3)	-	-	-	-	50.40 (58)	76.52
106	ศักดิ์ศรี	4.30 (5)	-	11.30 (13)	-	6.90 (8)	0.80 (1)	-	52.11 (60)	75.65
107	ครั้นเนื้อ ครั้นตัว	1.70 (2)	0.80 (1)	-	17.30 (20)	-	-	-	54.70 (63)	74.78
108	คำปฎิญาณ	4.30	-	20.80 (24)	-	-	-	-	49.50 (57)	74.78
109	ฤทธิเดช	-	2.60 (3)	3.40 (4)	-	1.70 (2)	0.80 (1)	-	66.00 (76)	74.78
110	สัมมาคารวะ	0.80 (1)	15.60 (18)	2.60 (3)	-	-	-	-	53.00 (61)	73.91
111	ครองราชย์	-	-	-	-	68.60 (79)	-	-	5.20 (6)	73.91
112	วิญญา	-	-	26.00 (30)	-	-	-	-	47.80 (55)	73.91
113	ครีမ်ฟ้าครีมนม	13.90 (16)	4.30 (5)	4.30 (5)	13.90 (16)	-	-	-	37.30 (43)	73.91
114	บิณฑบาต	-	-	29.50 (34)	-	-	-	-	43.40 (50)	73.04
115	เบญจางค- ประคินษุ	-	-	4.30 (5)	-	5.20 (6)	-	-	63.40 (73)	73.04

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไขพยางค์ (รวม)	ไขสระ (รวม)	ฉีกตัวสะกด (รวม)	ฉีกที่ตัวรวมผูก (รวม)	ฉีกที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระฉีก (รวม)	วางวรรณยุกต์ฉีก (รวม)	ฉีกหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกดยากฉีก
116	เคลือบเคลือบ	6.00 (7)	5.20 (6)	0.80 (1)	0.80 (1)	-	-	-	66.00 (76)	73.04
117	ภัยพิบัติ	1.70 (2)	2.60 (3)	25.20 (29)	-	-	-	-	43.40 (50)	73.04
118	บรรลีย์	1.70 (2)	9.50 (11)	0.80 (1)	-	1.70 (2)	-	-	58.20 (67)	72.17
119	พระพักตร์	-	-	1.70 (2)	-	43.40 (50)	-	-	26.90 (31)	72.17
120	ปูชนียสถาน	15.60 (18)	13.90 (16)	5.20 (6)	-	-	-	-	37.30 (43)	72.17
121	วิสรรชนี	4.30 (5)	1.70 (2)	3.40 (4)	-	11.30 (13)	-	-	51.30 (59)	72.17
122	มหัพภาค	0.80 (1)	-	3.40 (4)	-	-	-	-	35.60 (41)	72.17
123	กระจอยรอบ	6.00 (7)	-	-	17.30 (20)	-	-	-	48.60 (56)	72.17
124	สถานการณ์	0.80 (1)	2.60 (3)	5.20 (6)	-	19.10 (22)	-	-	42.60 (49)	72.17
125	บทบาทสมมติ	0.80 (1)	-	25.20 (29)	-	-	-	0.80 (1)	45.20 (52)	72.17
126	บรรพชา	-	-	16.50 (19)	-	-	-	-	54.70 (63)	71.30
127	ศึกษำบรรพ	-	-	-	-	40.00 (46)	-	-	31.30 (36)	71.30

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำขาด	โทษขั้นแรก (รวม)	โทษระดับ (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัวรวมยุกต์ (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่า สะกดยากผิด
128	พระปรารภ	-	-	-	-	52.10 (60)	-	-	19.10 (22)	71.30
129	เขาวัว	-	-	-	-	35.60 (41)	-	-	35.60 (41)	71.30
130	คอกขจร	31.30 (36)	0.80 (1)	0.80 (1)	-	-	-	-	39.30 (43)	70.43
131	วีปรีศ	-	-	35.60 (41)	-	-	-	-	34.70 (40)	70.43
132	สารวัตร	0.80 (1)	1.70 (2)	33.00 (38)	-	-	-	-	34.74 (40)	70.43
133	เศรษฐกิจ	5.20 (6)	-	27.80 (32)	-	-	-	-	36.50 (42)	69.57
134	ศักดิ์สิทธิ์	1.70 (2)	-	-	-	25.20 (29)	-	-	42.60 (49)	69.57
135	โจษจัน	-	0.80 (1)	14.70 (17)	-	-	-	-	53.00 (61)	68.60
136	มโหฬาร	0.80 (1)	-	10.40 (12)	-	-	-	-	57.30 (66)	68.60
137	นิมิต	0.80 (1)	0.80 (1)	54.70 (63)	-	-	-	-	12.10 (14)	68.60
138	สรรพสิ่ง	-	6.00 (7)	3.40 (4)	-	-	-	-	59.10 (68)	68.60
139	อภิเษกสมรส	15.60 (18)	-	12.10 (14)	-	-	-	-	40.00 (46)	67.83

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไขพยางค์ (รวม)	ไขสระ (รวม)	ฉีกตัวสะกด (รวม)	ฉีกตัวรวมพยัญ (รวม)	ฉีกตัวกรรบท (รวม)	วางสระฉีก (รวม)	วางวรรณยุกต์ฉีก (รวม)	ฉีกหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกดยากฉีก
140	สวัสดีชัย	6.00 (7)	23.40 (27)	14.70 (17)	-	-	0.80 (1)	-	22.60 (26)	67.83
141	รักษา	3.40 (4)	-	21.70 (25)	-	-	-	-	42.60 (49)	67.83
142	สถานเสาวภา	6.00 (7)	10.40 (12)	0.80 (1)	-	0.80 (1)	-	-	48.60 (56)	67.83
143	ดีเยี่ยม	-	-	35.60 (41)	-	-	-	-	31.30 (36)	67.83
144	นมัสการ	-	3.40 (4)	13.90 (16)	-	-	0.80 (1)	-	49.50 (57)	67.83
145	อัปราชัย	2.60 (3)	6.00 (7)	20.00 (23)	-	-	-	-	38.20 (44)	66.96
146	นงคราญ	1.70 (2)	-	23.40 (27)	-	-	-	-	41.70 (48)	66.96
147	พจนานุกรม	17.30 (20)	0.80 (1)	3.40 (4)	-	-	-	-	44.30 (51)	66.08
148	เหวอะหะ	3.40 (4)	17.30 (20)	-	-	-	-	-	45.20 (52)	66.08
149	ประณีต	2.60 (3)	-	15.60 (18)	-	-	-	-	47.80 (55)	66.08
150	อุณหภูมิต	-	0.80 (1)	17.30 (20)	-	-	-	-	47.80 (55)	66.08
151	หาฉิม	18.20 (21)	-	6.90 (8)	-	3.40 (4)	-	-	36.50 (42)	65.22

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษพินัยนิค (รวม)	โทษระนิค (รวม)	นิคที่ตัวสะกด (รวม)	นิคที่ตัวรวมยุกต์ (รวม)	นิคที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิค (รวม)	วางวรรณยุกต์นิค (รวม)	นิคหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากนิค
152	สร้างสรรค	-	-	0.80 (1)	0.80 (1)	31.30 (36)	-	-	31.30 (36)	64.35
153	พเนจร	11.30 (13)	-	5.20 (6)	-	-	18.20 (21)	-	29.50 (34)	64.35
154	ศรืทชา	6.90 (8)	-	10.40 (12)	-	-	0.80 (1)	-	46.00 (53)	64.35
155	มวณรณา	17.30 (20)	0.80 (1)	0.80 (1)	4.30 (5)	-	-	-	40.80 (47)	64.35
156	พะอื่คพะอม	13.00 (15)	13.60 (16)	5.20 (6)	-	-	-	-	32.10 (37)	64.35
157	กะรุงกะริง	31.30 (36)	-	-	9.50 (11)	-	-	-	22.60 (26)	63.48
158	หัตถกรรม	8.60 (10)	-	16.50 (19)	-	-	-	-	38.20 (44)	63.48
159	ควิศคคักราช	0.80 (1)	-	1.70 (2)	-	17.30 (20)	-	-	43.40 (50)	63.48
160	วิคสุทศัน	1.70 (2)	-	5.20 (6)	-	12.11 (14)	-	-	44.30 (51)	63.48
161	อนิจกรรม	6.00 (7)	1.70 (2)	13.90 (16)	-	-	-	-	40.80 (47)	62.61
162	อาชรรณ	1.70 (2)	-	8.60 (10)	-	0.80 (1)	-	-	51.30 (59)	62.61
163	ประเคน	17.30 (20)	-	26.90 (31)	-	0.80 (1)	-	-	17.30 (20)	62.61

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษยัญชนะนิต (รวม)	โทษสระนิต (รวม)	นิตที่ตัวสะกด (รวม)	นิตที่ตัวรวมยুক্ত (รวม)	นิตที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิตที่ (รวม)	วางรวมยুক্তนิตที่ (รวม)	นิตหลายตัวผสมรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนิตเรียงที่เขียนค่าสะกดยากนิต
164	พรภณนา	19.10 (22)	0.80 (1)	6.90 (8)	-	-	-	-	35.60 (41)	62.61
165	จักสรร	-	-	22.60 (26)	-	22.60 (26)	-	-	16.50 (19)	61.74
166	ค่านวน	-	-	54.70 (63)	0.80 (1)	-	-	-	6.00 (7)	61.74
167	พุทธสุภามิต	9.50 (11)	-	0.80 (1)	0.80 (1)	-	-	-	50.40 (58)	61.74
168	รัฐธรรมนูน	1.70 (2)	-	18.20 (21)	-	-	-	-	40.80 (47)	60.87
169	ไตรจีวร	2.60 (3)	6.90 (8)	23.40 (27)	-	-	-	-	27.80 (32)	60.87
170	อุทยาน	0.80 (1)	-	38.20 (44)	-	-	-	-	21.70 (25)	60.87
171	คล้าเกรัมย์	21.70 (25)	0.80 (1)	0.80 (1)	1.70 (2)	-	0.80 (1)	-	34.70 (40)	60.87
172	เมืกมะกล้า	13.00 (15)	2.60 (3)	-	3.40 (4)	-	-	-	40.80 (47)	60.00
173	กรรเชียง	0.80 (1)	21.70 (25)	6.90 (8)	-	-	-	-	29.50 (34)	59.13
174	ฉะเชิงเทรา	23.40 (27)	0.80 (1)	-	-	-	-	-	34.70 (40)	59.13
175	กลองแกลง	7.80 (9)	4.30 (5)	2.60 (3)	20.00 (23)	-	-	4.30 (5)	20.00 (23)	59.13

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไข่มุขชนิด (รวม)	ไข่มุขชนิด (รวม)	ชนิดที่ตัวสะกด (รวม)	ชนิดที่ตัวรวมพยัญชนะ (รวม)	ชนิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระชนิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ชนิดที่ (รวม)	ฝึกหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่า สะกดยากชนิด
176	พิศวง	3.40 (4)	-	20.80 (24)	-	-	0.80 (1)	-	33.00 (38)	58.26
177	พุทธรักษา	7.80 (9)	2.60 (3)	24.30 (28)	-	-	-	-	22.60 (26)	51.39
178	สัตวแพทย์	0.80 (1)	-	0.80 (1)	-	28.60 (33)	-	-	26.90 (31)	57.39
179	พิศดาร	-	-	38.20 (44)	-	-	-	-	19.10 (22)	57.39
180	กระโหลก ฮาก	13.90 (16)	0.80 (1)	4.30 (5)	1.70 (2)	-	-	-	35.60 (41)	56.52
181	กายสิทธิ์	-	3.40 (4)	4.30 (5)	-	14.70 (17)	-	-	33.90 (39)	56.52
182	สรรพหา	0.80 (1)	-	6.90 (8)	-	-	-	-	48.60 (56)	56.52
183	อภิปราย	29.50 (34)	0.80 (1)	-	-	-	-	-	26.00 (30)	56.52
184	ขนบธรรมเนียม	5.20 (6)	-	6.00 (7)	-	-	-	-	45.20 (52)	56.52
185	อุตสาหกรรม	0.80 (1)	0.80 (1)	27.80 (32)	0.80 (1)	-	-	-	26.00 (30)	56.52
186	สังเกศ	-	-	54.70 (63)	-	-	-	-	1.70 (2)	56.52
187	สายสัญญาณ	0.80 (1)	-	13.90 (16)	-	5.20 (6)	-	-	36.50 (42)	56.52

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำขาก	โศภณูปถัมภ์ (รวม)	โศภณูปถัมภ์ (รวม)	นิคมที่ค้าสลาก (รวม)	นิคมที่ค้าวรรณยุกต์ (รวม)	นิคมที่ค้าวารันต์ (รวม)	วางสระนิคม (รวม)	วางวรรณยุกต์นิคม (รวม)	นิคมสายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่า สะกดคยากนิคม
188	ปรากฏการณ์	0.80 (1)	-	13.00 (15)	-	17.30 (20)	-	-	25.20 (29)	56.52
189	บรรพบุรุษ	0.80 (1)	1.70 (2)	5.20 (6)	-	-	-	-	47.80 (55)	55.65
190	อพยพ	-	-	39.10 (45)	-	-	-	-	16.50 (19)	55.65
191	ปฐมเทศนา	6.00 (7)	0.80 (1)	3.40 (4)	-	-	-	-	45.20 (52)	55.65
192	ประสมการณ์	-	-	8.60 (10)	-	25.20 (29)	-	-	21.70 (25)	55.65
193	กะตักรัก	30.40 (35)	-	2.60 (3)	-	-	-	-	21.70 (25)	54.78
194	ระหกระเหิน	8.60 (10)	3.40 (4)	5.20 (6)	-	-	-	-	37.30 (43)	54.78
195	พระพุทธรูป	-	0.80 (1)	8.60 (10)	-	12.10 (14)	-	-	33.00 (38)	54.78
196	กตัญญูกตเวทิต	1.70 (2)	11.30 (13)	3.40 (4)	-	-	-	-	38.20 (44)	54.78
197	มงกุฎ	-	1.70 (2)	44.30 (51)	-	-	-	-	8.60 (10)	54.78
198	จักรรัส	-	13.90 (16)	11.30 (13)	-	-	-	-	29.50 (34)	54.78
199	ประพาศิ	1.70 (2)	-	8.60 (10)	-	-	-	-	43.40 (50)	53.91

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำขาก	โศภณูปถัมภ์ (รวม)	โศภณูปถัมภ์ (รวม)	นิคมที่ตัวสะกด (รวม)	นิคมที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	นิคมที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิคม (รวม)	วางวรรณยุกต์นิคม (รวม)	นิคมหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกดยากนิคม
200	อนุญาติ	1.70 (2)	-	30.40 (35)	-	-	-	-	21.70 (25)	53.91
201	อนุรักษ	10.40 (12)	-	-	-	15.60 (18)	0.80 (1)	-	26.90 (31)	53.91
202	ทรัพย์สมบัติ	0.80 (1)	0.80 (1)	6.90 (8)	-	21.70 (25)	-	-	22.60 (26)	53.04
203	สรรพคุณ	0.80 (1)	-	3.40 (4)	-	-	-	-	48.60 (56)	53.04
204	ศิลปกรรม	0.80 (1)	25.20 (29)	-	-	-	-	-	26.90 (31)	53.04
205	ไม่มลาย	0.80 (1)	13.90 (16)	-	-	-	-	-	37.30 (43)	52.17
206	ไทพอยต์	3.40 (4)	1.70 (2)	-	-	30.40 (35)	-	-	16.50 (19)	52.17
207	อุโมงค์	-	-	-	-	47.80 (55)	-	-	4.30 (5)	52.17
208	สุขลักษณะ	4.30 (5)	13.90 (16)	1.70 (2)	-	-	-	-	32.10 (37)	52.17
209	ลูกศิษย์	0.80 (1)	-	10.40 (12)	-	15.60 (18)	-	-	25.20 (29)	52.17
210	บุญบารมี	3.40 (4)	11.30 (13)	12.10 (14)	-	-	2.60 (3)	-	21.70 (25)	51.30
211	เนาะลาญ	4.30 (5)	-	17.30 (20)	-	-	-	-	29.50 (34)	51.30

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษขณิก (รวม)	โทษระณิก (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัวรวมยุกต์ (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากผิด
212	ปราสาท	-	-	12.10 (14)	-	-	-	-	39.10 (45)	51.30
213	สรรเสริญ	-	0.80 (1)	12.10 (14)	-	-	-	-	37.30 (43)	50.43
214	ราชวงศ์	-	-	-	-	46.00 (53)	-	-	4.30 (5)	50.43
215	เอธิกิกขุ	5.20 (6)	-	18.20 (21)	-	-	-	-	26.90 (31)	50.43
216	ปราศจาก	1.70 (2)	-	26.90 (31)	-	-	-	-	20.80 (24)	49.57
217	ประเสริฐ	0.80 (1)	-	11.30 (13)	-	-	0.80 (1)	-	35.60 (41)	48.70
218	สัญญา	-	-	18.20 (21)	-	-	-	-	30.40 (35)	48.70
219	อุตสาห	-	-	11.33 (13)	13.00 (15)	8.60 (10)	-	-	15.60 (18)	48.70
220	น้ำมันภาค	-	0.80 (1)	28.60 (33)	3.40 (4)	-	-	-	14.70 (17)	47.83
221	เศรษฐ	15.60 (18)	-	7.80 (9)	-	-	-	-	24.30 (28)	47.83
222	กระตือรือร้น	13.00 (15)	5.20 (6)	-	6.90 (8)	-	-	-	24.30 (26)	47.83
223	บำเหน็จ	13.90 (16)	2.60 (3)	13.00 (15)	-	-	-	-	17.30 (20)	46.96

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไวยากรณ์ (รวม)	ไวยากรณ์ (รวม)	นิคที่ตัวสะกด (รวม)	นิคที่ตัวรวมยุกต์ (รวม)	นิคที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิคที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์นิคที่ (รวม)	นิคหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนิกเรียนที่เขียนค่าสะกดยากนิค
224	ประจักษ์	-	0.80 (1)	0.80 (1)	-	39.10 (45)	-	-	6.00 (7)	46.96
225	พระอินทร์	-	-	1.70 (2)	-	34.70 (40)	-	-	10.40 (12)	46.96
226	ไปยาลน้อย	0.80 (1)	0.80 (1)	19.10 (22)	-	-	-	-	25.20 (29)	46.09
227	เตาแก๊ส	-	6.00 (7)	10.40 (12)	7.80 (9)	-	-	-	21.70 (25)	46.09
228	ปลากะพง	30.40 (35)	0.80 (1)	1.70 (2)	-	-	-	-	13.00 (15)	46.09
229	กะหล่ำปลี	21.70 (25)	-	-	0.80 (1)	-	-	-	23.40 (27)	46.09
230	ผสมพันธุ์	3.40 (4)	-	-	-	20.80 (24)	-	-	20.80 (24)	45.22
231	อุปสมบท	-	1.70 (2)	23.40 (27)	-	-	-	-	19.11 (22)	44.38
232	ปลั๊กไฟ	4.30 (5)	1.70 (2)	0.80 (1)	16.50 (19)	-	-	0.80 (1)	20.00 (23)	44.38
233	ฝรั่งเศส	3.40 (4)	-	18.20 (21)	2.60 (3)	-	-	-	19.11 (22)	43.48
234	อหิวาต์	-	-	-	-	37.30 (43)	-	-	6.00 (7)	43.48
235	โจทก์จำเลย	0.80 (1)	-	4.30 (5)	-	13.00 (15)	-	-	25.20 (29)	43.48

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษพินัยโทษ (รวม)	โทษระบิก (รวม)	ฉีกที่ตัวสะกด (รวม)	ฉีกที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	ฉีกที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระบิกที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์บิกที่ (รวม)	ฉีกหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกดยากบิก
236	คำประพันธ์	-	-	-	-	30.40 (35)	-	-	13.00 (15)	43.48
237	เวทมนตร์	-	-	4.30 (5)	-	31.30 (36)	-	-	6.90 (8)	42.61
238	วัฒนธรรม	14.70 (17)	1.70 (2)	5.20 (6)	-	-	-	-	20.80 (24)	42.61
239	สุขสันต์	-	-	1.70 (2)	-	12.10 (14)	-	-	28.60 (33)	42.61
240	ชวักไขว่	6.00 (7)	1.70 (2)	2.60 (3)	6.90 (8)	-	1.70 (2)	5.20 (6)	18.20 (21)	42.61
241	ฤทัย	3.40 (4)	3.40 (4)	-	-	-	-	-	35.60 (41)	42.61
242	ไวรัส	2.60 (3)	6.90 (8)	18.20 (21)	-	-	-	-	13.90 (16)	41.78
243	อัญเชิญ	-	1.70 (2)	15.60 (18)	-	-	-	-	25.20 (29)	41.78
244	อัสจรรย	-	-	6.90 (8)	-	4.30 (5)	-	-	29.50 (34)	40.87
245	ประเภท	7.80 (9)	-	5.20 (6)	-	-	-	-	27.80 (32)	40.87
246	กลสิกรรม	12.10 (14)	2.60 (3)	0.80 (1)	-	-	-	-	24.30 (28)	40.00
247	ไขว่ไขว่	1.70 (2)	4.30 (5)	-	19.10 (22)	-	0.80 (1)	-	13.00 (15)	39.13

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษยัญชนะนิก (รวม)	โทษระนิก (รวม)	นิกที่ตัวสะกด (รวม)	นิกที่ตัวรวมยুক্ত (รวม)	นิกที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิกที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์นิกที่ (รวม)	นิกหลายตัวผสมรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากนิก
248	เคราะห์กรรม	-	6.90 (8)	1.70 (2)	-	12.11 (14)	-	-	18.20 (21)	39.13
249	กรมปลัดสัตว์	1.70 (2)	-	0.80 (1)	-	6.90 (8)	-	-	29.50 (34)	39.13
250	บัญชา	2.60 (3)	0.80 (1)	24.30 (28)	-	-	-	-	11.30 (13)	39.13
251	วันโรค	0.80 (1)	-	13.90 (16)	-	-	-	-	24.30 (28)	39.13
252	เพาะพันธุ์	3.40 (4)	2.60 (3)	0.80 (1)	-	12.11 (14)	-	-	20.00 (23)	39.13
253	บรรเทา	0.80 (1)	-	0.80 (1)	-	-	-	-	37.30 (43)	39.13
254	มหาดศาล	1.70 (2)	0.80 (1)	2.60 (3)	-	-	-	-	33.90 (39)	39.13
255	สูญพันธุ์	-	1.70 (2)	0.80 (1)	-	13.00 (15)	-	-	22.60 (26)	38.26
256	พิรุณ	-	-	29.50 (34)	-	-	-	-	8.60 (10)	38.26
257	มรดก	0.80 (1)	-	27.80 (32)	-	-	-	-	9.50 (11)	38.26
258	อัญประกาศ	-	3.40 (4)	16.50 (19)	-	-	-	-	18.20 (21)	38.26
259	อิสลาม	8.60 (10)	2.60 (3)	1.70 (2)	-	-	-	-	25.20 (29)	38.26

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไขพยัญชนะนิก (รวม)	ไขสระนิก (รวม)	นิกที่ตัวสะกด (รวม)	นิกที่ตัวรวมพยัญ (รวม)	นิกที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิกที่ (รวม)	วางรวมพยัญนิกที่ (รวม)	นิกหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากนิก
260	พฤติกรรม	1.70 (2)	1.70 (2)	1.70 (2)	-	-	-	-	33.00 (38)	38.26
261	ปรากฏ	0.80 (1)	0.80 (1)	26.90 (31)	-	-	-	-	8.60 (10)	37.39
262	สืบพันธุ์	-	-	3.40 (4)	-	20.80 (24)	-	-	12.10 (14)	36.52
263	ภาพโรค	-	0.80 (1)	19.10 (22)	-	-	-	-	16.50 (19)	36.52
264	ราคาคง	2.60 (3)	-	13.90 (16)	-	-	-	-	20.00 (23)	36.52
265	ปลาจะละเม็ด	9.50 (11)	5.20 (6)	-	-	-	-	-	20.00 (23)	36.52
266	เกสร	28.60 (33)	-	2.60 (3)	-	-	-	-	5.20 (6)	36.52
267	บุญธรรม	-	-	10.40 (12)	-	0.80 (1)	-	-	25.20 (29)	36.52
268	ปฐมกษัตริย์	0.80 (1)	-	0.80 (1)	-	-	-	-	33.90 (39)	35.63
269	ประคินธุ์	-	0.80 (1)	0.80 (1)	-	26.00 (30)	0.80 (1)	-	6.90 (8)	35.65
270	รงรงค์	0.80 (1)	-	6.00 (7)	-	10.00 (12)	-	-	18.20 (21)	35.65
271	อากัฟ	7.80 (9)	-	0.80 (1)	-	-	-	-	26.90 (31)	35.65

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำบอก	โศภณูปถัมภ์ (รวม)	โศภณูปถัมภ์ (รวม)	นิคมที่ว่างสะกต (รวม)	นิคมที่ว่างรวมผูก (รวม)	นิคมที่ว่างการันต์ (รวม)	วางสระนิคม (รวม)	วางรวมผูกนิคม (รวม)	นิคมหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกตยากนิคม
272	อรหันต์	-	0.80 (1)	3.40 (4)	-	12.10 (14)	-	-	18.20 (21)	34.78
273	ปาฏิหาริย์	0.80 (1)	-	3.40 (4)	-	0.80 (1)	-	-	29.50 (34)	34.78
274	พระพุทธรูปองค์	-	-	3.40 (4)	-	15.60 (18)	-	-	15.60 (18)	34.78
275	ขุนนวด	-	2.60 (3)	26.00 (30)	0.80 (1)	-	-	-	5.20 (6)	34.78
276	ปริศนา	1.70 (2)	3.40 (4)	6.00 (7)	-	-	-	-	22.60 (26)	33.91
277	คักรู	4.30 (5)	4.30 (5)	1.70 (2)	-	-	-	-	23.40 (27)	33.91
278	ทรยศ	-	0.80 (1)	26.00 (30)	-	-	-	-	6.90 (8)	33.91
279	ปีศาจ	0.80 (1)	6.00 (7)	17.30 (20)	-	-	-	-	8.60 (10)	33.04
280	กะทันหัน	26.00 (30)	-	-	0.80 (1)	-	-	-	6.00 (7)	33.04
281	ขนวช	6.90 (8)	0.80 (1)	6.00 (7)	-	-	-	-	19.10 (22)	33.04
282	มันสำปะหลัง	3.40 (4)	3.40 (4)	-	-	-	-	-	25.20 (29)	32.17
283	นิวาพรรณ	2.60 (3)	-	6.90 (8)	-	-	-	-	22.60 (26)	32.17

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษยัญชนะนิค (รวม)	โทษสระนิค (รวม)	นิคที่ตัวสะกด (รวม)	นิคที่ตัวรวมยุกต์ (รวม)	นิคที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิคที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์นิคที่ (รวม)	นิคหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดชยากนิค
284	บุรุษไปรษ- ณีย์	6.90 (8)	-	7.80 (9)	-	2.60 (3)	-	-	14.70 (17)	32.17
285	ปฏิเสธ	8.60 (10)	-	5.20 (6)	-	-	-	-	18.20 (21)	32.17
286	มัจฉา	-	-	22.60 (26)	-	-	-	-	9.50 (11)	32.17
287	ไพศาล	0.80 (1)	-	4.30 (5)	-	-	-	-	26.90 (31)	32.17
288	สาราญ	-	-	20.00 (23)	-	-	-	-	12.11 (14)	32.17
289	แรชาตุ	3.40 (4)	0.80 (1)	5.20 (6)	-	-	-	-	22.60 (26)	32.17
290	บัณฑิต	0.80 (1)	-	13.00 (15)	-	-	-	-	18.20 (21)	32.17
291	พัฒนา	2.60 (3)	0.80 (1)	17.30 (20)	-	-	-	-	11.30 (13)	32.17
292	ปรารภณา	18.20 (21)	-	0.80 (1)	-	-	-	-	12.10 (14)	31.30
293	คตินิยม	20.00 (23)	1.70 (2)	0.80 (1)	-	-	-	-	8.60 (10)	31.30
294	ลมนรสุม	5.20 (6)	0.80 (1)	3.40 (4)	-	-	-	-	21.70 (25)	31.30

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	คำบอก	โศภณียุทธะนิก (รวม)	โศภระนิก (รวม)	นิกที่ตัวสะกด (รวม)	นิกที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	นิกที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิกที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์นิกที่ (รวม)	นิกหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกดชยานิก
295	สวรรค	1.70 (2)	-	-	-	16.50 (19)	-	-	13.00 (15)	31.30
296	บังเอิญ	0.80 (1)	3.40 (4)	4.30 (5)	-	-	-	-	20.80 (24)	29.57
297	เบ็ดเทศ	0.80 (1)	-	13.90 (16)	-	-	-	-	14.70 (17)	29.57
298	อนุสาวรีย์	0.80 (1)	0.80 (1)	-	-	10.40 (12)	-	-	17.30 (20)	29.57
299	โจทยเลข	-	-	2.60 (3)	-	16.50 (19)	-	-	9.50 (11)	28.70
300	มิลลิเมตร	-	3.40 (4)	12.11 (14)	-	-	-	-	13.00 (15)	28.70
	รวมทั้งสิ้น	1630	789	3486	312	2546	77	17	13681	
	ร้อยละ	7.23	3.50	15.47	1.38	11.30	0.34	0.08	60.70	

ผลวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 เขียนคำสะกดยากผิดหลายลักษณะรวมกันมากที่สุด ร้อยละ 60.70 และวางวรรณยุกต์ผิดที่น้อยที่สุดคือ ผิดร้อยละ 0.08

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตามลักษณะการเขียนผิด

ลักษณะการเขียนผิด	ร้อยละเฉลี่ย
ไขพยัญชนะผิด	7.23
ไขสระผิด	3.50
ผิดที่ตัวสะกด	15.47
ผิดที่วรรณยุกต์	1.38
ผิดที่ตัวการันต์	11.30
วางสระผิดที่	0.34
วางวรรณยุกต์ผิดที่	0.08
ผิดหลายลักษณะรวมกัน	60.70

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 2 แสดงว่าลักษณะการเขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ส่วนมากร้อยละ 60.70 ผิดหลายลักษณะรวมกัน ลักษณะการเขียนผิดรองลงมาคือ ผิดที่ตัวสะกด (15.47) ผิดที่ตัวการันต์ (11.30) ไขพยัญชนะผิด (7.23) ไขสระผิด (3.50) ผิดที่ตัววรรณยุกต์ (1.38) วางสระผิดที่ (0.34) และวางวรรณยุกต์ผิดที่น้อยที่สุดคือ ผิดร้อยละ 0.08

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนค่าสะกดยากผิด จำแนกตามลักษณะการเขียนผิด

ลำดับที่	คำยาก	โทษเขียนผิด (รวม)	โทษสระผิด (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกดยากผิด
1	โพส้นท์	-	-	-	-	-	-	-	100.00 (111)	100.00
2	วิโยคคัลลย	-	-	-	-	-	-	-	100.00 (111)	100.00
3	การุณย์	-	-	0.90 (1)	-	36.90 (41)	-	-	62.10 (69)	100.00
4	คำวิเศษณ์	-	-	-	-	82.80 (92)	-	-	17.10 (19)	100.00
5	สัมมาสัมโพธิญาณ	-	-	5.40 (6)	-	-	-	-	94.50 (105)	100.00
6	ปาฏิหาริย์	0.90 (1)	-	-	-	-	-	-	99.00 (110)	100.00
7	กาสาฬหสูตร	-	-	0.90 (1)	-	-	-	-	99.00 (110)	100.00
8	หฤธรรม	-	-	-	-	3.60 (4)	-	-	96.30 (107)	100.00
9	มหัพภาค	-	-	7.20 (8)	-	-	-	-	92.70 (103)	100.00
10	กาพย์ยานี	-	-	-	-	-	-	-	100.00 (111)	100.00
11	พรวณณา	2.70 (3)	1.80 (2)	2.70 (3)	-	-	-	-	92.70 (103)	100.00
12	โอรภาพยาณี- โมกข์	-	-	-	-	-	-	-	100.00 (111)	100.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไขัพัญชนะนิต (รวม)	ไขุสรวนิต (รวม)	นิตที่ท้าวสะกต (รวม)	นิตที่ท้าวรวรณุกต (รวม)	นิตที่ท้าวการันต (รวม)	วางสรวนิตที่ (รวม)	วางวรวรณุกตนิตที่ (รวม)	นิตหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนิตเรียนที่เขียนคำสะกตยากนิต
13	สายันท์	-	-	0.90 (1)	-	34.20 (38)	-	-	63.90 (71)	99.10
14	โพทะนา	-	21.60 (24)	-	-	-	-	-	77.40 (86)	99.10
15	สมรรชัย	-	-	-	-	-	-	-	99.00 (110)	99.10
16	โสภคสัย	-	-	0.90 (1)	-	-	-	-	98.10 (109)	99.10
17	ราชภูรบุรณะ	-	-	-	-	0.90 (1)	-	-	98.10 (109)	99.10
18	อัชฌาสัย	9.90 (11)	-	0.90 (1)	-	-	-	-	88.20 (98)	99.10
19	ปฏิสันถาร	0.90 (1)	-	8.10 (9)	-	-	-	-	90.00 (100)	99.10
20	คณนา	0.90 (1)	-	4.50 (5)	-	-	-	-	93.60 (104)	99.10
21	รอนราญ	-	-	79.20 (88)	-	-	-	-	19.80 (22)	99.10
22	ประชาราชภูร	-	-	0.90 (1)	-	18.90 (21)	-	-	78.30 (87)	98.20
23	บทบาทสมมติ	-	16.20 (18)	0.90 (1)	-	-	-	-	81.00 (90)	98.20
24	อำมาตย์	-	-	-	-	9.90 (11)	-	-	88.20 (98)	98.20

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไวยากรณ์เปิด (รวม)	ไวยากรณ์ปิด (รวม)	นิคที่ตัวสะกด (รวม)	นิคที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	นิคที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิคที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์นิคที่ (รวม)	นิคหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากนิค
25	ทัฬหฆาต	5.40 (6)	-	0.90 (1)	-	-	-	-	91.80 (102)	98.20
26	กรรณิการ	-	-	-	-	16.20 (18)	-	-	81.90 (91)	98.20
27	อุทรคิษณ	-	-	1.80 (2)	-	18.00 (20)	-	-	78.30 (87)	98.20
28	โจทกจำเลย	-	-	-	-	67.50 (75)	-	-	30.60 (34)	98.20
29	กะปรีคกะปรอย	23.40 (26)	0.90 (1)	1.80 (2)	-	-	-	-	71.10 (79)	97.30
30	โจษจัน	-	-	29.70 (33)	-	-	-	-	67.50 (75)	97.30
31	ลัตยาธิษฐาน	-	-	5.40 (6)	-	-	-	-	91.80 (102)	97.30
32	พราหมณ	0.90 (1)	-	3.60 (4)	-	5.40 (6)	-	-	87.30 (97)	97.30
33	สันนิษฐาน	-	-	24.30 (27)	-	-	-	-	72.90 (81)	97.30
34	ทะนุถนอม	1.80 (2)	19.80 (22)	-	-	-	-	-	75.60 (84)	97.30
35	บัลลังก์	-	-	-	-	22.50 (25)	-	-	73.80 (82)	96.40
36	ภิกษิศัพท์	-	-	3.60 (4)	-	0.90 (1)	-	-	91.80 (102)	96.40

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยา	โทษขั้นต้น (รวม)	โทษปรับ (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัวรวมยุกต์ (รวม)	ผิดที่ตัวกรับ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกดยากผิด
37	ภิรมย์	4.50 (5)	-	-	-	6.30 (7)	-	-	85.50 (95)	96.40
38	ทวีพ	-	-	27.00 (30)	-	-	-	-	69.30 (77)	96.40
39	ครองราชย์	-	-	-	-	80.10 (89)	-	-	16.20 (18)	96.40
40	คริสต์ศักราช	-	-	0.90 (1)	-	11.70 (13)	-	-	83.70 (93)	96.40
41	ปนิธาน	14.40 (16)	0.90 (1)	-	-	-	-	-	80.10 (89)	95.50
42	ภมร	25.20 (28)	-	-	-	-	-	-	70.20 (78)	95.50
43	ศักดิ์ศรี	1.80 (2)	-	-	-	23.40 (26)	-	-	70.20 (78)	95.50
44	เวทมนตร์	-	-	3.60 (4)	-	48.60 (54)	-	-	43.20 (48)	95.50
45	ปิณฑภาค	1.80 (2)	-	13.50 (15)	-	-	-	-	79.20 (88)	94.60
46	ปรีนิพพาน	-	-	19.80 (22)	-	-	-	-	74.70 (83)	94.60
47	ชนบทรรมนิยม	3.60 (4)	0.90 (1)	0.90 (1)	-	-	-	-	89.10 (99)	94.60
48	สารภี	51.30 (57)	0.90 (1)	-	-	-	-	-	42.30 (47)	94.60

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษยัญชนะผิด (รวม)	โทษสระผิด (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากผิด
49	มะลิวัลย์	-	2.70 (3)	1.80 (2)	-	5.40 (6)	-	-	84.60 (94)	94.60
50	ป่าหิมพานต์	-	-	-	-	29.70 (33)	-	-	63.90 (71)	93.69
51	สัมฤทธิ์	-	-	1.80 (2)	-	1.80 (2)	-	-	90.00 (100)	93.69
52	แอลกอฮอล์	0.90 (1)	-	-	-	22.50 (25)	-	-	70.20 (78)	93.69
53	สังขกรรม	11.70 (13)	-	-	-	-	-	-	81.00 (90)	92.79
54	อักษรเหสี	2.70 (3)	8.10 (9)	1.80 (2)	-	-	0.90 (1)	-	79.20 (88)	92.79
55	วงศ์วาน	-	-	-	-	64.80 (72)	-	-	27.00 (30)	91.89
56	พระพิศตร	-	-	-	-	42.30 (47)	-	-	49.50 (55)	91.89
57	ไปยาลน้อย	-	-	37.80 (42)	-	-	-	-	54.00 (60)	91.89
58	สราญรมย์	-	-	1.80 (2)	-	-	-	-	89.10 (99)	90.99
59	เขาวัว	-	-	-	-	39.60 (44)	-	-	51.30 (57)	90.99
60	อบอวล	-	-	79.20 (88)	-	-	-	-	11.70 (13)	90.99

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำขาด	โทษขั้นเบ็ด (รวม)	โทษระมัด (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัวรวมผูก (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนค่าสะกดยากผิด
61	จักรุรัส	9.90 (11)	21.60 (24)	-	-	-	-	-	59.40 (66)	90.99
62	วายนปราน	-	-	42.30 (47)	-	-	-	-	48.60 (54)	90.99
63	บึงบรเพ็ด	-	1.80 (2)	6.30 (7)	-	-	-	-	81.90 (91)	90.09
64	ดึกคำบรพท์	-	-	-	-	34.20 (38)	-	-	55.80 (62)	90.09
65	ลุดพิปัจ	-	0.90 (1)	26.10 (29)	-	-	-	-	63.00 (70)	90.09
66	ทุดชเวทนา	-	-	27.90 (31)	-	-	-	-	62.10 (69)	90.09
67	อิมขฐาน	4.50 (5)	-	13.50 (15)	-	-	-	-	71.10 (79)	89.19
68	จักสรว	-	-	3.60 (4)	-	-	-	-	85.50 (95)	89.19
69	เอธิภิกษุ	6.30 (7)	-	8.10 (9)	-	-	-	-	74.70 (83)	89.19
70	เบญจางค- ประคิมฐ	-	0.90 (1)	1.80 (2)	-	4.50 (5)	-	-	81.90 (91)	89.19
71	โนมลาย	3.60 (4)	18.90 (21)	0.90 (1)	-	-	-	-	65.70 (73)	89.19
72	พิเขต	17.10 (19)	-	11.70 (13)	-	-	-	-	60.30 (67)	89.19

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำนำ	โศภณูปณะนิต (รวม)	โศภระนิต (รวม)	นิตที่ตัวสะกด (รวม)	นิตที่ตัวรวมบุกต์ (รวม)	นิตที่ตัวกรัท (รวม)	วางสระนิตที่ (รวม)	วางรวมบุกต์นิตที่ (รวม)	นิตหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากนิต
73	กลองจูลทรศน์	-	1.80 (2)	2.70 (3)	9.00 (10)	0.90 (1)	-	-	72.90 (81)	89.19
74	พระราชนิพนธ์	-	-	0.90 (1)	-	27.00 (30)	-	-	61.20 (68)	89.19
75	พระโทธิลศักดิ์	8.10 (9)	-	-	-	18.90 (21)	-	-	62.10 (69)	89.19
76	สายสิญจน์	-	-	1.80 (2)	-	9.90 (11)	-	-	77.40 (86)	89.19
77	บรรดาศักดิ์	-	0.90 (1)	0.90 (1)	-	8.10 (9)	-	-	78.30 (87)	88.29
78	เคราะห์กรรม	-	-	-	-	46.80 (52)	-	-	41.40 (46)	88.29
79	พานิชย์	8.10 (9)	-	5.40 (6)	-	8.10 (9)	-	-	66.60 (74)	88.29
80	ไฟฟ้าชอต	-	-	4.50 (5)	43.20 (48)	-	-	-	40.50 (45)	88.29
81	คาร์โบไฮเดรต	0.90 (1)	-	6.30 (7)	-	4.50 (5)	-	-	76.50 (85)	88.29
82	คาร์บอนไดออกไซด์	-	-	0.90 (1)	-	18.90 (21)	-	-	68.40 (76)	88.29
83	ธนาวัน	24.30 (27)	-	13.50 (15)	-	-	-	-	49.50 (55)	87.39
84	นงคราญ	1.80 (2)	-	24.30 (27)	-	-	-	-	61.20 (68)	87.39

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยา	โทษฐานผิด (รวม)	โทษปรับ (รวม)	ผิดที่ตัวสะกด (รวม)	ผิดที่ตัวรวมยุกต์ (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากผิด
85	อุคสาห์	-	-	1.80 (2)	9.00 (10)	18.00 (20)	-	-	58.50 (65)	87.39
86	พระราชบัญญัติ	0.90 (1)	-	13.50 (15)	-	-	-	-	72.90 (81)	87.39
87	น้ำมันกาด	-	-	39.60 (44)	11.70 (13)	-	-	-	36.00 (40)	87.39
88	คฤหาสน์	-	-	0.90 (1)	-	23.40 (26)	-	-	63.00 (70)	87.39
89	กฎเกณฑ์	-	-	9.90 (11)	-	17.10 (19)	-	-	59.40 (66)	86.49
90	แคลเซียม	0.90 (1)	0.90 (1)	1.80 (2)	-	-	-	-	60.30 (67)	86.49
91	ผนวช	6.30 (7)	-	17.11 (19)	-	-	-	-	63.00 (70)	86.49
92	เกียรติยศ	-	0.90 (1)	11.70 (13)	-	-	0.90 (1)	-	72.90 (81)	86.49
93	อักษาศักดิ์	1.80 (2)	-	15.30 (17)	-	-	-	-	69.30 (77)	86.49
94	ประมุกษ์	4.50 (5)	-	-	-	4.50 (5)	-	-	77.40 (86)	86.49
95	ปลดเปลื้อง	7.20 (8)	-	1.80 (2)	-	-	-	-	76.50 (85)	85.99
96	ศักดิ์สิทธิ์	0.90 (1)	-	-	-	8.10 (9)	-	-	76.50 (85)	85.59

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษยัญชนะนิก (รวม)	โทษสระนิก (รวม)	นิกที่ตัวสะกด (รวม)	นิกที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	นิกที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิกที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์นิกที่ (รวม)	นิกหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนิกเรียนที่เขียนค่าสะกดยากนิก
97	มโหฬาร	-	0.90 (1)	4.50 (5)	-	-	-	-	80.10 (89)	85.59
98	ครรรัก	-	-	-	-	38.70 (43)	-	-	46.80 (52)	85.59
99	มันตึก	5.40 (6)	-	18.00 (20)	-	-	-	-	62.10 (69)	85.59
100	บุญญาภาพ	21.60 (24)	0.90 (1)	1.80 (2)	-	-	-	-	61.20 (68)	85.59
101	มิชวาน	-	-	8.10 (9)	-	12.60 (14)	-	-	63.90 (71)	84.68
102	ทอนซิล	4.50 (5)	-	33.30 (37)	-	-	-	-	46.80 (52)	84.68
103	มาฆมรณา	26.10 (29)	-	-	3.60 (4)	-	-	-	54.90 (61)	84.68
104	อภิเชกสมรส	15.30 (17)	-	2.70 (3)	-	-	-	-	66.60 (74)	84.68
105	ประสพการณ์	-	-	8.10 (9)	-	26.10 (29)	-	-	50.40 (56)	84.68
106	บำเหน็จ	29.70 (33)	-	6.30 (7)	-	-	-	-	48.60 (54)	84.68
107	อัญประกาศ	-	2.70 (3)	27.00 (30)	-	-	-	-	54.00 (60)	83.78
108	บุคคาลิปตัส	0.90 (1)	-	19.80 (22)	-	-	-	-	63.00 (70)	83.78

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไวยากรณ์ (รวม)	ไวยากรณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	รวมจำนวนที่เรียนที่เขียนค่า สะกดยากผิด
109	สัมผัส	5.40 (6)	0.90 (1)	9.00 (10)	-	-	-	-	-	68.40 (76)	83.78
110	คล้าย	28.80 (32)	-	2.70 (3)	3.60 (4)	-	-	-	-	48.60 (54)	83.78
111	บรรลึ	-	-	0.90 (1)	-	-	-	-	-	82.80 (92)	83.78
112	แม่คะ	18.00 (20)	0.90 (1)	-	0.90 (1)	-	-	-	-	63.90 (71)	83.78
113	คำ	0.90 (1)	-	78.30 (87)	-	-	-	-	-	4.50 (5)	83.78
114	ประ	-	-	-	-	29.70 (33)	-	-	-	54.00 (60)	83.78
115	ปรากฏ	0.90 (1)	-	11.70 (13)	-	28.80 (32)	-	-	-	42.30 (47)	83.78
116	ปราศ	44.10 (49)	-	-	-	-	-	-	-	38.70 (43)	82.88
117	อปราศ	1.80 (2)	3.60 (4)	32.40 (36)	-	-	-	-	-	45.00 (50)	82.88
118	นิมิต	-	-	60.30 (67)	-	-	-	-	-	22.50 (25)	82.88
119	กา	-	-	48.60 (54)	0.90 (1)	-	-	-	-	32.40 (36)	81.98
120	สัมพันธ	2.70 (3)	0.90 (1)	10.80 (12)	-	-	-	-	-	67.50 (75)	81.98

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำข่า	ใช้พืชชนิดนี้ (รวม)	ใช้สละชนิด (รวม)	ชนิดที่ตัวสะกด (รวม)	ชนิดที่ตัวรวมผูก (รวม)	ชนิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสละชนิดที่ (รวม)	วางรวมผูกชนิดที่ (รวม)	ชนิดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากนี้
121	โพพอยค	0.90 (1)	-	-	-	53.11 (59)	-	-	27.90 (31)	81.98
122	เครมูกิจ	4.50 (5)	-	32.40 (36)	-	-	-	-	45.00 (50)	81.98
123	ครันเนื้อครันตัว	6.30 (7)	-	-	30.60 (34)	-	-	-	45.00 (50)	81.98
124	ทุกซ์เซ็ญ	-	0.90 (1)	28.80 (32)	-	3.60 (4)	-	-	48.60 (54)	81.98
125	โพลเพล	11.70 (13)	-	-	4.50 (5)	-	-	0.90 (1)	65.70 (73)	81.98
126	ลวส์คิชัย	4.50 (5)	21.60 (24)	12.60 (14)	-	-	-	-	42.30 (47)	81.08
127	รพรงค	-	-	7.20 (8)	-	20.70 (23)	-	-	53.11 (59)	81.08
128	เอนกประการ	2.70 (3)	0.90 (1)	9.00 (10)	-	-	-	20.70 (23)	47.70 (53)	81.08
129	วิคสุทศัน	1.80 (2)	-	3.60 (4)	-	9.90 (11)	-	-	65.70 (73)	81.08
130	กลองแกกลง	3.60 (4)	1.80 (2)	3.60 (4)	12.60 (14)	-	-	1.80 (2)	56.70 (63)	80.18
131	โคจรควญ	1.80 (2)	3.60 (4)	9.90 (11)	1.80 (2)	-	-	0.90 (1)	61.20 (68)	79.28
132	อุปสรรค	-	-	13.50 (15)	-	-	-	-	65.70 (73)	79.28

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษพยางค์ (รวม)	โทษสระ (รวม)	ฉีกที่ตัวสะกด (รวม)	ฉีกที่ตัวรวมพยัญ (รวม)	ฉีกที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระฉีกที่ (รวม)	วางรวมพยัญฉีกที่ (รวม)	ฉีกหลายตัวสะกดรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากฉีก
133	ขนมักเขมน	-	18.00 (20)	0.90 (1)	0.90 (1)	-	2.70 (3)	-	56.70 (63)	79.28
134	บรรณานุกรม	16.20 (18)	2.70 (3)	0.90 (1)	-	-	-	-	58.50 (65)	78.38
135	ดัมมาคารวะ	-	10.80 (12)	4.50 (5)	-	-	-	-	63.00 (70)	78.38
136	ระหกระเหิน	-	5.40 (6)	22.50 (25)	-	-	-	-	50.40 (56)	78.38
137	อุณหภูมิจ	-	0.90 (1)	20.70 (23)	-	0.90 (1)	-	-	55.80 (62)	78.38
138	ศรัทธา	8.10 (9)	-	1.80 (2)	-	-	-	-	68.40 (76)	78.38
139	อาสาพินูชา	-	1.80 (2)	28.80 (32)	-	-	-	-	46.80 (52)	77.48
140	พิสมัย	2.70 (3)	-	30.60 (34)	-	-	-	-	44.10 (49)	77.48
141	คำปฏิญาณ	5.40 (6)	-	16.20 (18)	-	-	-	-	55.80 (62)	77.48
142	พระรัตนตรัย	-	0.90 (1)	-	-	-	-	-	76.50 (85)	77.48
143	เทวอะหะ	4.50 (5)	18.90 (21)	-	-	-	-	-	53.10 (59)	76.58
144	กะรุณกะริง	35.10 (39)	-	-	4.50 (5)	-	-	-	36.90 (41)	76.58

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำयाก	โศพยัฒนะนิก (รวม)	โศสรนิก (รวม)	นิกที่ท้าวสะกค (รวม)	นิกที่ท้าวกรมขุนกั (รวม)	นิกที่ท้าวกรันค (รวม)	วางสรนิกที่ (รวม)	วางกรมขุนกันิกที่ (รวม)	นิกหลายสัถษณรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักรวมที่เขียนค่าสะกคยากนิก
145	โศรยงค	-	-	0.90 (1)	-	54.00 (60)	-	-	21.60 (24)	76.58
146	อศสาหะ	-	7.20 (8)	38.70 (43)	-	-	-	-	30.60 (34)	76.58
147	บัณฐา	-	-	26.10 (29)	-	-	-	-	50.40 (56)	76.58
148	ประมกษัศรีย	1.80 (2)	-	4.50 (5)	-	6.30 (7)	-	-	63.90 (71)	76.58
149	นมัสการ	0.90 (1)	3.60 (4)	17.10 (19)	-	-	-	-	54.00 (60)	75.68
150	อรันค	-	-	3.60 (4)	-	24.30 (27)	-	-	47.70 (53)	75.68
151	ฉะเช็งเทธา	18.00 (20)	0.90 (1)	0.90 (1)	-	-	-	-	55.80 (62)	75.68
152	สรพคณ	1.80 (2)	0.90 (1)	4.50 (5)	-	-	-	-	68.40 (76)	75.68
153	สลาณเสาวภา	3.60 (4)	23.40 (26)	2.70 (3)	-	-	-	-	45.90 (51)	75.68
154	ฉ่าเค็ญ	25.20 (28)	0.90 (1)	15.30 (17)	-	-	-	-	33.30 (37)	74.78
155	พะเนาพะนอ	7.20 (8)	0.90 (1)	0.90 (1)	1.80 (2)	-	-	-	63.90 (71)	74.78
156	กระจอยรอย	4.50 (5)	-	-	47.70 (53)	-	-	-	22.50 (25)	74.78

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำयाก	โศพยัญชนะบด (รวม)	โศสระบด (รวม)	บดที่ตัวสะกด (รวม)	บดที่ตัวรวมยুক্ত (รวม)	บดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระบดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์บดที่ (รวม)	บดหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเขียนที่เขียนคำสะกดยักบด
157	กระปรี่กระเปาะ	6.30 (7)	7.20 (8)	-	1.80 (2)	-	-	-	59.40 (66)	74.78
158	อุปสมบท	-	-	29.70 (33)	-	-	-	-	45.00 (50)	74.78
159	เหม็นค	-	-	-	-	58.50 (65)	-	-	15.30 (17)	73.87
160	ภยพิบัติ	9.90 (11)	-	21.60 (24)	-	-	-	-	42.30 (47)	73.87
161	วิสรรชนีย์	2.70 (3)	-	1.80 (2)	-	9.90 (11)	-	-	59.40 (66)	73.87
162	รู้เท่าไม่ถึง การณ์	1.80 (2)	-	-	0.90 (1)	41.40 (46)	-	-	27.90 (31)	72.07
163	มงกุฎ	-	1.80 (2)	61.20 (68)	-	-	-	-	9.00 (10)	72.07
164	ฉาพรวง	-	-	6.30 (7)	-	-	-	-	65.70 (75)	72.07
165	อุทธีเคซ	-	2.70 (3)	1.80 (2)	-	1.80 (2)	-	-	65.70 (75)	72.07
166	วินยา	5.40 (6)	0.90 (1)	27.90 (31)	-	-	-	-	37.80 (42)	72.07
167	มิลลิเมตร	-	0.90 (1)	27.90 (31)	-	-	-	-	43.20 (48)	72.07
168	พะอืดพะอม	1.80 (2)	35.10 (39)	0.90 (1)	-	-	-	-	34.20 (38)	72.07

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำขาด	โทษสัญญาชนิด (รวม)	โทษระงับ (รวม)	ชนิดที่ตัวสะกด (รวม)	ชนิดที่ตัววรรณยุกต์ (รวม)	ชนิดที่ตัวกริยา (รวม)	วางสระชนิดที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์ชนิดที่ (รวม)	ชนิดที่ตามต้นฉบับรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากผิด
169	กรร เขียง	-	-	-	-	-	-	-	71.10 (79)	71.17
170	มันสำปะหลัง	5.40 (6)	2.70 (3)	0.90 (1)	-	-	-	-	62.10 (69)	71.17
171	อาธรรม	0.90 (1)	27.90 (31)	-	-	-	-	-	42.30 (47)	71.17
172	ประจักษ์	0.90 (1)	-	-	-	62.10 (69)	-	-	8.10 (9)	71.17
173	สถานการณ	-	-	6.80 (2)	-	33.30 (37)	-	-	35.10 (39)	70.27
174	บัญญัติ	0.90 (1)	-	3.60 (4)	-	18.00 (20)	-	-	47.70 (53)	70.27
175	รัฐธรรมนูญ	4.50 (5)	-	18.00 (20)	-	-	-	-	47.70 (53)	70.27
176	บัญญัติ	0.90 (1)	-	8.10 (9)	-	-	-	-	61.20 (68)	70.27
177	อาณาจักร	9.90 (11)	9.00 (10)	6.30 (7)	-	-	-	-	4.50 (5)	70.27
178	พระขรรค์	0.90 (1)	-	-	-	10.80 (12)	-	-	57.60 (64)	69.37
179	สร้างสรรค	-	-	0.90 (1)	0.90 (1)	20.70 (23)	-	0.90 (1)	45.90 (51)	69.37
180	สรานใจ	1.80 (2)	-	21.60 (24)	-	-	-	-	45.90 (51)	69.37

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษพินัยชดเชย (รวม)	โทษระงับ (รวม)	ฉีกที่ตัวสะกด (รวม)	ฉีกที่ตัวรวมผูก (รวม)	ฉีกที่ตัวกรันท์ (รวม)	วางสระฉีก (รวม)	วางวรรณยุกต์ฉีก (รวม)	ฉีกหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากฉีก
181	ควมพัคควมณ	9.00 (10)	2.70 (3)	5.40 (6)	9.90 (11)	-	-	-	42.30 (47)	69.37
182	กคณญกตเวท	2.70 (3)	15.30 (17)	2.70 (3)	-	-	-	-	48.60 (54)	69.37
183	กิลส	0.90 (1)	-	25.20 (28)	-	-	-	-	43.20 (48)	69.37
184	สรรเสวญ	3.60 (4)	-	12.60 (14)	-	-	-	-	53.10 (59)	69.37
185	วิปริต	1.80 (2)	-	32.40 (36)	-	-	-	-	35.10 (39)	69.37
186	พิสคาร	0.90 (1)	-	32.40 (36)	-	-	-	-	35.10 (39)	68.47
187	อศจรรณ	-	0.90 (1)	11.70 (13)	-	9.00 (10)	-	-	46.80 (52)	68.47
188	อัญเชญ	-	0.90 (1)	26.10 (29)	-	-	-	-	41.40 (46)	68.47
189	ปฐนียสถาน	8.10 (9)	20.70 (23)	4.50 (5)	-	-	-	-	34.20 (38)	67.57
190	ลัญญาน	-	-	38.70 (43)	-	-	-	-	27.90 (31)	66.67
191	กอกขจร	16.20 (18)	0.90 (1)	-	-	-	-	-	49.50 (55)	66.67
192	มัจฉา	0.90 (1)	-	42.30 (47)	-	-	-	-	23.40 (26)	66.67

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำบาง	โทษขั้นเบ็ด (รวม)	โทษเบ็ด (รวม)	นิโทษที่ศาล (รวม)	นิโทษที่วอรรณุกต์ (รวม)	นิโทษที่วอรรันท์ (รวม)	วางสระเบ็ด (รวม)	วางวอรรณุกต์ (รวม)	นิโทษตามลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนโทษเบ็ดที่เสียค่า ระงับการนิโทษ
205	พิรุณ	0.90 (1)	-	54.00 (60)	-	-	-	-	9.00 (10)	63.96
206	มหาศาล	-	-	5.40 (6)	-	-	-	-	58.50 (65)	63.96
207	เทาแกส	-	8.10 (9)	20.70 (23)	9.00 (10)	-	-	-	26.10 (29)	63.96
208	ปรังเศส	0.90 (1)	-	24.30 (27)	1.80 (2)	-	-	-	36.00 (40)	63.06
209	ราชวงศ์	-	-	-	-	53.10 (59)	-	-	9.90 (11)	63.06
210	เขายลาญ	5.40 (6)	-	12.60 (14)	-	-	-	-	45.00 (50)	63.06
211	ปรารภนา	6.30 (7)	0.90 (1)	19.80 (22)	-	-	-	-	36.00 (40)	63.06
212	พุทธสุภามิต	8.10 (9)	-	2.70 (3)	-	-	-	-	52.20 (58)	63.06
213	คามกา	0.90 (1)	-	27.00 (30)	-	-	-	-	35.10 (39)	63.06
214	ทวีพยสมบติ	-	-	4.50 (5)	-	25.20 (28)	-	-	33.30 (37)	63.06
215	สารวัตร	-	0.90 (1)	34.20 (38)	-	-	-	-	27.90 (31)	63.06
216	มังเอิญ	3.60 (4)	8.10 (9)	17.10 (19)	-	-	0.90 (1)	-	32.40 (36)	62.16

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษบัญญัติ (รวม)	โทษระบิต (รวม)	ฉีกที่ตัวสะกด (รวม)	ฉีกที่ตัวรวมยুক্ত (รวม)	ฉีกที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระนิคั (รวม)	วางวรรณยุกต์นิคั (รวม)	ฉีกหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำ สะกดยากฉีก
217	ถลักรรรม	11.70 (13)	14.40 (16)	0.90 (1)	-	-	-	-	35.10 (39)	62.16
218	ปฐุมเทศนา	12.60 (14)	-	2.70 (3)	-	-	-	-	46.80 (52)	62.16
219	อุปถัมภ์	-	0.90 (1)	-	-	31.50 (35)	-	-	28.80 (32)	61.26
220	สุขสันต์	0.90 (1)	0.90 (1)	0.90 (1)	-	38.70 (43)	-	-	19.80 (22)	61.26
221	อภิปราย	34.20 (38)	0.90 (1)	0.90 (1)	-	-	-	-	25.20 (28)	61.26
222	ไพศาล	7.20 (8)	-	9.00 (10)	-	-	-	-	43.20 (48)	59.46
223	วิญญาณ	-	-	29.70 (33)	-	-	-	-	29.70 (33)	59.46
224	พจนานุกรม	9.00 (10)	0.90 (1)	5.40 (6)	-	-	-	-	44.10 (49)	59.46
225	อนญาต	6.30 (7)	-	27.90 (31)	-	-	-	-	25.20 (28)	59.46
226	อนุสาวรีย์	1.80 (2)	9.90 (11)	-	-	12.60 (14)	-	-	35.10 (39)	59.46
227	ปฏิญญา	18.90 (21)	1.80 (2)	7.20 (8)	-	-	-	-	30.60 (34)	59.46
228	พระปรารภ	5.40 (6)	-	-	-	36.00 (40)	-	-	18.00 (20)	59.46

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษบัญญัติ (รวม)	โทษระบิต (รวม)	นิกที่ทิวสะกต (รวม)	นิกที่ทิวรรณยุกต์ (รวม)	นิกที่ทิวการันต์ (รวม)	วางสระนิกที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์นิกที่ (รวม)	นิกหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนิกโทษที่เขียนค่า สะกดยากนิก
229	เศรษฐี	6.30 (7)	0.90 (1)	17.10 (19)	-	-	-	-	34.20 (38)	58.56
230	พุทธรักษา	3.60 (4)	-	29.70 (33)	-	-	-	-	25.20 (28)	58.56
231	อนิจกรรม	11.70 (13)	8.10 (9)	0.90 (1)	-	-	-	-	36.90 (41)	57.66
232	พิศวง	3.60 (4)	0.90 (1)	22.50 (25)	-	-	-	-	38.70 (43)	57.66
233	อาภัพ	10.80 (12)	-	1.80 (2)	-	-	-	-	45.00 (50)	57.66
234	สรรพหา	-	-	-	-	-	-	-	57.60 (64)	57.66
235	พระอินทร์	-	-	-	-	46.80 (52)	-	-	10.80 (12)	57.66
236	ปราศจาก	1.80 (2)	-	29.70 (33)	-	-	-	-	26.10 (29)	57.66
237	บุญกรรม	0.90 (1)	-	13.50 (15)	-	-	-	-	42.30 (47)	56.76
238	หักถกกรรม	1.80 (2)	-	13.50 (15)	-	-	-	-	41.40 (46)	56.76
239	ลูกศิษย์	-	-	7.20 (8)	-	21.60 (24)	-	-	27.90 (31)	56.76
240	อิสลาม	25.20 (28)	-	9.90 (11)	-	-	0.90 (1)	-	19.80 (22)	55.86

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไวยากรณ์ (รวม)	ไวยากรณ์ (รวม)	นิตที่ท่าสะกด (รวม)	นิตที่ตัวรรณยุกต์ (รวม)	นิตที่ตัวกริยา (รวม)	วางสระนิต (รวม)	วางวรรณยุกต์นิต (รวม)	นิตหลายลักษณะรวมกัน(รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เขียนคำสะกดยากนิต
241	ประเทศ	21.60 (24)	1.80 (2)	8.10 (9)	-	-	-	-	23.40 (26)	54.96
242	อุทยาน	0.90 (1)	-	38.70 (43)	-	-	-	-	13.50 (15)	53.16
243	ประเสริฐ	2.70 (3)	0.90 (1)	7.20 (8)	-	-	1.80 (2)	-	39.60 (44)	52.25
244	ปรากฏ	0.90 (1)	0.90 (1)	40.50 (45)	-	-	-	-	9.00 (10)	51.35
245	ปฏิเสธ	6.30 (7)	-	8.10 (9)	-	-	-	-	36.90 (41)	51.35
246	บรรพชา	0.90 (1)	-	9.90 (11)	-	-	-	-	48.60 (54)	51.35
247	ทรยศ	0.90 (1)	-	18.90 (21)	-	-	-	-	30.60 (34)	50.45
248	ชวักไช	2.70 (3)	2.70 (3)	2.70 (3)	6.30 (7)	-	-	4.50 (5)	30.60 (34)	49.55
249	เคลิบเคลิ้ม	3.60 (4)	1.80 (2)	-	3.60 (4)	-	0.90 (1)	-	39.60 (44)	49.55
250	บุรุษไปรษณีย์	7.20 (8)	2.70 (3)	10.80 (12)	-	5.40 (6)	-	-	22.50 (25)	48.65
251	ปลากระพง	22.50 (25)	0.90 (1)	2.70 (3)	-	-	-	-	22.50 (25)	48.65
252	อนุรักษ	6.30 (7)	-	-	-	26.10 (29)	-	-	16.20 (18)	48.65

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	ไวยากรณ์ (รวม)	ไวยากรณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	ฉันทลักษณ์ (รวม)	รวมจำนวนนักเรียนที่เรียนค่า สะกดยากเกิน
253	กระตือรือร้น	17.10 (19)	5.40 (6)	-	4.50 (5)	-	-	-	21.60 (24)	48.65	
254	ประเภท	8.10 (9)	-	7.20 (8)	-	-	-	-	32.40 (36)	47.75	
255	พระพุทธรูป	-	-	6.30 (7)	-	9.00 (10)	-	-	32.40 (36)	47.75	
256	ปลาจะละเม็ด	15.30 (17)	7.20 (8)	2.70 (3)	-	-	-	-	21.60 (24)	46.85	
257	ทนาย	3.60 (4)	2.70 (3)	1.80 (2)	-	-	17.10 (19)	-	21.60 (24)	46.85	
258	น้ำตาลโตนด	3.60 (4)	-	4.50 (5)	-	6.30 (7)	-	7.20 (8)	25.20 (28)	46.85	
259	มรรพบุรุษ	-	0.90 (1)	6.30 (7)	-	-	-	-	39.60 (44)	46.85	
260	พดดิกรรม	3.60 (4)	1.80 (2)	2.70 (3)	-	-	-	-	38.70 (43)	46.85	
261	สุขลักษณะ	4.50 (5)	2.70 (3)	5.40 (6)	-	-	-	-	33.30 (37)	45.95	
262	อุทสากรรม	4.50 (5)	0.90 (1)	10.80 (12)	-	-	-	-	28.80 (32)	45.05	
263	ศิลป์กรรม	1.80 (2)	21.60 (24)	-	-	-	-	-	21.60 (24)	45.05	
264	พระเทพองค์	0.90 (1)	-	7.20 (8)	-	18.00 (20)	-	-	18.00 (20)	44.14	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยา	โทษชุกษะบิต (รวม)	โทษระบิต (รวม)	บิตที่ท่วระก (รวม)	บิตที่ท่วรรณชุกษ (รวม)	บิตที่ท่วการันท์ (รวม)	วางสระบิต (รวม)	วางวรรณชุกษบิต (รวม)	บิตหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนบิตเริ่มที่เขียนค่า สะกดมาบิต
265	ฤทัย	-	3.60 (4)	0.90 (1)	-	-	-	-	39.60 (44)	44.14
266	ศักร	3.60 (4)	1.80 (2)	4.50 (5)	-	9.90 (11)	-	-	24.30 (27)	44.14
267	อิทิวาค	-	-	-	-	29.70 (33)	-	-	14.40 (16)	44.14
268	กะหล่ำปลี	19.80 (22)	0.90 (1)	-	2.70 (3)	-	-	-	19.80 (22)	43.24
269	สูญพันธ์ุ	-	-	4.50 (5)	-	14.40 (16)	-	-	24.30 (27)	43.24
270	บุญบารมี	-	7.20 (8)	12.60 (14)	-	-	-	-	23.40 (26)	43.24
271	ปราสาท	5.40 (6)	2.70 (3)	5.40 (6)	-	-	-	-	29.70 (33)	43.24
272	ไตรจักร	8.10 (9)	5.40 (6)	6.30 (7)	-	-	-	-	22.50 (25)	42.34
273	ปริศนา	3.60 (4)	0.90 (1)	10.80 (12)	-	-	-	-	27.00 (30)	42.43
274	ประพตติ	0.90 (1)	-	11.70 (13)	-	-	-	-	29.70 (33)	42.34
275	กระโหลกโฮก ฮาก	12.60 (14)	0.90 (1)	6.30 (7)	-	-	-	-	21.60 (24)	41.44
276	มรกต	-	-	25.20 (28)	-	-	-	-	15.30 (17)	40.54

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาก	โทษบัญญัติ (รวม)	โทษปรับ (รวม)	ผิดที่ท่าสะกด (รวม)	ผิดที่ตัวรวมผูก (รวม)	ผิดที่ตัวการันต์ (รวม)	วางสระผิดที่ (รวม)	วางรวมผูกผิดที่ (รวม)	ผิดหลายลักษณะรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนที่แก้ไขที่เขียนค่า สะกดยากผิด
277	วัฒนธรรม	-	-	25.20 (28)	-	-	-	-	15.30 (17)	40.54
278	มนนวด	-	-	30.60 (34)	1.80 (2)	-	-	-	6.30 (7)	38.74
279	แรชากุ	1.80 (2)	3.60 (4)	12.60 (14)	2.70 (3)	-	-	-	17.10 (19)	37.84
280	ประคินรุ	-	-	0.90 (1)	-	24.30 (27)	-	-	11.70 (13)	36.94
281	คตินิยม	20.70 (23)	1.80 (2)	0.90 (1)	-	-	2.70 (3)	-	10.80 (12)	36.64
282	เปิดเทศ	0.90 (1)	1.80 (2)	16.20 (18)	-	-	-	-	17.10 (19)	36.04
283	กะทักรัก	20.70 (23)	-	2.70 (3)	-	-	-	-	12.60 (14)	36.04
284	รำลาญ	4.50 (5)	-	18.90 (21)	-	-	-	-	11.70 (13)	35.14
285	สืบพันรุ	-	-	3.60 (4)	-	21.60 (24)	-	-	9.00 (10)	34.23
286	สัตวแพทย์	-	0.90 (1)	9.90 (11)	12.60 (14)	0.90 (1)	0.90 (1)	-	9.00 (10)	34.23
287	ลมมรสุม	1.80 (2)	1.80 (2)	11.70 (13)	-	-	-	-	18.00 (20)	33.33
288	กะพันพัน	20.70 (23)	-	1.80 (2)	-	-	-	-	9.90 (11)	32.43

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำยาบ	โศภณียชนะนิต (รวม)	โศภณียนิต (รวม)	นิตที่ท้าวสะทก (รวม)	นิตที่ท้าวธรรมบุคท์ (รวม)	นิตที่ท้าวการันต์ (รวม)	วางสระนิตที่ (รวม)	วางวรรณยุกต์นิตที่ (รวม)	นิตที่ตามลำดับรวมกัน (รวม)	รวมจำนวนนิตเขียนที่เขียนค่า สะกดจากนิต
289	ลำราญ	-	-	15.30 (17)	-	-	-	-	13.50 (15)	28.83
290	ไวยัง	0.90 (1)	0.90 (1)	-	1.80 (2)	-	-	-	16.20 (18)	27.93
291	ผสมพันธุ	7.20 (8)	-	0.90 (1)	-	11.70 (13)	-	-	8.10 (9)	27.93
292	มรรเทา	1.80 (2)	-	-	-	-	-	-	25.20 (28)	27.03
293	มรรบาท	-	-	5.40 (6)	-	-	-	-	20.70 (23)	26.13
294	เพาะพันธุ	1.80 (2)	-	-	-	17.10 (19)	-	-	6.30 (7)	25.23
295	สังเกศ	0.90 (1)	-	19.80 (22)	-	-	-	-	3.60 (4)	24.32
296	เกสร	16.20 (18)	0.90 (1)	-	-	-	-	-	7.20 (8)	24.32
297	พิณนา	1.80 (2)	-	5.40 (6)	-	-	-	-	12.60 (14)	19.82
298	ปีศาจ	-	-	16.20 (18)	-	-	-	-	0.90 (1)	17.12
299	โจทยเลข	-	-	2.70 (3)	-	2.70 (3)	-	-	9.90 (11)	15.32
300	กาฬโรค	1.80 (2)	-	8.10 (9)	-	-	-	-	3.60 (4)	13.51
	รวมทั้งสิ้น	1413	592	3341	342	2331	33	44	16006	
	ร้อยละ	5.86	2.46	13.86	1.42	9.67	0.14	0.18	66.41	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 3 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 เขียนคำสะกดยาก
ผิดหลายลักษณะรวมกันมากที่สุด ร้อยละ 66.41 และวางสระผิดที่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 0.14

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงการร้อยละเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกด
ยากผิด จำแนกตามลักษณะการเขียนผิด

ลักษณะการเขียนผิด	ร้อยละเฉลี่ย
ใช้พยัญชนะผิด	5.86
ใช้สระผิด	2.46
ผิดที่ตัวสะกด	13.86
ผิดที่วรรณยุกต์	1.42
ผิดที่ตัวการันต์	9.67
วางสระผิดที่	0.14
วางวรรณยุกต์ผิดที่	0.18
ผิดหลายลักษณะรวมกัน	66.41

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4 แสดงว่าลักษณะการเขียนผิดของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 ส่วนมากร้อยละ 66.41 ผิดหลายลักษณะรวมกัน
ลักษณะการเขียนผิดรองลงมาคือ ผิดที่ตัวสะกด (13.86) ผิดที่ตัวการันต์ (9.67)
ใช้พยัญชนะผิด (5.86) ใช้สระผิด (2.46) ผิดที่ตัววรรณยุกต์ (1.42) วางวรรณยุกต์
ผิดที่ (0.18) และวางสระผิดที่ น้อยที่สุดคือ ผิดร้อยละ 0.14

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าร้อยละเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 และ 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตามลักษณะการเขียนผิด

ลักษณะการเขียนผิด	ร้อยละเฉลี่ย	
	ปีการศึกษา 2536	ปีการศึกษา 2537
ไขพยัญชนะผิด	7.23	5.86
ไขสระผิด	3.50	2.46
ผิดที่ตัวสะกด	15.47	13.86
ผิดที่วรรณยุกต์	1.38	1.42
ผิดที่ตัวการันต์	11.30	9.67
วางสระผิดที่	0.34	0.14
วางวรรณยุกต์ผิดที่	0.08	0.18
ผิดหลายลักษณะรวมกัน	60.70	66.41

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 5 แสดงว่าลักษณะการเขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 และ 2537 มีลักษณะการเขียนผิดเหมือนกันคือ ผิดหลายลักษณะรวมกัน มากที่สุด ลักษณะการเขียนผิดรองลงมาคือ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ไขพยัญชนะผิด ไขสระผิด ผิดที่ตัววรรณยุกต์เหมือนกัน แต่ต่างตรงที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 มีลักษณะการเขียนวางสระผิดที่มากกว่าวางวรรณยุกต์ผิดที่ แต่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 มีลักษณะการเขียนวางวรรณยุกต์ผิดที่มากกว่าวางสระผิดที่

2. การวิเคราะห์คำที่สะกดยาก

การวิเคราะห์คำที่สะกดยากนี้ กระทำโดยการหาคำร้อยละของคำที่นักเรียนเขียนผิดที่ละคำ ตามลักษณะคำยากแต่ละประเภทจนครบ 300 คำ จากนั้นจึงวิเคราะห์คำทั้ง 300 คำ โดยแยกประเภทตามลักษณะของคำ คือ คำที่มีหลายพยางค์ คำที่มีตัววรรณยุกต์ คำที่ประและไมประวิสรรชนีย์ คำที่มีตัว รร (รหัน) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หรือมีตัวสะกดซ้อนกันสองตัว คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม คำที่มีสระลครูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ คำที่ใช้ใน ร้อยกรองและราชาศัพท์ คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน และคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำ แล้วหาคำร้อยละของการเขียนผิดตามลักษณะคำที่สะกดยากแต่ละประเภท จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังแสดงในตารางที่ 6-10

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงการร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกด
ยากผิด จำแนกตามประเภทของคำ

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
1	คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน (4 คำ)	ไพโรสถ์	100.00	
		วิโชคศัลย์	100.00	
		การุณย์	100.00	
		กาสาวพัสดุ์	97.13	94.78
2	คำที่ใช้ในร่องรอยและ ราชาศัพท์ (20 คำ)	คณนา	99.13	
		ลัคนาธิษฐาน	97.39	
		วายุปราน	95.65	
		สรณูรมย์	93.04	
		ปฏิสันถาร	92.17	
		ปณิธาน	92.17	
		พระราชนิพนธ์	87.83	
		มัชวาน	87.83	
		ปรินิพพาน	85.22	
		อัครมเหสี	85.22	
		ทฤษ เวทนา	82.61	
		ทนายวัน	80.00	
		พระราชบัญญัติ	79.13	
		บุญญาภภาพ	76.52	
		กรองราชย์	73.91	
พระพิภคร์	72.17			
อภิ เษกสมรส	67.83			

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		ราชวงศ์	50.43	
		เอธิกิกซุ	50.43	
		ฤทัย	42.61	79.56
3	คำพื้หลายพยางค์ (9 คำ)	สัมมาสัมโพธิญาณ	94.78	
		รู้เท่าไม่ถึงการณ์	85.22	
		โอรสปาฏิโมกข์	82.61	
		สัมพันธไมตรี	78.26	
		สัมมาคารวะ	73.91	
		เบญจางคประดิษฐ์	73.04	
		ปฐมนิยสถาน	72.17	
		สถานเสาวภา	67.83	
		กัญญกตเวที	54.78	75.84
4	คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม (13 คำ)	สันนิษฐาน	90.43	
		กิเลส	89.57	
		อัสสาสัย	89.57	
		ความศำ	87.83	
		ความค้ำ	86.09	
		ทูลพิริจ	83.48	
		อุคสาหะ	80.87	
		เอนกประการ	80.87	
		อัสสาสัย	78.26	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		โจนจัน	68.70	
		สวัสดิชัย	67.83	
		บุญบารมี	51.30	
		คตินิยม	31.30	69.63
5	คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ (10 คำ)	แอลกอลฮอลล์	94.78	
		คาร์บอนไดออกไซด์	90.43	
		พอนซิด	81.74	
		บูคาลิปทิส	77.39	
		คาร์โบไฮเดรต	76.52	
		แคลเซียม	76.52	
		ไทฟอยด์	52.17	
		เตาแก๊ส	46.09	
		ไวรัส	41.78	
		มิลลิเมตร	28.70	66.61
6	คำที่มีตัวกำกับ (63 คำ)	โตกคัลย์	100.00	
		ประชากรหมู่	99.13	
		กาพย์ยานี	99.13	
		สายับห	98.26	
		ราษฎรบุรณะ	98.26	
		เหม้มต	97.39	
		อุกรคินถ	96.52	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		อุปถัมภ์	96.52	
		สัมฤทธิ์	94.78	
		ไตรยางศ์	93.91	
		อำมาตย์	93.91	
		พราหมณ์	93.04	
		ทุกข์เข็ญ	92.17	
		คำวิเศษณ์	91.30	
		ปฐมฤกษ์	90.43	
		บัญญัติศึคย์	89.57	
		คฤหาสน์	88.70	
		ภิรมย์	88.70	
		บัลลังก์	88.70	
		ป่าเทพานต์	87.83	
		มะลิวัลย์	86.09	
		กิตติศัพท์	85.22	
		วงศ์วาน	82.61	
		กฎเกณฑ์	81.74	
		พระโพธิสัตว์	78.26	
		ศักดิ์ศรี	75.65	
		ฤทธิเดช	74.78	
		สถานการณ	72.17	
		พระปรากฏ	71.30	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		เขาวัว	71.30	
		คึกคัก	69.57	
		พาณิชย์	65.22	
		คริสต์ศักราช	63.48	
		วัดสุทัศน์	63.48	
		สัตว์แพทย์	57.39	
		กายสิทธิ์	56.52	
		ลายฉุยจน	56.52	
		ปรากฏการณ์	56.52	
		พระพุทธรูป	54.78	
		อนุรักษ	53.91	
		ทรัพย์สิน	53.04	
		ลูกศิษย์	52.17	
		อุโมงค์	52.17	
		พระอินทร์	46.96	
		ผสมพันธุ์	45.22	
		อหิวาต์	43.48	
		โจทก์ฆ่าเลย	43.48	
		คำประพันธ์	43.48	
		เวทมนตร์	42.61	
		สุริยันต์	42.61	
		กรมปลัด	39.13	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	รอยละ	รอยละเฉลี่ย
		เพาะพันธุ	39.13	
		สูญพันธุ	38.26	
		สืบพันธุ	36.52	
		ปฐมกษัตริย์	35.65	
		ประคินธุ	35.65	
		รณรงค	35.65	
		อรหันต	34.78	
		ปาฏิหาริย์	34.78	
		พระพุทธรองค	34.78	
		บุญไปรษณีย์	32.17	
		อนุสาวรีย์	29.57	
		โจทย์เลข	28.70	66.27
7	คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะ ประสมประเภทอักษรนำและ อักษรควบกล้ำ (17 คำ)	พระรัตนตรัย	87.83	
		ปราศรัย	81.74	
		โพลเพล	78.26	
		ปลดเปลื้อง	76.52	
		คืนเนื้อคืนตัว	74.78	
		กริมพ์่ากริมพ์น	73.91	
		เคลิมเคลิม	73.04	
		เวอะหะ	66.08	
		ศรัทธา	64.35	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภท	คำ	รอยละ	รอยละเฉลี่ย
		คำเกรียม	60.87	
		กลองแกดง	59.13	
		อภิปราย	56.52	
		เผาผลาญ	51.30	
		บำเหน็จ	46.96	
		ปลั๊กไฟ	44.38	
		ชวิกไชว	42.61	
		ไชวเซว	39.13	63.38
8	คำที่มีตัว รร (รหัน) (38 คำ)	สมรรถชัย	99.13	
		หฤหรรษ์	96.52	
		พระขรรค์	89.57	
		กรรณิการ	87.83	
		กลองจูลหรรศน์	84.38	
		ครรรภ	82.61	
		บรรคาคักกั	82.61	
		สังฆกรรม	80.87	
		อุปสรรค	80.87	
		มรรยาท	80.00	
		บรรณานุกรม	76.52	
		บรรลัษย์	72.17	
		วิสรรชนีย์	72.17	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		บรรพชา	71.30	
		ศึกษาคำบรรพ	71.30	
		สรพหัง	68.70	
		สร้างสรรค	64.35	
		อนิจกรรม	62.61	
		อาชกรรม	62.61	
		พรพณา	62.61	
		จักสกร	61.74	
		รัฐธรรมนุญ	60.87	
		กรรเจียง	59.13	
		สรพพา	56.52	
		ขนบธรรมเนียม	56.52	
		บรรพญกร	55.65	
		สรพคณ	53.04	
		ศิลปกรรม	53.04	
		สรรเสริญ	50.43	
		วัฒนธรรม	42.61	
		อัสจรรย	40.87	
		กลสิกรรม	40.00	
		เคราะห์กรรม	39.13	
		บรรพเทา	39.13	
		พดติกรรม	38.26	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		บุญธรรม	36.52	
		นิภาพรรณ	32.17	
		สวรรค์	31.30	63.04
9	คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูป เมื่อมีตัวสะกด (14 คำ)	กมร	91.30	
		บึงบรเพ็ด	83.48	
		อบอาด	80.87	
		บทบาทสมมติ	72.17	
		คอกขจร	70.43	
		พจนานุกรม	66.08	
		ทเนจร	64.35	
		ม้วยมรณา	64.35	
		ไทรจิวร	60.87	
		อทยพ	55.65	
		มงกุฏ	54.78	
		น้ำมันกาด	47.83	
		ทรยศ	33.91	
		ดมมรสุม	31.30	62.67
10	คำที่ประและไมประวิสรรชนีย์ (31 คำ)	ตะบุตรนอม	97.39	
		โพทะนรา	96.52	
		ระมึกเขม่น	95.65	
		กะปริดกะปรอย	93.91	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		กระป๋องกระป๋อง	82.61	
		ตะเภาตะเภา	80.00	
		ประจักษ์	80.00	
		กระจอยกระจอย	72.17	
		มโหฬาร	68.70	
		ประณีต	66.08	
		ตะอึกตะอม	64.35	
		กระรุ่งกระริง	64.48	
		ประเคน	52.61	
		เม็คมะกล่า	60.06	
		ฉะเชิงเทรา	59.13	
		กระโชคโศกสาก	56.52	
		ประสมการณ	55.65	
		กะตัก	54.78	
		ระหกระเหิน	54.78	
		ประพดติ	53.91	
		ไม้มลาย	52.17	
		ประเสวี	48.70	
		กระคือวอร์น	47.83	
		ประจักษ์	46.96	
		ปลากะพง	46.09	
		กะหล่ำปลี	46.09	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		ประเภท	40.87	
		อัญประกาศ	38.26	
		ปลาดูละเม็ด	36.52	
		กะทันหัน	33.04	
		มันสำปะหลัง	32.17	60.90
11	คำที่ใช้ตัวสะกด เป็นพยัญชนะต้น ควย (5 คำ)	พิสมัย	78.26	
		อัปราชัย	66.96	
		พิศวง	58.26	
		ปฐมเทศนา	55.65	
		ศักรู	33.91	58.61
12	คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราตัวสะกดหรือตัวสะกด ซ้อนกัน (76 คำ)	รอนราวู	99.13	
		ทันพฆาค	96.52	
		หมิฬ	93.04	
		ดำเค็ญ	88.70	
		ทิเบท	87.83	
		น้ำตาลโตนด	87.83	
		อชิษฐาน	87.83	
		ปฏิภูด	86.95	
		บัญญัติ	86.09	
		สารภี	85.22	
		ไฟฟ้าชอต	85.22	
		โครคราวู	80.00	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		สราญใจ	78.26	
		เกียรติยศ	78.26	
		สัมผัส	78.26	
		อาสาพัฒนา	76.52	
		อาณาจักร	76.52	
		คำปฏิญาณ	74.78	
		วิญญาณ	73.91	
		บึงพลาญ	73.04	
		ภัยพิบัติ	73.04	
		มหัศจรรย์	72.17	
		สารวัตร	70.43	
		วิปริต	70.43	
		เศรษฐกิจ	69.57	
		มโหฬาร	68.70	
		นิมิต	68.70	
		ริษยา	67.83	
		สัญจร	67.83	
		นมัสการ	67.83	
		นางสาว	66.96	
		อุษณภูมิ	66.08	
		หัตถกรรม	63.48	
		ค่านิยม	61.74	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		พุทธสุภามิต	61.74	
		อุทยาน	60.87	
		พุทธรักษา	57.39	
		พิสคาร	57.39	
		อุคสาทรกรรม	56.52	
		สังเกศ	56.52	
		จิกุรัส	54.78	
		อัญญาศ	53.91	
		สุรดิภษณะ	52.17	
		ปราสาท	51.30	
		ปราศจาก	49.57	
		สัญญาณ	48.70	
		อุคสาห์	48.70	
		เศรษฐี	47.83	
		ไปยาลนอย	46.09	
		อุปสมบท	44.38	
		ฝรั่งเศส	43.48	
		อัญเชิญ	41.78	
		มหาศาล	39.13	
		วันโรค	39.13	
		บัญญัติ	39.13	
		พิรุข	38.26	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		มรกต	38.26	
		อิสลาม	38.26	
		ปรากฏ	37.39	
		เกษตร	36.52	
		รำคาญ	36.52	
		ภาพโรค	36.52	
		อากัฏ	35.65	
		ขุนนาง	34.78	
		ปริศนา	33.91	
		ปีศาจ	33.04	
		ผนวช	33.04	
		ปฏิเสช	32.17	
		มัจฉา	32.17	
		ไทสาด	32.17	
		สำราญ	32.17	
		แรชชุก	32.17	
		บั้นพืศ	32.17	
		พัฒนา	32.17	
		ปรารภนา	31.30	
		มังเญญ	29.57	
		เบ็ดเทศ	29.57	57.35

ตารางที่ 7 แสดงค่าร้อยละเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำสะกด
ยากผิด จำแนกตามประเภทของคำ

ประเภทคำ	ร้อยละเฉลี่ย
คำที่มีหลายพยางค์	75.84
คำที่มีตัวการันต์	66.27
คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์	60.90
คำที่มีตัว รร (รหัน)	63.04
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือมีตัวสะกดซ้อนกันสองตัว	57.35
คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม	69.63
คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด	62.67
คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ	66.61
คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ	58.61
คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์	79.56
คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน	94.78
คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและความกล้ำ	63.38

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 7 แสดงว่าคำประเภทที่ไม่ได้ใช้ในชีวิต
ประจำวันเป็นคำที่นักเรียนเขียนผิดมากที่สุด คือร้อยละ 94.78 ถือว่าเป็นคำประเภทสะกด
ยากที่สุด รองลงมาคือ คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์ (79.56) คำที่มีหลายพยางค์
(75.84) คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม (69.63) คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ (66.61)
คำที่มีตัวการันต์ (66.27) คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและอักษร
ควบกล้ำ (63.38) คำที่มี รร (รหัน) (63.04) คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัว
สะกด (62.67) คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ (60.90) คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้น
ควบ (58.61) ส่วนคำที่มีความยากน้อยที่สุดคือ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
หรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว เพราะนักเรียนเขียนผิดน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 57.35

ตารางที่ 8 แสดงค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกด
ยากผิด จำแนกตามประเภทของคำ

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
1	คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน (4 คำ)	ไพโรสณฑ์	100.00	
		วิโชคศัลย์	100.00	
		การุณย์	100.00	
		กาสาวพัสตร์	100.00	100.00
2	คำที่ใช้ในร้อยกรองและ ราชาศัพท์ (20 คำ)	คณนา	99.10	
		ปฏิสันถาร	99.10	
		สัตยาธิษฐาน	97.30	
		ครองราชย์	96.40	
		ปณิธาน	95.50	
		ปรีนิพพาน	94.60	
		อัศรมเหล็ก	92.79	
		พระพักตร์	91.89	
		วายุปราณ	90.99	
		สราญรมย์	90.99	
		ทุกข์เวทนา	90.09	
		พระราชนิพนธ์	89.19	
		เอธิกิกุ	89.19	
		พนาวัน	87.39	
พระราชบัญญัติ	87.39			
บุญญาภภาพ	85.59			

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		มีฆวาน	84.68	
		อภิเชกสมรส	84.68	
		ราชวงศ์	63.06	
		ฤทัย	44.14	87.71
3	คำที่มีหลายพยางค์ (9 คำ)	สัมมาสัมโพธิญาณ	100.00	
		โอรุทปาฎิโมกข์	100.00	
		เบญจางคประดิษฐ์	89.19	
		สัมพันธไมตรี	81.98	
		สัมมาคารวะ	78.38	
		สถานเสาวภา	75.68	
		รู้เท่าไม่ถึงการณ์	72.07	
		กตัญญูทเวที	69.37	
		ปฐนียสถาน	67.57	81.58
4	คำที่มีความหมายเชิง นามธรรม (13 คำ)	อชันดาสัย	99.10	
		สันนิษฐาน	97.30	
		โจษจัน	97.30	
		กุลพิณิจ	90.09	
		อัยยาศัย	86.49	
		คาศกัณ	81.98	
		สวัสคิชัย	81.08	
		เอนกประการ	81.08	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		อุทสาหะ	76.58	
		กิเลส	69.37	
		คามคา	63.06	
		บุญวามี	43.24	
		คตินิยม	36.64	77.18
5	คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ (10 คำ)	แอลกอฮอล์	93.69	
		คาร์บอนไดออกไซด์	88.29	
		คาร์โบไฮเดรต	88.29	
		แคลเซียม	86.49	
		ทอนซิล	84.68	
		ยูคาลิปตัส	83.78	
		ไทฟอยด์	81.98	
		มิลลิเมตร	72.07	
		เตาแก๊ส	63.96	
		ไวรัส	27.93	77.12
6	คำที่มีตัวการ์ตูน (63 คำ)	ภาพยนตร์	100.00	
		ปาฏิหาริย์	100.00	
		คำวิเศษณ์	100.00	
		โจทก์จำเลย	100.00	
		สายันท์	99.10	
		ราษฎรบุรณะ	99.10	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		โตกคัลย์	99.10	
		ประชาราษฎร์	98.20	
		อุทรคิษณ	98.20	
		อำมาตย์	98.20	
		พราหมณ์	97.30	
		ภิรมย์	96.40	
		บัลลังก์	96.40	
		กิตติศัพท์	96.40	
		คริสต์ศักราช	96.40	
		เวทมนตร์	95.50	
		ศักดิ์ศรี	95.50	
		มะลิวัลย์	94.60	
		สัมฤทธิ์	93.69	
		ป่าหิมพานต์	93.69	
		วงศวาน	91.89	
		เขาวัว	90.99	
		สายสัญญาณ	89.19	
		พระโพธิสัตว์	89.19	
		พณิชย	88.29	
		คฤหาสน์	87.39	
		ปฐมฤกษ์	86.49	
		กฎเกณฑ์	86.49	
		ศักดิ์สิทธิ์	85.59	
		ปรากฏการณ์	83.78	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		ทุกข เข็ญ	81.98	
		รณรงค	81.08	
		วิศสุทัศน	81.08	
		ปฐมภษตรีข	76.58	
		ไตรยางศ	76.58	
		อรหนค	75.68	
		เหมนค	73.87	
		ฤทธิเคช	72.07	
		สถานการณ	70.27	
		บัญญัติคิย	70.27	
		กรมปศุสัตว	65.77	
		ค้ำประพันช	65.77	
		อุโมงค	65.77	
		กายสิทธิ์	64.87	
		ทรพยสมบัติ	63.06	
		สุขสันค	61.26	
		อุปถัมภ	61.26	
		อนุสาวรีย์	59.46	
		พระปรารศ	59.46	
		พระอินทร	57.66	
		ลูกศิษย์	56.76	
		อนุรักษ	48.65	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภท	คำ	รอยละ	รอยละเฉลี่ย
		บุรุษไปรษณีย์	48.65	
		พระพุทธรูป	47.75	
		อหาวาศ	44.14	
		พระพุทธรูปองค์	44.14	
		สูงพันชู้	43.24	
		ประภัสร์	36.94	
		สิบพันชู้	34.23	
		สัตว์แพทย์	34.23	
		ผสมพันชู้	27.93	
		เพาะพันชู้	25.23	
		โจทท์เลข	15.32	74.86
7	คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะ	ปลดเปลื้อง	85.59	
	ประสมประเภทอักษรนำและ	บัวเต๋มัจ	84.68	
	อักษรควบกล้ำ (17 คำ)	คล้ำเกรียม	83.78	
		ปราศรัย	82.88	
		ครั้นเนื้อครั้นตัว	81.98	
		โพลเพล	81.98	
		กลองแกดง	80.18	
		ศรัทธา	78.38	
		พระรัตนตรัย	77.48	
		เหวอะหะ	76.58	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		ครีมฟ้าครีมฝน	69.37	
		ปลั๊กไฟ	64.87	
		ไซ้เข่า	63.96	
		เผาผลาญ	63.06	
		อภิปราย	61.26	
		เคลือบเคลือบ	49.55	
		ชวักไซ้	49.55	72.65
8	คำที่มีตัว รร (รหัน) (38 คำ)	เหตุธรรม	100.00	
		พรวณณา	100.00	
		สมรรถชัย	99.10	
		กรรมธิการ	98.20	
		ชนบชรรณเนียม	94.60	
		สังฆกรรม	92.79	
		ศึกษาวรรพ	90.09	
		กลองจุดธรรมศน	89.19	
		จักสรร	89.19	
		บรรคาศักดิ์	88.29	
		เคราะห์กรรม	88.29	
		ครรรภ	85.59	
		บรรลัย	83.78	
		อุปสรรค	79.28	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		บรรณานุกรม	78.38	
		สรรพคุณ	75.65	
		วิสารนีย์	73.87	
		นิภาพรพ	72.07	
		อาชรม	71.17	
		กรรเชียง	71.17	
		รัฐธรรมนุญ	70.27	
		พระขรรค์	69.37	
		สร้างสรรค	69.37	
		สรรเสริญ	69.37	
		อัครชัย	68.47	
		สรรพสิ่ง	64.87	
		สวารค	63.96	
		กลสิกรรม	62.16	
		อนิจกรรม	57.66	
		สรรหา	57.66	
		บุญธรรม	56.76	
		บรรพชา	51.35	
		บรรพบุรุษ	46.85	
		พฤติกรรม	46.85	
		ศิลปกรรม	45.05	
		วัฒนธรรม	40.54	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
9	ค่าที่มีสัณฐานหรือเปลี่ยนแปลงเมื่อมีตัวสะกด (14 คำ)	บรรเทา	27.03	
		มรรยาท	26.13	71.43
		บทบาทสมมติ	98.20	
		ภมร	95.50	
		อบอวด	90.99	
		บึงบรเพ็ด	90.09	
		น้ำมันกาด	87.39	
		มวยเมรณา	84.68	
		มงกุฏ	72.07	
		คอกขจร	66.67	
		อหพย	65.77	
		ทานานุกรม	59.46	
		ทรยศ	50.45	
		พเนจร	46.85	
ไตรจีวร	42.34			
10	ค่าที่ประและไมประวิสรรชนีย์ (31 คำ)	ลมบรม	33.33	70.27
		โพทะนา	99.10	
		ทะนุดนอม	97.30	
		กะปรีคกะปรอย	97.30	
		ไม้มลาย	89.19	
		มโพิหาร	85.59	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		ประสมการณ	84.68	
		เม็คมะกล่ำ	83.78	
		ประยุกต์	83.78	
		อัญประกาศ	83.78	
		ชะม็กเขมน	79.28	
		ระหกระเหิน	78.38	
		กะรุ่งกะวีน	76.58	
		ฉะเชิงเทรา	75.68	
		กะปรีกระเปรา	74.78	
		พะเนาพะนอ	74.78	
		กะจอยรอย	74.78	
		พะอึกพะอม	72.07	
		ประจักษ์	71.17	
		มันสำปะหลัง	71.17	
		ประณีต	64.87	
		ประเคน	54.96	
		ประเสริฐ	52.25	
		กระตือรือร้น	48.65	
		ปลากะพง	48.65	
		ประเภท	47.75	
		ปลาจะละเม็ด	46.85	
		กะหล่ำปลี	43.24	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		ประพจน์	42.34	
		กระโหลกโหลกฮาก	41.44	
		กะตักกรัก	36.04	
		กะหันหัน	32.43	68.15
11	ค่าที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราตัวสะกดหรือตัวสะกด ซ้อนกัน (76 คำ)	มหัพภาค	100.00	
		รอนราญ	99.10	
		ทัณฑฆาต	98.20	
		หมีพ	96.40	
		สารภี	94.60	
		บิณฑฆาต	94.60	
		ไปยาลน้อย	91.89	
		จตุรัส	90.99	
		ทีเบต	89.19	
		อธิษฐาน	89.19	
		ไฟฟ้าชอต	88.29	
		อุตสาหกรรม	87.39	
		นงคราญ	87.39	
		เกียรติยศ	86.49	
		ผนวช	86.49	
		บัณฑิต	85.59	
		มโหฬาร	85.59	
		ล้มล้าง	83.78	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาว	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		คำนวณ	83.78	
		นิมิต	82.88	
		เศรษฐกิจ	81.98	
		โคจรครวญ	79.28	
		อุณหภูมิต	78.38	
		อาสาพัฒนา	77.48	
		คำปฏิญาณ	77.48	
		บัญชา	76.58	
		นมัสการ	75.68	
		ลำเค็ญ	74.78	
		อุปสมบท	74.78	
		ภัยพิบัติ	73.87	
		ริษยา	72.07	
		อาณาจักร	70.27	
		บัญญัติ	70.27	
		วิปริต	69.37	
		สราญใจ	69.37	
		อัญเชิญ	68.47	
		พิสดาร	68.47	
		มัจฉา	66.67	
		สัญญา	66.67	
		สัญญา	64.87	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภท	ค่า	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
ความยาก				
	มหาศาล		63.96	
	ร้ายโรค		63.96	
	พิรุณ		63.96	
	สารวัตร		63.06	
	พุทธสุภามิต		63.06	
	ฝรั่งเศส		63.06	
	ปรารภณา		63.06	
	บังเอิญ		62.16	
	อนุญาต		59.46	
	ปฏิภูล		59.46	
	วิญญาน		59.46	
	ไพศาล		59.46	
	พุทธรักษา		58.56	
	เศรษฐี		58.56	
	ปราศจาก		57.66	
	อาภัพ		57.66	
	หัตถกรรม		56.76	
	อุทขาน		53.16	
	อิสลาม		55.86	
	ปรากฏ		51.35	
	ปฏิเสธ		51.35	
	น้ำตาลโตนด		46.85	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ ความยาก	ประเภท	คำ	ร้อยละ	ร้อยละเฉลี่ย
		สุขลักษณะ	45.95	
		อุตสาหกรรม	45.05	
		ปราสาท	43.24	
		ปริศนา	42.34	
		มรกต	40.54	
		นุมนวด	38.74	
		แรชาตุ	37.84	
		เบ็คเทศ	36.04	
		รำคาญ	35.14	
		สำราญ	28.83	
		สังเกศ	24.32	
		เกสร	24.32	
		พัฒนา	19.82	
		ปีศาจ	17.12	
		กาหโรศ	13.51	65.50
12	คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้น ท้าย (5 คำ)	อัปราชัย	82.88	
		หิสมัย	77.48	
		ปฐมเทศนา	62.16	
		พิศวง	57.66	
		คัศรุ	44.14	64.86

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 8 แสดงว่าค่าประเภทที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันเป็นค่าที่ยากมากที่สุด เพราะนักเรียนเขียนผิดมากที่สุดคือ ร้อยละ 100.00 ส่วนค่าที่เขียนผิดน้อยที่สุดคือ ค่าที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้น ผิดร้อยละ 64.86

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าร้อยละเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนคำสะกด ยากผิด จำแนกตามประเภทของคำ

ประเภทคำ	ร้อยละเฉลี่ย
คำที่มีหลายพยางค์	81.58
คำที่มีตัวการันต์	74.82
คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์	68.15
คำที่มีตัว รร (รหัน)	71.43
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือมีตัวสะกดซ้อนกันสองตัว	65.50
คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม	77.18
คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด	70.27
คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ	77.12
คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ	64.86
คำที่ใช้ในรอยกรองและราชาศัพท์	87.71
คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตรประจำวัน	100.00
คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและควบกล้ำ	72.65

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 9 แสดงว่าคำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตรประจำวัน เป็นคำที่นักเรียนเขียนผิดมากที่สุดคือ มีร้อยละ 100.00 ถือว่าคำประเภทสะกดยากที่สุด รองลงมาคือ คำที่ใช้ในรอยกรองและราชาศัพท์ (87.71) คำที่มีหลายพยางค์ (81.58) คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม (77.18) คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ (77.12) คำที่มีตัวการันต์ (74.82) คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและอักษรควบกล้ำ (72.65) คำที่มีตัว รร (รหัน) (71.43) คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูป

เมื่อมีตัวสะกด (70.27) คำที่ประและโมประวิสรรชนีย์ (68.15) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว (65.50) ส่วนคำที่มีความยากน้อยที่สุดคือ คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นด้วย เพราะนักเรียนเขียนผิดน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 64.86

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบค่าร้อยละเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536
และ 2537 ที่เขียนคำสะกดยากผิด จำแนกตามประเภทของคำ

ประเภทคำ	ร้อยละเฉลี่ย	
	ปีการศึกษา 2536	ปีการศึกษา 2537
คำที่มีหลายพยางค์	75.84	81.58
คำที่มีตัวการันต์	66.27	74.82
คำที่ประและไมประวิสรรชนีย์	60.90	68.15
คำที่มีตัว รร (รหัน)	63.04	71.43
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัว สะกดหรือมีตัวสะกดซ้อนกันสองตัว	57.35	65.50
คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม	69.63	77.18
คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อ มีตัวสะกด	62.67	70.27
คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ	66.61	77.12
คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ	58.61	64.86
คำที่ใช้ในร่ายกรองและราชาศัพท์	79.56	87.71
คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน	94.78	100.00
คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสม ประเภทอักษรนำและความกล้า	63.38	72.65

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทคำที่เขียนสะกดผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 และ 2537 ประเภทคำที่เขียนสะกดผิดมากที่สุดเหมือนกัน คือ คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ประเภทคำที่เขียนสะกดผิดรองลงมาคือ คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์ คำที่มีหลายพยางค์ คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ คำที่มีตัวการ์ตูน คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำ และอักษรควบกล้ำ คำที่มีตัว รร (รหัน) คำที่มีสระรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์เหมือนกัน แตกต่างตรงที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 เขียนสะกดคำประเภทที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นด้วยผิดมากกว่า คำประเภทที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว แต่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 เขียนสะกดคำประเภทที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัวผิดมากกว่า คำประเภทที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นด้วย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ค่าสะกดยากที่เขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ในเรื่องของลักษณะการเขียนผิดของนักเรียนและประเภทของคำที่นักเรียนเขียนผิด

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

ตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 และ 2537 จำนวนปีการศึกษาละ 3 ห้องเรียน ใช้วิธีการสุ่มโดยการจับฉลาก เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มค่า (Sample Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรปีการศึกษา 2536 จำนวน 115 คน และปีการศึกษา 2537 จำนวน 111 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ จำนวน 6 ชุด ๆ ละ 50 คำ รวมทั้งหมด 300 คำ สร้างโดยผู้วิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบการสะกดคำไปทดสอบกับตัวอย่างประชากร
2. ทรวาใจให้คะแนนแบบทดสอบการสะกดคำ

3. นำค่าที่นักเรียนเขียนนิคมাত্রาตรวจหาความถี่และเรียงลำดับค่าที่นักเรียนเขียนนิคมাত্রามากที่สุดไปจนถึงค่าที่เขียนนิคมাত্রาน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ค่าสะกดยากที่นักเรียนเขียนนิคมাত্রา จำแนกตามลักษณะการเขียนนิคมাত্রา และประเภทของค่าที่เขียนนิคมাত্রา โดยหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ลักษณะการเขียนคำภาษาไทยที่สะกดยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ปรากฏว่า ลักษณะการเขียนนิคมাত্রาส่วนมากร้อยละ 60.70 นิคมাত্রาหลายลักษณะรวมกัน ลักษณะการเขียนนิคมাত্রารองลงมาคือ นิคมাত্রาที่ตัวสะกดร้อยละ 15.47 นิคมাত্রาที่ตัวการันต์ ร้อยละ 11.30 ใช้พยัญชนะนิคมাত্রา ร้อยละ 7.23 ใช้สระนิคมাত্রา ร้อยละ 3.50 นิคมাত্রาที่ตัววรรณยุกต์ ร้อยละ 1.38 วางสระนิคมাত্রา ร้อยละ 0.34 และวางวรรณยุกต์นิคมাত্রา น้อยที่สุดคือ นิคมাত্রาร้อยละ 0.08

2. ลักษณะการเขียนคำภาษาไทยที่สะกดยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ปรากฏว่า ลักษณะการเขียนนิคมাত্রาส่วนมาก ร้อยละ 66.41 นิคมাত্রาหลายลักษณะรวมกัน ลักษณะการเขียนนิคมাত্রารองลงมาคือ นิคมাত্রาที่ตัวสะกดร้อยละ 13.86 นิคมাত্রาที่ตัวการันต์ ร้อยละ 9.67 ใช้พยัญชนะนิคมাত্রา ร้อยละ 5.86 ใช้สระนิคมাত্রา ร้อยละ 2.46 นิคมাত্রาที่ตัววรรณยุกต์ ร้อยละ 1.42 วางวรรณยุกต์นิคมাত্রา ร้อยละ 0.18 และวางสระนิคมাত্রา น้อยที่สุดคือ นิคมাত্রาร้อยละ 0.14

3. ลักษณะการเขียนคำภาษาไทยที่สะกดยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 และ 2537 มีลักษณะการเขียนนิคมাত্রาเหมือนกันคือ นิคมাত্রาหลายลักษณะรวมกัน มากที่สุดคือ ร้อยละ 60.70 และ 66.41 ลักษณะการเขียนนิคมাত্রารองลงมาคือ นิคมাত্রาที่ตัวสะกด ร้อยละ 15.47 และ 13.86 นิคมাত্রาที่ตัวการันต์ ร้อยละ 11.30 และ 9.67 ใช้พยัญชนะนิคมাত্রา ร้อยละ 7.23 และ 5.86 ใช้สระนิคมাত্রา ร้อยละ 3.50 และ 2.46 นิคมাত্রาที่ตัววรรณยุกต์ ร้อยละ 1.38 และ 1.42 ตามลำดับเหมือนกัน แตกต่างตรงที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 มีลักษณะการเขียนวางสระนิคมাত্রา (0.34) มากกว่า วางวรรณยุกต์นิคมাত্রา (0.08) แต่นักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 มีลักษณะการเขียนวางวรรณยุกต์ผิดที่ (0.18) มากกว่าวางสระผิดที่ (0.14)

4. ประเภทของคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 เขียนผิดมากที่สุดคือ คำประเภทที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ผิดร้อยละ 94.78 ถือว่าเป็นคำประเภทสะกดยากที่สุด รองลงมาคือ คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์ ผิดร้อยละ 79.56 คำที่มีหลายพยางค์ ผิดร้อยละ 75.84 คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม ผิดร้อยละ 69.63 คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ ผิดร้อยละ 66.61 คำที่มีตัวการันต์ ผิดร้อยละ 66.27 คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและอักษรควบกล้ำ ผิดร้อยละ 63.38 คำที่มี รร (รหัน) ผิดร้อยละ 63.04 คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด ผิดร้อยละ 62.67 คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ ผิดร้อยละ 60.90 คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ ผิดร้อยละ 58.61 ส่วนคำที่มีความยากน้อยที่สุดคือ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว เพราะนักเรียนเขียนผิดน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 57.35

5. ประเภทของคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 เขียนผิดมากที่สุดคือ คำประเภทที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ผิดร้อยละ 100.00 ถือว่าเป็นคำประเภทที่สะกดยากที่สุด รองลงมาคือ คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์ ผิดร้อยละ 87.71 คำที่มีหลายพยางค์ ผิดร้อยละ 81.58 คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม ผิดร้อยละ 77.18 คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ ผิดร้อยละ 77.12 คำที่มีตัวการันต์ ผิดร้อยละ 74.82 คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำและอักษรควบกล้ำ ผิดร้อยละ 72.65 คำที่มีตัว รร (รหัน) ผิดร้อยละ 71.43 คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด ผิดร้อยละ 70.27 คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ ผิดร้อยละ 68.15 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว ผิดร้อยละ 65.50 ส่วนคำที่มีความยากน้อยที่สุดคือ คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ เพราะนักเรียนเขียนผิดน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 64.86

6. ประเภทของคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 และ 2537 เขียนสะกดผิดมากที่สุด

เหมือนกันคือ คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน นีกร้อยละ 94.78 และ 100.00 ประเภทคำที่เขียนสะกดผิดรองลงมาคือ คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์ นีกร้อยละ 79.56 และ 87.71 คำที่มีหลายพยางค์ นีกร้อยละ 75.84 และ 81.58 คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม นีกร้อยละ 69.63 และ 77.18 คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ นีกร้อยละ 66.61 และ 77.12 คำที่มีตัว รร (รหัน) นีกร้อยละ 63.04 และ 71.43 คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด นีกร้อยละ 62.67 และ 70.27 คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ นีกร้อยละ 60.90 และ 68.15 ตามลำดับเหมือนกัน แตกต่างตรงที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 เขียนสะกดคำประเภทที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ (58.61) นีกร้อยละมากกว่าคำประเภทที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว (57.35) แต่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 เขียนสะกดคำประเภทที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว (65.50) นีกร้อยละมากกว่าคำประเภทที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นควบ (64.86)

ผลการวิจัยได้พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) เขียนคำสะกดยากผิดในหลายลักษณะรวมกัน คือ ใช้พยัญชนะผิด และผิดที่ตัวสะกดควบ บางคำใช้สระผิด และผิดที่ตัวการันต์ควบ บางคำใช้พยัญชนะผิดและผิดที่ตัววรรณยุกต์ควบ ซึ่งการเขียนผิดสองลักษณะและตั้งแต่สองลักษณะขึ้นไปถือว่าเป็นการเขียนผิดหลายลักษณะ และมีนักเรียนเป็นจำนวนมากที่เขียนคำวางคำผิดสามหรือสี่ลักษณะ ส่วนการเขียนวางสระและวรรณยุกต์ผิดที่มีนักเรียนเขียนผิดเป็นจำนวนน้อยมาก นักเรียนส่วนใหญ่จะมีความแม่นยำในการเขียนวางสระและวรรณยุกต์อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง

ประเภทของคำสะกดยากที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) เขียนผิดมากที่สุดคือ คำประเภทที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นคำที่นักเรียนไม่ค่อยได้พบเห็น ไม่ได้เขียนบ่อยจึงไม่ค่อยคุ้นเคยกับคำเหล่านี้ ทำให้เขียนผิด ส่วนคำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้น และคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือตัวสะกดซ้อนกันสองตัว เป็นคำประเภทที่นักเรียนเขียนผิดน้อยที่สุด อาจจะเนื่องมาจากเป็นคำที่นักเรียนพบเห็นบ่อยในเนื้อหาบทเรียน จึงมีความคุ้นเคย ทำให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

อภิปรายผล

1. ในการวิเคราะห์ลักษณะการเขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2536 และ 2537 ปรากฏว่าลักษณะการเขียนผิดส่วนใหญ่ คือ ผิดหลายลักษณะรวมกัน ส่วนลักษณะที่เขียนผิดรองลงมาคือ ใช้ตัวสะกดผิด ใช้ตัวการันต์ผิด ใช้พยัญชนะผิด ใช้สระผิด ใช้วรรณยุกต์ผิด ส่วนลักษณะที่เขียนผิดน้อยที่สุดของนักเรียน ปีการศึกษา 2536 คือ การวางวรรณยุกต์ผิดที่ ซึ่งน้อยกว่าการวางสระผิดที่ เป็นความแตกต่างจากนักเรียนปีการศึกษา 2537 ซึ่งมีลักษณะการเขียนวางสระผิดที่น้อยที่สุด น้อยกว่าการวางวรรณยุกต์ผิดที่

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องและใกล้เคียงกับผลงานวิจัยของ จรุงรัตน์ ทางกัน (2531) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการศึกษาคำภาษาไทยที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพราะลักษณะการเขียนผิดส่วนใหญ่ คือ ผิดหลายลักษณะรวมกัน ส่วนลักษณะที่เขียนผิดรองลงมาคือ ใช้ตัวสะกดผิด ใช้พยัญชนะผิด ใช้สระผิด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่วรรณยุกต์ วางสระผิดที่ ส่วนลักษณะการเขียนที่ผิดน้อยที่สุดคือ การวางวรรณยุกต์ผิดที่ และ สุนันท์ จงชนสารสมบัติ (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาคำที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเขียนผิดส่วนใหญ่คือ สะกดไม่ได้เลย จึงเขียนคำแต่ละคำผิดหลายลักษณะรวมกัน และเขียนผิดน้อยที่สุดในเรื่องของการวางวรรณยุกต์ผิดที่ ส่วนผลงานวิจัยของ ชิน โพธิ์อ่อน (2526) ในเรื่องการศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุตรธานี ผลการวิจัยปรากฏว่า การเขียนที่ผิดมากที่สุดคือ การเขียนผิดในหลาย ๆ ลักษณะ ซึ่งผลการวิจัยของ สุนันท์ จงชนสารสมบัติ และ ชิน โพธิ์อ่อน ล้วนสอดคล้องและใกล้เคียงเช่นกัน

จากผลการวิจัยที่นักเรียนเขียนผิดหลายลักษณะรวมกันมากที่สุด อาจเป็นเพราะคำภาษาไทยมีลักษณะการประสมคำหลายรูปแบบ ทำให้จดจำได้ยาก การเปลี่ยนแปลงรูปศัพท์ คำบางคำ โดยเฉพาะศัพท์บัญญัติใหม่ ๆ มักจะมีการเปลี่ยนแปลงการเขียนสะกดคำบ่อย ๆ

ทำให้ผู้ขับขานไม่ทัน ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดหลายลักษณะรวมกันได้ (วารสาร การวิจัยทางการศึกษา 2525) คำบางคำที่นักเรียนไม่มีโอกาสได้พบเห็นหรือใช้คำเหล่านั้น อยู่เสมอ เป็นคำที่ไม่ได้ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ไม่คุ้นเคย จึงเป็นคำยากในการสะกดคำ ของนักเรียน (วัฒนา จันทรสืบสาย, 2526)

สาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดน่าจะมีสาเหตุมาจาก

1.1 ครู

ครูผู้สอนที่ไม่แม่นยำในหลักภาษาและยังไม่คุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรม ไม่ทราบความหมายของคำที่แท้จริง ทำให้เขียนผิด ออกเสียงผิด หรือใช้วิธีการที่ไม่น่าสนใจ ไม่มีการพัฒนารูปแบบในการสอน สมัยก่อนการสอนเขียนสะกดคำก็คือ การสอนเขียนตาม คำบอก หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า เขียนไทย คือ ครูจะนำคำมาบอกนักเรียน 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเขียนตามคำบอก ถ้านักเรียนคนใดเขียนผิดต้องแก้คำผิดคำละ 3 ครั้ง โดยที่ครูคิดว่าการแก้คำผิดคือ การเรียนรู้อาจได้ลอกคำซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง นักเรียนก็จะจำได้เอง โดยที่ครูไม่ได้คิดหาสาเหตุเลยว่าทำไมนักเรียนจึงเขียนผิด การสอนให้นักเรียนสะกดคำได้นั้น ไม่ใช่ว่าครูจะเป็นเพียงผู้บอกให้เขียนเท่านั้น แต่ยังคงใช้หลักการและเทคนิคในการสอนเข้าประกอบด้วย การเขียนสะกดคำเป็นขบวนการที่สลับซับซ้อนมาก นักเรียนจะต้องใช้ทั้งการอ่านและการเข้าใจความหมาย เพราะฉะนั้นครูจึงต้องใช้วิธีการสอนที่ถูกต้อง เหมาะสมที่จะเป็นการช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ง่ายขึ้น

ดังนั้น ในการสอนเขียนสะกดคำ ครูผู้สอนควรมีวิธีการสอนหลายรูปแบบ มีสื่อการสอน และต้องใช้หลักวิธีในการสอนเพื่อให้นักเรียนได้สนใจและตั้งใจเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ครูควรจะต้องเข้มงวดและคอยแก้ไขการเขียนสะกดคำของนักเรียนเมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำ โดยวางสระหรือวรรณยุกต์ผิดที่ ซึ่งควรจะต้องได้รับการแก้ไขในทันทีทันใด ครูควรฝึกให้นักเรียนเป็นคนช่างสังเกต มีวิจารณญาณ รู้จักค้นคว้าจากพจนานุกรม เมื่อมีปัญหา ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการแยกเสียงตัว ร, ล หรือคำควบกล้ำได้ โดยฝึกทักษะการฟังให้มาก คำใดที่เป็นคำสะกดยากก็ควรใช้เวลาในการสอนมากกว่าคำที่ง่าย และการสอนสะกดคำให้แก่นักเรียนนั้นควรจะต้องฝึกใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย

อย่าสอนคำเพียงอย่างเดียว ครูควรชี้แจงให้นักเรียนได้มองเห็นถึงความสำคัญในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานทางภาษาไทยที่ดีในการศึกษาระดับสูงต่อไป

1.2 นักเรียน

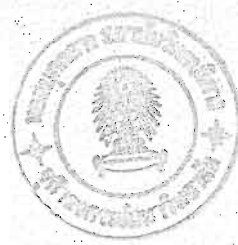
สาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดที่เกิดจากตัวของนักเรียนคือ ประสิทธิภาพของนักเรียน นักเรียนจะสามารถเขียนคำที่นักเรียนมีประสบการณ์ได้มากกว่า คำที่นักเรียนไม่มีประสบการณ์ และถ้านักเรียนได้รับประสบการณ์มาผิด เช่น เคยเห็นคำนั้น ๆ มาจากป้ายโฆษณา หรือสื่อมวลชนต่าง ๆ เสมอ จนคิดและจำว่าเป็นคำที่ถูกต้อง ก็จะทำให้นักเรียนเขียนคำผิด การเขียนสะกดคำผิดอาจจะมาจาก การที่นักเรียนไม่รู้หลักภาษา ชาคความรู้และความแม่นยำ ซึ่งอาจเป็นเพราะครูไม่ได้เน้นหนักการสอนเท่าที่ควร และการที่นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำที่เขียน นักเรียนขาดความละเอียดรอบคอบในการเขียน นักเรียนไม่สามารถแยกเสียงตัว ร, ล และคำควบกล้ำ เพราะได้รับการฝึกทักษะการฟังมาน้อย รวมทั้งการใช้แนวเทียบที่ผิด เช่น

เขียนคำ อนุญาติ	โดยใช้แนวเทียบจากคำ	ญาติพี่น้อง
เขียนคำ บินพบาค	โดยใช้แนวเทียบจากคำ	ไล้สาตร
เขียนคำ พุทธชาค	โดยใช้แนวเทียบจากคำ	ประเทศชาติ

สาเหตุดังกล่าวนี้ ถ้านักเรียนได้เรียนรู้จากครูผู้สอนที่มีวิธีการสอนที่ดีและเหมาะสมก็จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ลดน้อยลงหรือหมดไปได้

1.3 สื่อมวลชน

สื่อมวลชนก็มีบทบาทสำคัญในการให้แบบแผนการเขียนกับนักเรียน ถ้าสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือวิทยสาร วารสาร บทความ สารคดี ฯลฯ ที่มีการเขียนสะกดคำผิด รวมทั้งแผนป้ายโฆษณา ป้ายชื่อห้างร้าน ที่นักเรียนได้พบเห็นอยู่เสมอ เป็นเหตุให้นักเรียนจดจำคำที่ผิดแล้วนำไปใช้เขียนผิด ๆ ดังนั้นถ้าสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ มีความรับผิดชอบกับผลงานที่ผลิตออกมาสู่สายตาประชาชน มีการระมัดระวัง ตรวจสอบให้ออกมาอย่างมีคุณภาพ มีแบบแผน การเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ก็จะเป็นการให้ความร่วมมือที่เป็นคุณค่าในการสอน การเขียนภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง

2. ประเภทของคำไทยที่สะกดยาก ผลการวิจัยปรากฏว่า คำประเภทที่นักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 และ 2537 เขียนผิดมากที่สุดคือ คำที่ไม่ได้ใช้ใน
 ชีวิตประจำวัน เช่นคำว่า ไทรสัณฑ์ วิโยคคัลย์ การุญย์ และการสาวพัศตร์ ซึ่งเป็นคำที่สะกด
 ยาก และนักเรียนไม่ค่อยได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนไม่สามารถจะจดจำได้
 โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างประชากรในปีการศึกษา 2537 เขียนผิดทุกคน คิดเป็นร้อยละ
 100.00

ประเภทของคำที่นักเรียนเขียนผิดรองลงมาคือ คำที่ใช้ในร้อยกรองและ
 ราชศัพท์ คำประเภทนี้ได้แก่ คณนา สัตยาธิษฐาน วายปราม สราญรมย์ ปฏิสังขาร เป็นต้น
 นอกจากนี้คำที่นักเรียนเขียนผิดมากใกล้เคียงกันคือ คำที่มีหลายพยางค์ คำประเภทนี้ได้แก่
 สัมมาสัมโพธิญาณ ภูเท้าไม่ถึงการณ์ โอวาทปาฏิโมกข์ เบญจางคประคิษฐ์ เป็นต้น ซึ่งคำทั้ง
 สองประเภทนี้ นักเรียนไม่ค่อยคุ้นเคย ทำให้เป็นการยากที่จะจำได้ ส่วนคำหลายพยางค์
 นักเรียนเขียนผิดเนื่องจากความยาวของคำ ทำให้ไม่สามารถจะจดจำได้ ซึ่ง Bloomer
 (1963) ได้พบว่า ความยาวของคำมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติ

คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม เช่นคำ สันนิษฐาน กิเลส อธิษฐาน คามคา
 คุลพิณีจ เป็นต้น นักเรียนเขียนผิดเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ แก้วตา
 ไทรวงาม (2520) กวางเคื่อน สุภิกขีย์ (2522) และ บุญตา ชังพุก (2524) ที่ว่าลักษณะ
 ของคำยากที่นักเรียนเขียนผิดมักเป็นคำที่มีความหมายเชิงนามธรรม ส่วนคำที่เป็นภาษา
 ต่างประเทศ เช่นคำว่า แอลกอฮอล์ คาร์บอนไดออกไซด์ ทองซิด ยูคลิปตัส คาร์โบไฮเดรต
 เป็นต้น นักเรียนเขียนผิดเพราะคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในภาษาไทยมักเป็นคำทับศัพท์ เมื่อเขียน
 เป็นภาษาไทยมักนึกผิดพลาดเพราะนักเรียนไม่คุ้นเคยกับเสียง มักเขียนตามคำพูด คำอ่านของ
 คน (จิน โพร้ออน, 2526)

คำที่มีตัวการันต์ คำประเภทนี้คือ ประชาธมูร์ ภาพยนตร์ สายันท์ อัครศิษย์
 อุปถัมภ์ ไทรยางค์ เป็นต้น เป็นคำที่นักเรียนมักเขียนผิด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ

สุนันทา โสรัจจ์ (2511) และ สามารถ ศักดิ์เจริญ (2517) ที่ว่าลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำชนิดหนึ่งในหลาย ๆ ลักษณะ คือชนิดที่ตัวกรันต์

ประเภทคำที่ผิดรองลงมาคือ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำ และอักษรควบ คำประเภทนี้คือ ปราศรัย โพล่เพ็ด ปลดเปลื้อง ครันเนื้อครันตัว เกลิบเคลิ้ม เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Bloomer (1956) ที่ว่า พยัญชนะต้นสองตัวหรือควบกล้ำ เขียนสะกดได้ยากสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2514) ที่ว่า คำที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดมักเป็นคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสม

คำที่มีตัว รร (รหัน) เป็นคำที่นักเรียนเขียนผิดมากรองลงมา เช่นคำว่า สมรรถชัย ทนุหรรษ์ พระขรรค์ กรรณิการь บรรดาศักดิ์ เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยนี้แตกต่างไปจากผลการวิจัยของ จรุงรัตน์ กางกัน (2531) ซึ่งคำที่ผิดน้อยที่สุดคือ คำที่มีตัว รร (รหัน) และแตกต่างไปจากข้อเสนอแนะของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2514) ที่ว่า คำที่นักเรียนมักเขียนสะกดผิดน้อย ได้แก่ คำที่มี รร (รหัน) แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไชยศิริ ปราโมช ณ อุษยชา (2519) ที่ว่า นิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนสะกดคำผิดโดยเขียนสระติดรูปแต่แทนเสียงสระถูก เช่น ไร่ - ้น แทน รร (รหัน) ได้แก่คำว่า บรรเทา เขียนเป็น บันเทา และใช้ รร (รหัน) แทน - ้น ได้แก่คำว่า บันศาล เขียนเป็น บรรศาล

คำที่นักเรียนเขียนผิดคือ คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด เช่นคำว่า ภมร บึงบรเพ็ด อมวอด คอกขจร พเนจร เป็นต้น ในผลการวิจัยของ จรุงรัตน์ กางกัน (2531) แก้วคา ไทรงาม (2520) ดวงเดือน ลุภิกคัย (2522) และ บุญตา ชิงพุด (2524) ได้พบว่า คำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาเขียนสะกดผิดพลาตมาก ได้แก่ คำประเภทนี้เช่นกัน

ส่วนคำที่นักเรียนเขียนผิดไม่มากนักคือ คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น ทะนุถนอม โปทนา ชะมักเขม่น เป็นต้น คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หรือตัวสะกดซ้อนกัน เป็นคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 ผิดน้อยที่สุด คือ ผิดร้อยละ 57.35 คำประเภทนี้คือ รอนราญ ทัพพาท ทัพ เป็นต้น ส่วนคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 ผิดน้อยที่สุดคือ คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้นด้วย เช่นคำว่า พิสมัย อภิราชัย พิศวง ศัทรุ เป็นต้น นักเรียนเขียนผิดคิดเป็นร้อยละ 64.86 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า คำประเภทนี้นักเรียนคงจะคุ้นเคย และได้พบเห็นบ่อยในบทเรียน หรือในข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ให้นักเรียนส่วนใหญ่เขียนได้ถูกต้อง

จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงพอสรุปได้ว่า คำที่เป็นคำสะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น เป็นคำที่นักเรียนไม่ค่อยคุ้นเคย เป็นคำที่ไม่ได้ใช้ใน ชีวิตประจำวัน เพราะความยากง่ายของคำขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียน ถ้านักเรียนได้พบเห็นคำเหล่านั้นมาก่อน และได้รับการฝึกฝนในการเขียนคำนั้นมาอย่างจริงจังแล้ว ก็จะสามารถเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง ดังผลการศึกษาของ ไฮเมอร์ (Hymer, 1963) ได้พบว่า คำที่สะกดถูกมักเป็นคำที่นักเรียนเคยเห็นมาก่อน แต่ถาเคยเห็นคำนั้นมาก่อนแล้วยังสะกดผิดอีก อาจเป็นเพราะมีความเลินเล่อสะเพร่าในการเขียนสะกดคำ หรือขาดความระมัดระวังก็จะทำให้เขียนสะกดคำผิดพลาดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุวรรณา เกียรติกรเพ็ชร และคนอื่นๆ (2524) ที่ว่าการเขียนสะกดคำผิดพลาดอันเนื่องมาจากสาเหตุหนึ่งก็คือ การเลินเล่อ กล่าวคือ เขียนตก เขียนเกินและเขียนผิด เป็นต้น หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2514) ได้เสนอแนะไว้ว่า เด็กเขียนสะกดคำผิดเพราะไม่สนใจว่าตนจะเขียนถูกหรือผิด บางคนสะเพร่าเลินเล่อ เคยชินมานานแก่ไขไม่ได้ สุมาลี โทศลสมบัติ (วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 2525) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ การที่เราจะเขียนสะกดคำให้

ถูกต้องนั้นไม่ยาก เพียงแต่ผู้เขียนใช้ความสังเกต จดจำและฝึกฝนก็จะทำให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและรวดเร็ว ส่วนสิ่งแวดลอมอื่นๆ ก็มีส่วนทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเพราะชอบเลียนแบบ เช่น เขียนตามที่ได้เห็นจากป้ายโฆษณา หรือสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือการ์ตูน หนังสือพิมพ์ เป็นต้น จรุงรัตน์ กางกั้น (2531) ได้กล่าวถึงสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดว่ามาจากตัวครู กล่าวคือ ครูสอนภาษาไทยส่วนมากไม่ได้สอนภาษาไทยแบบทักษะสัมพันธ์ ที่สอน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สอดคล้องกัน ไม่ฝึกทักษะอย่างจริงจัง ไม่ใช่พจนานุกรมหรือไม่มีพจนานุกรมใช้ ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ของภาษาเพียงพอ ไม่มีการวินิจฉัยเหตุที่ผิดพลาดอย่างมีระบบ ตลอดจนไม่มีการสอนซ่อมเสริมอย่างมีระบบและขั้นตอน ครูบางคนไม่เห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ทำให้ละเลยการฝึกฝนนักเรียนในเรื่องนี้

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดมีอยู่หลายประการ ซึ่งบางสาเหตุมาจากตัวของนักเรียน บางสาเหตุมาจากตัวผู้สอนนักเรียน และบางสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมที่ถูกรอบ ๆ ตัวนักเรียน อีกสาเหตุหนึ่งที่พอจะมองเห็นได้คือ ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันที่ให้สอนภาษาไทยแบบทักษะสัมพันธ์ คือ สอนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สอดคล้องกันนั้น ครูผู้สอนแต่ละท่านจะมีการเน้นหนักการสอนทักษะแต่ละด้านมากน้อยไม่เท่ากัน บางท่านอาจจะละเลยทักษะทางการเขียน เพราะเห็นว่าต้องใช้เวลานานมาก ตรวจลำบากต้องใช้เวลานานในการตรวจ ทำให้คัดพจนทักษะการเขียนออกไปทำให้เหลือน้อยลง ซึ่งทำให้เกิดผลเสียกับนักเรียนที่ได้ฝึกทักษะทางด้านนี้น้อยลง ทำให้ขาดประสบการณ์ และขาดความเชี่ยวชาญในการเขียน ในบางโรงเรียนไม่ได้กำหนดการฝึกการเขียนการสะกดคำไว้ในตารางเรียนอย่างชัดเจน ทำให้ครูผู้สอนไม่ได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้กับนักเรียน ซึ่งสาเหตุดังกล่าวก็เป็นผลให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะสำหรับครูและบุคลากรในวงการศึกษา

1. ครูควรให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนการเขียนสะกดคำบ่อย ๆ มีการกำหนดเวลาในตารางเรียนสำหรับการฝึกการเขียนสะกดคำไว้อย่างแน่นอนทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ๆ ละ 10-20 คำ หรือถ้าครูมีเวลาพอที่จะสามารถฝึกให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ทุกวัน ๆ ละ 10-20 คำได้ ก็จะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้านักเรียนได้เขียนคำที่สะกดยากบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยและจำได้ เพราะสาเหตุหนึ่งที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเพราะขาดความคุ้นเคยกับคำที่สะกดยากเหล่านั้น

2. ครูควรเอาใจใส่ในการสอนเขียนสะกดคำให้มาก มีการใช้สื่อการสอนเพื่อสร้างความสนใจ และทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเวลาสะกดคำ ทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำสะกดยากได้แม่นยำ และจดจำคำเหล่านั้นได้นาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเรื่องนี้ให้กว้างขวางลึกซึ้ง คือ ศึกษาในระดับชั้นเดียวกัน โดยศึกษาด้วยตัวอย่างประชากรที่มีจำนวนมาก เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจน แน่นอนยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเรื่องนี้ในระดับชั้นอื่น ๆ ในระดับประถมศึกษา เพื่อผลการวิจัยจะได้เป็นประโยชน์กับการจัดการศึกษาต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กมล ภูษประเสริฐ. "การวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการประถมศึกษา". อุตสาหกรรมประถมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร, 1-6 มีนาคม 2525.

กอส สวัสดิ์พานิชย์. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ, 2505.

..... แนวการเขียนภาษาไทย เอกสารนิเทศทางการศึกษา คู่มือครูภาษาไทย.
พระนคร: โรงพิมพ์สุรพลา, 2514.

กิติขวัติ บุญเผือก. "กลุ่มทักษะภาษาไทย". ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ไทยและ
แนวปฏิบัติ. สมิตกร สุวานุกร บรรณาธิการ กรุงเทพมหานคร: บริษัท สารมวลชน,
2520.

จำนงค์ ทองประเสริฐ. วิชาภาษาไทย การใช้ภาษา - ทักษะภาษา (ท.401 - ท.402)
เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2519.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์ ชุมนุมภาษาไทย บันทึกการเสด็จพระราช
ดำเนินพระราชทานกระแสดพระราชมาริเรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทย คณะอักษร
ศาสตร์, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2504.

ชลธิรา กัดค้อยู่ และคนอื่น ๆ. การใช้ภาษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เคล็ดไทย,
2517.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:
การพิมพ์นวนคร, 2527.

- บุญเหลือ เทพสุวรรณ. ภาษาไทย - วิชาที่ถูกลืม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
บรรณกิจ, 2523.
- เป็ต้อง ฉ. นคร. คำบรรยายประกอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
สุรตภา, 2517.
- ประเดิม มหัทธนี. หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์สุรตภา, 2516.
- _____ . การตอนอ่านเบื้องต้น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน, 2523.
- ประลอง ภิรมย์สุต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,
2525.
- ประดิษฐ์ เทพย์กลอน. การเขียนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,
2518
- นงอภ โปษะเกษมละ. คำบรรยายวิชาภาษาไทย เรื่องหลักการเขียน. พระนคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2511.
- _____ . ลักษณะสำคัญของภาษาไทย การเขียน-การอ่าน การพูด-การฟัง. สำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2521.
- ขุนสุข บุญยสวัสดิ์. "การสะกดคำ." เอกสารประกอบการสอนวิชาการคัดลายมือและการ
สะกดตัวในชั้นประถม. กรุงเทพมหานคร: ขุหาสงครามมหาวิทยาลัย, อิศร์สำเนา.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คำสอนวิชาภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2516.

บุษยา สงศิริ. การสอนการเขียน คู่มือวิชาภาษาไทยเล่ม ๑. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการ
ฝึกหัดครู กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2512.

รองรัตน์ อิศรภักดี และ เพ็ญก กุสุมา ณ อุบลฯ. ตำราวิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษา วิชาภาษาไทยตอน 1 วิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.

ฉวีเชษะ อธิโนนกุลวัฒน์. วิธีสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา. นครสวรรค์: วิทยาลัยครู
นครสวรรค์, 2514.

ละออ กฤษณะวณิช และคนอื่น ๆ. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
รุ่งเรืองธรรม, 2517.

สีลา ฉายนัยโอบิน. การสอนเขียน. เอกสารประกอบการสอนวิชา ก.ศ.411 การสอน
วิชาภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนที่ 4, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,
2501. (อักษรสำเนา)

สมบัติ มหารศ. เอกสารประกอบการบรรยายวิชา ประถม 322 การสอนภาษาไทยใน
โรงเรียนประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2521.

สุนทวิวงศ์ สงฆ์ไพฑูริย์. การเขียนเรียงความและการเขียนกลอน. สงขลา: จิงจิงการพิมพ์,
2516.

ศึกษานิเทศกร, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. พิมพ์ครั้งที่ 3
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2525.

_____. กัณฑ์อนุกรมระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2528

หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูภาษาไทย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาพระสุเมรุ, 2514.

ศรีวา และ ประดิษฐ์ นิยมธรรม. การสอนเพื่อบริการ. กรุงเทพมหานคร: อักษร
บัณฑิต, 2520.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาฝ่ายภาษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แพรวศึกษา, 2519.

อุปลักษณ์ประสาร, พระยา. นักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

บทความ

นิตยา อุทธิโยธี. "ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี" ประชาศึกษา 15 (กุมภาพันธ์
2507): 403

ประเพิน มตาจันทร์. "สอนเขียนไทย" ประชาศึกษา 10. (พฤษภาคม 2509): 604-616.

สุมาลี โภทลงบศิริ. "การศึกษาศักยภาพทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร." วารสาร
การวิจัยทางการศึกษา 12 (13) (กันยายน - ธันวาคม 2525): 54.

ยง อิงคเวทย์. "การสอนแจกดูสะกดคำในชั้นประถมต้น" ศูนย์ศึกษา 11: (พฤศจิกายน
2508): 35-44.

เอกสารอื่น ๆ

แก้วตา ไทรงาม. "ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ฐานภาษาไทยที่ใช้ในชั้นประถม
ปีที่หนึ่ง." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2520.

จรรยาวัณ กางกั้น. "การศึกษาคำภาษาไทยที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

จุไร วงศ์กิติโยธิน. "การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

ชิน โหริออน. "การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียน
สะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี." วิทยานิพนธ์
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

ดวงเดือน สุภักดิ์. "ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.

ถาวรณี อุทัยรัตนกิจ. "ความเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

บุษมา ชังชุก. "การศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดกาญจนบุรี." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

พงษ์จันทร์ ปิ่นสุวรรณ. "การวิเคราะห์แบบร่างการเขียนสะกดคำวันดี สบายดีในภาษาไทย
จากบรรดาคำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน." วิทยานิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2502.

บุษมา ชัยพงษ์. "การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ไร้อักษรควบ ร ด และ ว สำหรับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2522.

สุนันทา โสรัจจ์. "การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำวันดี และการศึกษา
มูลเหตุแห่งการเขียนสะกดคำวันดีผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2511.

สุวรรณา, เกียรติกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยเรื่องสมรรถภาพในการใช้
ภาษาไทยชั้นต่าง ๆ ของคนไทย-โครงการปีที่ 1 "ชัยพร่องในการใช้ภาษาไทย
ของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษร
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ฐิติ สุขเสมอ. "การศึกษาคำความยากง่ายของคำ สักและคำยากและการใช้แบบฝึกสะกด
คำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี."
ปริทัศน์นิพนธ์การศึกษามหาชนนิต มหาวชิราวุธวิทยาลัยนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร,
2526.

วรรณิ โฉมประยูร. "ความยากง่ายในการ เขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวชิราวุธวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2515.

วัฒนา จันทร์สืบสาย. "การศึกษาคำความยากง่ายในการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม." ปริทัศน์
นิพนธ์มหาวิทยาลัยนครินทร์วิโรฒ บางแสน, 2526.

สามารถ ศักดิ์เจริญ. "ปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในจังหวัดภาคใต้." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวชิราวุธวิทยาลัย
มหาวิทยาลัย, 2514.

สุนันท์ จงชนสารสมบัติ. "การศึกษาคำที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาประถมศึกษา มหาวชิราวุธวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

REFERENCESBooks

Bradfield, James M. and Moredock, H. Stewart. Measurement and Evaluation in Education. New York: The Macmillan Company, 1957.

Fernald G.M. Remedial Techniques in Basic School Subjects. New York: McGraw Hill, 1943.

Garberich, J. Raymond; Greene, Harry A.; and Jorgensen, Albert N. Measurement and Evaluations in the Modern School. New York. David McKay Co., 1962.

Horn, Earnest. "Spelling" Encyclopedia of Educational Research. New York: The Macmillan Company, 1960.

_____. Teaching Spelling. Washington D.C.: American Educational Assoc., 1954.

Lado Robert. "Pattern of Difficulty in Vocabulary," Teaching English as a Second Language. 2 nd.ed., New York, McGraw-Hill, 1972.

Articles

Bloomer, Richard H. 1956. "Word Length and Complexity Variables in Spelling Difficulty." Journal of Educational Research. 7 (March 1956): 531-535.

Hyer, Robert Charles. "An Analysis of the Spelling Errors Found in the Written Compositions of Fourth, Fifth and Sixth Grade Children" Dissertation Abstracts. 24 (August 1963): 573-A.

Johnson, Jarvis Burdett. "An Analysis of Spelling Difficulties of Common Words Used with High Frequency." Dissertation Abstracts International 1 (July 1972): 79-A-20-A.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มาลินี เมธาพรหม
2. อาจารย์ จันทรเพ็ญ อธิพิพเจริญ
3. อาจารย์ ทินกร เทพฤศด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

วิธีดำเนินการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบบอกคำที่สะกดยากให้นักเรียนเขียนตามคำบอกที่สะกดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บอกคำที่สะกดยาก 1 ครั้ง
2. ยกตัวอย่างประโยคประกอบ
3. บอกคำที่สะกดยากซ้ำอีก 1 ครั้ง
4. ให้นักเรียนลงมือเขียนคำ

เมื่อนักเรียนส่วนใหญ่เขียนเสร็จและจึงบอกให้เขียนคำต่อไป

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำขงที่ 1

จำนวน 50 คำ และประโยคตัวอย่าง

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
1	ทรัพย์สินสมบัติ	พ่อขงทรัพย์สินสมบัติให้ลูกชาย
2	ขรหันต์	พระสงฆ์ที่มาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าในวันมาฆบูชาเป็นพระอรหันต์ทั้งสิ้น
3	บัญญัติคดี	พระพุทธเจ้าแสดงปฐมเทศนาแก่มัญจวักคีย์
4	ลวิศสัททราช	ล.ศ. ขอมมาจากคำว่า ลวิศสัททราช
5	อุปถัมภ์	เขาอุปถัมภ์เด็กที่ยากจน
6	รำคาญ	เมื่องไทยอุดมสมบูรณ์ในน้ำมีปลาในนามีข้าว
7	ไฟฟ้อยค์	เขาเป็นไอไฟฟ้อยค์
8	วิตรรชนี	คำว่า "กะทะ" เป็นคำที่ประวิตรรชนี
9	กณหาสน์	บ้านของเขาใหญ่อย่างกับคณหาสน์
10	ไตรยางศ์	ไตรยางศ์คือ อักษรสามหมู่
11	เกสร	ผู้ขอมเกสรดอกไม้
12	สังเกต	แดงเป็นคนช่างสังเกต
13	พิสคาร	พี่ชอบแต่งตัวพิสคาร
14	มงคณ	นางสาวไทยสวมมงคณ
15	อากัฟ	ลูกกำพร้าเกิดมาอากัฟไม่มีพ่อแม่
16	พิรุช	คนทำความผิดจะมีพิรุช
17	มรกต	เขาใสแหวนมรกต
18	อชฌาศัย	เขาเป็นคนมีอชฌาศัยดี
19	ฉิวพรรณ	อาชีพค้าขายเป็นอาชีพสุจริต
20	ปฎิเสช	เขาปฎิเสชความช่วยเหลือจากผู้อื่น
21	สรรเสริญ	คนดีจะมีคนสรรเสริญ

ลำดับ	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
22	ฉันทกรรม	ประเทศไทยมีวัฒนธรรมประจำชาติ
23	กรรมนิการ	กรรมนิการเป็นชื่อของดอกไม้ชนิดหนึ่ง
24	กรรมเวียง	พอกรรมเวียงเรือในทะเลสาบ
25	ศิลปะกรรม	เขาเรียนศิลปะศิลปกรรมศาสตร์
26	กระโหลกโงกซาก	ที่พูดจากกระโหลกโงกซากไม่น่าฟัง
27	กะหล่ำปลี	ฉันกินกะหล่ำปลีผักกับเนื้อหมู
28	กะทันหัน	เขาเดินทางไปอยุธยากะทันหัน
29	พะเนาะพะนอ	เขาพะเนาะพะนอผู้ชายคนเดิมมาก
30	กระทือร้อยัน	นักเขียนควรเป็นศนกระทือร้อยันในการศึกษา หาความรู้
31	วิปริต	เขาเสียใจมากจนสติวิปริต
32	คตินิยม	เขามีคตินิยมว่ากินเพื่ออยู่ดีกว่าอยู่เพื่อกิน
33	สรรหา	คณะกรรมการสรรหาอาจารย์ใหญ่คนใหม่
34	สัญญา	รถหยุดเมื่อสัญญาณไฟจราจรเป็นสีแดง
35	สุขสันต์	ฉันอายุพรให้เพื่อนสุขสันต์ในวันเกิด
36	ปุณนิยสถาน	ฉันได้ไปสักการะปุณนิยสถาน
37	วิโยคาลัย	วิโยคาลัย หมายถึง ความเศร้าโศกเสียใจ
38	เพณันท์	อุตุเพณันท์ คือ ฤดูหนาว
39	การุณย์	การุณย์ หมายถึง ความกรุณา
40	รอนราญ	ทหารคอยป้องกันประเทศไม่ให้ข้าศึกมารอนราญ
41	สถานการณ	ขณะนี้สถานการณ์ทางการเมืองไม่ค่อยดี
42	ปฐมฤกษ์	ร้านค้านี้จะเปิดขายในวันอังคารเป็นปฐมฤกษ์
43	อุทฺทุมิ	ปรอทเป็นเครื่องมือใช้วัดอุณหภูมิ

คำศัพท์	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
44	อุทฺตริณฺถ	ป่าไปจังหวัดอุทฺตริณฺถ
45	มะณีวัณฺธิ	มะณีวัณฺธิเป็นชื่อคลองในชนบทหนึ่ง
46	กระจอบรอย	น้องสาวเล็กกระจอบรอย
47	คน่าเกรียบ	แม่ปิ้งปลาจนคน่าเกรียบ
48	ปลัดไฟ	เมื่อนือเปียกน้าอย่าจับปลัดไฟ
49	เทาแกส	ป่าไปเตาแกสในการหุงทนต์อาหาร
50	อิสลาม	จูงนับถือศาสนาอิสลาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
1	กฎเกณฑ์	เรามีปฏิติคมกฎเกณฑ์ของโรงเรียน
2	เคราะห์กรรม	เขาได้รับเคราะห์กรรมจากการกระทำของเขา
3	หาพิชัย	เขาไปเที่ยวที่หาเรือหาพิชัยแหลมมั่ง
4	ศักดิ์สิทธิ์	พระพุทธรูปเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์
5	รณรงค์	ขณะนี้มีการรณรงค์การปลูกป่า
6	ประจักษ์	เขายืนทำงานจนเป็นที่ประจักษ์กับสายตาของคนอื่น
7	เวทมนตร์	แม่มดมีเวทมนตร์คาถา
8	อุคสาห์	เขาเพียรอุคสาห์พยายามจนเรียนจบ
9	สูญพิณู	เนื้อสมันเป็นสัตว์ที่
10	ครองราชย์	กษัตริย์รัชกาลที่เก้าแห่งราชวงศ์จักรีครองราชย์ นานที่สุด
11	ปีศาจ	น้องกลัวปีศาจ
12	ศรัทธา	เขาศรัทธาในศาสนาพุทธ
13	ฝรั่งเศส	แดงไปเที่ยวประเทศฝรั่งเศส
14	เศรษฐกิจ	คนพ้ออาบชาวเศรษฐกิจ
15	จัตุรัส	สี่เหลี่ยมจัตุรัสจะมีคานเท่ากันทั้งสี่คาน
16	ปราสาท	ปราสาทแห่งนี้ใหญ่โตมาก
17	ปลาจะละเม็ด	แม่ชอบรับประทานปลาจะละเม็ด
18	มัจฉา	มัจฉา หมายถึง ปลา
19	บำเหน็จ	ลุงได้รับเงินบำเหน็จเมื่อลาออกจากการเป็น ข้าราชการ

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
20	ไพศาล	มหาสมุทรกว้างใหญ่ไพศาล
21	บรรยาบท	วิชัยเป็นคนที่มีมารยาทดี
22	รัฐธรรมนุญ	รัฐธรรมนุญเป็นกฎหมายในการปกครองประเทศ
23	มโนช	มโนช หมายถึง มนุษย์
24	ไทรจิวร	เขาดูวายไทรจิวรแก่พระสงฆ์
25	พเนจร	ชายคนนี้ร่อนเรพเนจรไปเรื่อย ๆ
26	พะอืดพะอม	เขามีอาการพะอืดพะอมอยากจะอาเจียน
27	ระทกระเหิน	เขาถูกไล่ออกจากบ้านจึงต้องระทกระเหิน
28	กระปรี้กระเปร่า	ยามาทำให้เกิดอาการกระปรี้กระเปร่าในระยะแรก
29	กะปริกะปรอย	น้ำประปาไหลกะปริกะปรอย
30	กะรุ่งกะริ่ง	เสียงฆ้องของเขารากกะรุ่งกะริ่ง
31	คำปฐิฐาณ	ถูกเลือกดาวคำปฐิฐาณตน
32	วิญญาน	คนที่สิ้นชีวิตแล้ววิญญานจะออกจากร่าง
33	กิเลส	มนุษย์ยังมีกิเลสอยู่มากมาย
34	อภิปราย	อาจารย์อภิปรายเรื่องการศึกษาในปัจจุบัน
35	จำเค็ญ	ชีวิตของเขาจำเค็ญมาก
36	พม่าวัน	พม่าวัน หมายถึง ป่า
37	วายปราณ	คนที่วายปราณ หมายถึง คนสิ้นชีวิต
38	สายยันท์	สายยันท์ หมายถึง เวลาเย็น
39	นิมิต	เจ้าชายทรงนิมิตเห็นช้างเผือก
40	ไพโรสัท	ไพโรสัท หมายถึง แอวป่า
41	คำวิเศษณ์	ดีและชั่ว เป็นคำวิเศษณ์

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
42	อนุรักษ	เขาเป็นนักอนุรักษนิยม
43	อโณฆาน	เมื่ออโณฆานขอพร จากสิ่งศักดิ์สิทธิ์
44	ขี้ตังคัก	ผู้พิพากษาชั้นนั่งบนบัลลังก์
45	ไฟฟ้าชอก	เขาถูกไฟฟ้าชอก
46	โพทะนา	เขานำเรื่องของตนโพทะนาไปทั่ว
47	พิณพิลาศ	พิณพิลาศเป็นเครื่องหมายศักดิ์เชิง
48	สัมมาสัมโพธิญาณ	พระยาช้างนั้หันต์ปรารณา ไบ้บรรดุดีมา สัมโพธิญาณ
49	สารภี	สารภีเป็นชื่อคนไม้นี้คหนึ่งมีดอกสีเหลือง กลิ่นหอม
50	เขายอายุ	ไฟเขายอายุบ้านเรือน

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
1	สืบพันธุ์	สิ่งมีชีวิตมีการสืบพันธุ์ เพื่อดำรงเผ่าพันธุ์
2	วิถุทัศน์	ความเห็นทางวิถุทัศน์จะมีเสถียรภาพ
3	ปาฏิหาริย์	ปาฏิหาริย์ หมายถึง สิ่งที่น่าอัศจรรย์
4	กาฬโรค	หนูนำเชื้อกาฬโรค
5	ราชวงศ์	ราชวงศ์ หมายถึง ตระกูลของกษัตริย์
6	อภิวาท	เพลงวันเป็นพาหนะนำโกล่อิวัต
7	กาสดาวพิศตร	กาสดาวพิศตรเป็นดวงหมของพระสงฆ์
8	กิตติศัพท์	กิตติศัพท์ หมายถึง เสียงเล่าลือ
9	เพชฌิเศษ	พอมคมเพชฌิเศษมากมาย
10	บุรุษไปรษณีย์	บุรุษไปรษณีย์นำจดหมายมาส่ง
11	สำราญ	เขามีความสุขสำราญเมื่อได้ไปเที่ยว
12	พิศมัย	พิศมัย หมายถึง ความรัก, ความชื่นชม
13	ทรยศ	คนทรยศ คือคนที่คิดร้ายต่อผู้มีพระคุณ
14	เศรษฐี	เศรษฐีมีเงินมากมาย
15	นางคราญ	นางคราญ หมายถึง นางงาม
16	แรชชาตุ	ในดินมีแรชชาตุ
17	โจษจัน	ชาบ้านโจษจันเรื่องการเมืองกันไม่หัว
18	คานคั้น	คานคั้น หมายถึง มากมาย เกือบกลาด
19	ลมมรสุม	ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำให้เกิดฤดูฝน
20	อนุญาติ	นัก เรียนขออนุญาติไปเข้าห้องน้ำ
21	คอกขจร	พี่ไปเก็บคอกขจรมาหลายคอก

คำศัพท์	คำศัพท์กษัตริย์	ประโยคตัวอย่าง
22	บึงบรเห็ด	บึงบรเห็ดเป็นบึงน้ำจืดที่กว้างใหญ่มาก
23	สัญจร	ถนนนี้มีรถสัญจรไปมามากมาย
24	อพยพ	ประชาชนอพยพหนีน้ำท่วม
25	ประชาราษฎร์	ประชาราษฎร์มีความจงรักภักดีต่อในหลวง
26	มันสำปะหลัง	ชาวไร่ปลูกมันสำปะหลัง
27	สัตยาธิษฐาน	พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสัตยาธิษฐานก่อนขึ้นใจ
28	ทุกข์เวทนา	ช้างถูกนายพรานยังทำให้เกิดทุกข์เวทนา
29	ปฏิญญา	เราไม่ควรทิ้งสิ่งปฏิญญาลงไปแม่น้ำ
30	บุญญาภพ	ด้วยบุญญาภพของพระมหากษัตริย์ทำให้ไทยเป็นประเทศเอกราช
31	วิษยา	คนที่มีความวิษยาจะไม่เป็นสุข
32	พิศวง	คำถมนั้นทำให้เขาพิศวง
33	สันนิษฐาน	ตำรวจสันนิษฐานว่า ผู้ตายถูกฆาตกรรม
34	อุทสาหะ	เขามีความอุทสาหะ จึงกลายเป็นเศรษฐี
35	ชวักไชว	ผู้คนเดินกันไปมาอย่างชวักไชว
36	คณนา	คณนา หมายถึง การคำนวณ, การนับ
37	โศกศัลย์	โศกศัลย์ หมายถึง เป็นทุกข์เดือดร้อน
38	ม้วยมรณา	ม้วยมรณา หมายถึง ตาย
39	หฤหรรษ์	หฤหรรษ์ หมายถึง ความยินดี, ราวเรียง
40	อัปราชัย	อัปราชัย หมายถึง ความไม่แพ้ใครนะ
41	น้ำมันกาด	เขาน้ำมันกาดเป็นเชื้อเพลิงในการจุดไฟ
42	อุทยาน	ฉันไปเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
43	ฉิมฤทธิ	นักเรียนคนนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีมาก
44	พระปรางค์	พระปรางค์วิคกรุดสงขลามหา
45	เขาวัว	เขาคูรูปภาพของเขาเมื่อครั้งยังเขาวัว
46	มัญชา	มัญชา พมาถึง คำสั่ง
47	อัยยาศัย	เขาเป็นคนที่มัยยาศัยดี
48	มโไพเราะ	บ้านของเขาใหญ่โตมโไพเราะ
49	กลองจตุรทนต์	เราใช้กลองจตุรทนต์คู่เขี้ยวไว้ดี
50	ประเคน	เขาประเคนอาหารให้พระ

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
1	โจทย์เจ็ช	โจทย์เจ็ชชื่อนี้ยาวมาก
2	ปุมกษักรีย์	วิหารลที่ 1 เป็นปุมกษักรีย์แห่งราชอาณาจักร
3	เกาะหันฮู้	นักปราชญ์เป็นผู้รอบรู้
4	สวรกรค์	เขามีความสุขเหมือนได้อินสวรกรค์
5	โจทก์จำเลย	เขาเป็นโจทก์จำเลยของคดีนี้
6	ศัทรู	ธงไตรรงค์เป็นธงประจำชาติไทย
7	พระอินทร์	พระอินทร์มีร่างกายสีเขียว
8	ดุกศิษย์	อาจารย์มีดุกศิษย์มากมาย
9	อัครรรย์	เมื่อวานนี้เกิดจึงอัครรรย์ขึ้นที่โรงเรียน
10	คำประพันธ์	เขาแต่งคำประพันธ์เรื่อง ของความรัก
11	บรรเทา	ยานบรรเทาอาการปวด
12	สัมผัส	เขาได้สัมผัสมือของนายกรัฐมนตรี
13	นุ่มนวล	ผู้หญิงมีความนุ่มนวล
14	บังเอิญ	ฉันบังเอิญได้พบเพื่อนที่ตลาด
15	คำนวณ	เขาคำนวณค่าใช้จ่ายประจำเดือนนี้
16	บังเกิด	บังเกิดเข้ารับพระราชทานปริญญา
17	ปรากฏ	วันนี้ไม่ปรากฏว่ามีฝนตก
18	บิณฑบาต	พระสงฆ์ออกบิณฑบาตก่อนเช้าตรู่
19	สารวัตร	เขาเป็นสารวัตรใหญ่อยู่โรงพักนี้
20	ภยพิษิตี	เขาได้รับภยพิษิตีจากไฟ
21	ป่าหิมพานต์	ป่าหิมพานต์เป็นป่าหนาวทางแถบเหนืออินเดีย

คำศัพท์	คำที่สะกดแปลก	ประโยคตัวอย่าง
22	พระโพธิสัตว์	พระโพธิสัตว์ คือ ผู้ที่โคตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า
23	ประณตกรรม	นิสิตฝึกประณตกรรมวิชาสี่พวกดังฝึกสอน
24	น้ำค้างโกลน	น้ำค้างโกลนได้มาจากต้นตาล
25	อาสาพหูชา	วันอาสาพหูชาก็วันเพ็ญเดือนหก
26	ไอ้เขว	เขาทำให้ฉันคิดไอ้เขว
27	กุศพิณิจ	เขาปฏิบัติตามกุศพิณิจของคณะกรรมการ
28	ศักดิ์ศรี	ทุกคนมีศักดิ์ศรีในตัวเอง
29	นมัสการ	ฉันไปนมัสการพระแก้วมรกต
30	เคลิบเคลิ้ม	คนที่กินยาม่าจะรู้สึกเคลิบเคลิ้ม
31	มิลลิเมตร	สิบมิลลิเมตรยาวเท่ากับหนึ่งเซนติเมตร
32	คาร์โบไฮเดรต	คาร์โบไฮเดรต คือ อาหารประเภทแป้ง
33	แคลเซียม	แคลเซียมทำให้กระดูกและฟันแข็งแรง
34	ทีเบต	ทีเบตเป็นชื่อของประเทศ
35	แอลกอฮอล์	แอลกอฮอล์ไว้อีกฆ่าเชื้อโรค
36	สราญใจ	เขาเบิกบานสราญใจเมื่อได้ไปเที่ยว
37	ฤทัย	ฤทัย หมายถึง ใจ
38	มัจฉาน	มัจฉาน หมายถึง พระอินทร์
39	ภีรมย์	ภีรมย์ หมายถึง ความบันเทิงใจ
40	คางคก	คางคก หมายถึง เกล็ดนกลาน, มากหลาย
41	วงศวาน	วงศวาน หมายถึง ลูกหลานในตระกูล
42	พุทธรักษา	ดอกพุทธรักษาเป็นดอกไม้สัญลักษณ์ของวันพ่อ
43	กาพย์ยานี	ฉันอ่านคำประพันธ์กาพย์ยานี 11

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
44	อุปสมบท	พี่ชายของเขากำลังจะอุปสมบท
45	มัทพลาศ	มัทพลาศ คือ เครื่องหมายวรรคตอน
46	ชนบธรรมนิยม	คนไทยมีชนบธรรมนิยมประเพณีที่ดีงาม
47	สังฆกรรม	พระสงฆ์รูปกำลังทำสังฆกรรมในโบสถ์
48	สรรพคุณ	ขานี้มีสรรพคุณในการบรรเทาปวด
49	ครั้นเนื้อครั้นตัว	ฉันรู้ดีครั้นเนื้อครั้นตัวเหมือนจะเป็นไอ้
50	รู้เท่าไม่ถึงการณ์	เขารู้เท่าไม่ถึงการณ์จึงถูกแฉก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
1	สายสิญจน์	เราให้สายสิญจน์ผูกข้อมือ
2	ปรากฏการณ์	สุริยุปราคาเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ
3	อุโมงค์	นั้นข้ามถนนโดยการลอดอุโมงค์
4	ผสมพันธุ์	จุกนี้เป็นญาติตัวผสมพันธุ์
5	ประจิม	ที่ประจิมของสองเดินจากเสนาวัดดู
6	พระพุทธรูป	พระพุทธรูปของคัสสอนว่า ทำดีได้ดี
7	อนุสาวรีย์	รถคันนี้วิ่งไปอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
8	พราหมณ์	เขานับถือศาสนาพราหมณ์
9	ราษฎรผู้รณะ	ป่าอยู่เขตราษฎรผู้รณะ
10	กรมปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์ให้ความรู้เรื่องสัตว์
11	สร้างสรรค์	เด็กคนนี้มีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี
12	อาณาจักร	นักเรียนอ่านประวัติอาณาจักรโรมัน
13	พัฒนา	เมืองไทยกำลังพัฒนา
14	ประเภท	อาหารบางประเภทไม่มีประโยชน์
15	ประพจน์	เขามีความประพจน์ที่ดีมาก
16	บรรณานุกรม	เขาจดชื่อหนังสือจากบรรณานุกรม
17	บรรพบุรุษ	แม่ไปไหว้บรรพบุรุษ
18	พฤติกรรม	นักเรียนคนนี้มีพฤติกรรมทางการเรียนไม่ดี
19	พระขรรค์	พระขรรค์ คือ อาวุธชนิดหนึ่ง
20	ครรรภ์	คนนำตั้งครรรภ์ได้สามเดือนแล้ว
21	สัมมาคารวะ	ผู้หญิงคนนี้เป็นคนมีสัมมาคารวะดี
22	สถานเสาวภา	นักเรียนไปคุงูที่สถานเสาวภา

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
23	พระพุทธรูป	หลวงพ่อบ้านพระพุทธรูป
24	พระราชบัญญัติ	เขากำลังศึกษาพระราชบัญญัติป่าสงวน
25	บทบาทสมมติ	นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นพ่อค้า
26	สวัสดิชัย	พอช่วยพระให้ถูกเส้นทางโดยสวัสดิชัย
27	กายสิทธิ์	เขาอยากมีไม้เท้ากายสิทธิ์ที่สามารถเสก สิ่งต่าง ๆ ได้
28	ทุกข์เข็ญ	ทุกข์เข็ญ หมายถึง ความยากลำบาก
29	อุปสรรค	เขาพบอุปสรรคมากมายในการทำงาน
30	บุญบารมี	ข้างเผือกเป็นข้างบุญบารมีของพระมหา- กษัตริย์
31	ทอนเข็ญ	เขาป่วยเพราะทอนเข็ญอีกเสบ
32	คาร์บอนไดออกไซด์	เราหายใจเอาก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกมา
33	ยูคาลิปตัส	ยูคาลิปตัสเป็นชื่อต้นไม้ที่นำมาทำยาโรกโรคได้
34	ปรินิพพาน	พระพุทธเจ้าเสด็จปรินิพพานไปสองพันกว่าปีแล้ว
35	อัครมเหสี	พระมเหสีเอกของกษัตริย์ เรียกว่า อัครมเหสี
36	ภมร	ภมร หมายถึง แมลงผึ้ง
37	สราญรมย์	สราญรมย์ หมายถึง ความสำราญบันเทิงใจ
38	ปฏิสันถาร	ในหลวงทรงปฏิสันถารกับราษฎร
39	ปณิธาน	เขาดังปณิธานไว้ว่าจะเป็นคนดี
40	ทมิฬ	ทมิฬ หมายถึง คุร่าย
41	อัญประกาศ	อัญประกาศ เป็นเครื่องหมายวรรคตอน
42	ไปขาลน้อย	"กรุงเทพฯ" จะต้องมีไปขาลน้อย

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
43	ไม้มลาย	คำว่า "ไฟ" ใช้ไม้มลาย
44	โหดเหี้ย	มันโหดเหี้ยโหดเหี้ยโหดเหี้ย
45	กลองแกง	เขามอนจนกลองแกง
46	เบญจางคประดิษฐ์	เขากวามแบบเบญจางคประดิษฐ์
47	พรรณนา	เขาพรรณนาถึงคุณงามความดีของแม่
48	โอวาทปาฏิโมกข์	พระพุทธเจ้าแสดงธรรมที่ชื่อว่า โอวาทปาฏิโมกข์
49	เอหิภิกขุ	เอหิภิกขุ คือ พระสงฆ์ที่พระพุทธเจ้าทรงบวชให้
50	ถลักรรณ	เขามีอาชีพถลักรรณ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
1	สัตว์แพทย์	สัตว์แพทย์เป็นแพทย์ที่รักษาสัตว์
2	ประณีต	เขาเป็นคนทำงานที่ประณีตมาก
3	ปรารภ	เขาปรารภว่า จะไปเที่ยวต่างประเทศ
4	โลกรวญ	เขาโลกรวญเรื่องการเดินทางไปต่างจังหวัด
5	พุทธสุภาสิต	คนเป็นที่พึ่งแห่งตน เป็นพุทธสุภาสิต
6	ประเสริฐ	เขาเป็นคนดีที่ประเสริฐ
7	พระรัตนตรัย	พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คือ พระรัตนตรัย
8	ปราศจาก	เขาปราศจากซึ่งความเมตตากรุณา
9	ไวรัส	เขาได้รับเชื้อไวรัสจึงเป็นไข้หวัด
10	สุขลักษณะ	หมู่บ้านนี้สร้างใ้ถูกสุขลักษณะ
11	จัดสรร	หอเรียนในหมู่บ้านจัดสรร
12	สรรพสิ่ง	สรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ไม่ยั่งยืน
13	คิกคำบรรพ	ไดโนเสาร์ เป็นสัตว์ยุคคิกคำบรรพ
14	บรรลัย	เขาทำลายสิ่งของบรรลัยไปหมด
15	อาชรม์	อาชรม์ หมายถึง ความไม่เที่ยงธรรม
16	วันโรค	เขาตายเพราะเป็นวันโรค
17	อนิจกรม	ทันถึงแก่ อนิจกรม เมื่อวานนี้
18	บรรคาคักดี	บรรคาคักดี หมายถึง ฐานะของขุนนางซึ่งได้รับ พระราชทาน
19	บุญกรรม	ที่เป็นบุญบุญกรรมของพ่อ
20	สมรรถชัย	สมรรถชัยเป็นชื่อของเรือของพระมหากษัตริย์

คำที่	คำที่สะกดยาก	ประโยคตัวอย่าง
41	เมื่ ^๑ มะ ^๑ กล้า	เมื่ ^๑ มะ ^๑ กล้าจะมี ^๑ ดี ^๑ แคง ^๑ วุก ^๑ กล้า
42	ปราศ ^๑ รัย	เรา ^๑ กล้าปราศ ^๑ รัย ^๑ ใน ^๑ ที่ ^๑ สา ^๑ วณ ^๑ ชน
43	ฉะ ^๑ เชิง ^๑ เทร ^๑ า	ฉะ ^๑ เชิง ^๑ เทร ^๑ าเป็น ^๑ ชื่อ ^๑ จั ^๑ ง ^๑ ทวิ ^๑ ค ^๑ ของ ^๑ ประ ^๑ เท ^๑ ศ ^๑ ไทย
44	ปล ^๑ ด ^๑ เบ ^๑ ื่อ ^๑ ง	เขา ^๑ เขา ^๑ ไป ^๑ ปล ^๑ ด ^๑ เบ ^๑ ื่อ ^๑ ง ^๑ ใ ^๑ ห ^๑ อง ^๑ น้ำ
45	ศ ^๑ ร ^๑ ิม ^๑ ฟ้า ^๑ กร ^๑ ิม ^๑ ณ	วันนี้ ^๑ ศ ^๑ ร ^๑ ิม ^๑ ฟ้า ^๑ กร ^๑ ิม ^๑ ณ
46	อุ ^๑ ต ^๑ สา ^๑ ห ^๑ กร ^๑ ม	โ ^๑ รง ^๑ งาน ^๑ อุ ^๑ ต ^๑ สา ^๑ ห ^๑ กร ^๑ ม ^๑ ข ^๑ อย ^๑ น้ำ ^๑ ใ ^๑ เด ^๑ ย ^๑ ด ^๑ ง ^๑ ใน ^๑ แ ^๑ น ^๑ ้ำ
47	ห ^๑ ัก ^๑ ด ^๑ กร ^๑ ม	การ ^๑ ห ^๑ อ ^๑ น้ำ ^๑ เป็น ^๑ งาน ^๑ ห ^๑ ัก ^๑ ด ^๑ กร ^๑ ม
48	ม ^๑ ห ^๑ าศ ^๑ าด	เขา ^๑ มี ^๑ เ ^๑ ิง ^๑ ม ^๑ าก ^๑ ม ^๑ าย ^๑ ม ^๑ ห ^๑ าศ ^๑ าด
49	ปล ^๑ าก ^๑ ะ ^๑ พ ^๑ ง	เน ^๑ ื่อ ^๑ ของ ^๑ ปล ^๑ าก ^๑ ะ ^๑ พ ^๑ ง ^๑ อ ^๑ ร ^๑ อย ^๑ ม ^๑ าก
50	เท ^๑ ว ^๑ อะ ^๑ ห ^๑ ะ	ข้าง ^๑ ค ^๑ ำ ^๑ นี้ ^๑ เป็น ^๑ แ ^๑ ล ^๑ เท ^๑ ว ^๑ อะ ^๑ ห ^๑ ะ ^๑ ที่ ^๑ สา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2536 ที่เขียนคำ
สะกดขากนิก

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
1	ไพโรลีนท์	100.00	24	สัมฤทธิ์	94.78
2	วิโชคศิลป์	100.00	25	กะปริดกะปรอย	93.91
3	การุณย์	100.00	26	ไตรภาคี	93.91
4	โศกศิลป์	100.00	27	อำนวยการ	93.91
5	ประชากรสมุทร	99.13	28	พราหมณ์	93.04
6	สมรรถชัย	99.13	29	สราญรมย์	93.04
7	รอนราว	99.13	30	ทมิฬ	93.04
8	ภาพยนตร์	99.13	31	ทุกข์เข็ญ	92.17
9	คณา	99.13	32	ปฏิสังขาร	92.17
10	สำพันธ์	98.26	33	ปณิธาน	92.17
11	ราษฎร์บูรณะ	98.26	34	คำวิเศษณ์	91.30
12	เพนียด	97.39	35	ภมร	91.30
13	ทะนุถนอม	97.39	36	สันนิษฐาน	90.43
14	สัตยาธิษฐาน	97.39	37	คารวะขอไต่ถาม	90.43
15	ทฤทธรักษ์	96.52	38	ประมุข	90.43
16	โพชนา	96.52	39	พระขรรค์	89.57
17	ทัณฑฆาต	96.52	40	กิลเลส	89.57
18	อุทธรณ์	96.52	41	อัญญาลัย	89.57
19	อุปถัมภ์	96.52	42	ปัจจุวัคคีย์	89.57
20	ชะม๊กเขม่น	95.65	43	คฤหาสน์	88.70
21	วายุปราน	95.65	44	ภิรมย์	88.70
22	สัมมาสัมโพธิญาณ	94.78	45	บัลลังก์	88.70
23	แอลกอฮอล์	94.78	46	ลำเค็ญ	88.70

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
47	พระรัตนตรัย	87.83	69	โอราบทปาฏิโมกข์	82.61
48	กรรมการ	87.83	70	วงศ์วาน	82.61
49	ป่าหิมพานต์	87.83	71	กรรม	82.61
50	น้ำตาลโตนด	87.83	72	บรรดาศักดิ์	82.61
51	ทิเบต	87.83	73	กระป๋องกระเปาะ	82.61
52	พระราชนิพนธ์	87.83	74	ทุกขเวทนา	82.61
53	มัชฌิม	87.83	75	ทอนซิล	81.74
54	คานคา	87.83	76	ปราศรัย	81.74
55	อิมมูเนียน	87.83	77	กฎเกณฑ์	81.74
56	ปฏิบูล	86.95	78	สังฆกรรม	80.87
57	บัญญัติ	86.09	79	อุตสาหกรรม	80.87
58	คานคิน	86.09	80	อุทสาหะ	80.87
59	มะลิวัลย์	86.09	81	เขนกประการ	80.87
60	กิตติศัพท์	85.22	82	อบฮาล	80.87
61	สารภี	85.22	83	อุปสรรค	80.87
62	ไฟฟ้าช็อต	85.22	84	โครคราญ	80.00
63	ปรีนิพพาน	85.22	85	ประยุกต์	80.00
64	จักรมเหล็ก	85.22	86	พะเนาพะเนอ	80.00
65	รู้เท่าไม่ถึงการณ์	85.22	87	มรรยาท	80.00
66	กลองจุดทรวงศ์	84.38	88	พนาวัน	80.00
67	บึงบรเพ็ด	83.48	89	พระราชบัญญัติ	79.13
68	กุดทิมใจ	83.48	90	กาสาวพิสตร์	79.13
				โพล์เพล	78.26

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
91	สราญใจ	78.26	113	ครั้นฟ้าครั้นฝน	73.91
92	พระโพธิสัตว์	78.26	114	บิณฑบาต	73.04
93	เกียรติยศ	78.26	115	เบญจางคประภินธุ์	73.04
94	อชยาศัย	78.26	116	เคลิบเคลิ้ม	73.04
95	หิสมัย	78.26	117	ภัยพิบัติ	73.04
96	สัมผัส	78.26	118	บรรลัย	72.17
97	สัมพันธไมตรี	78.26	119	พระพิภตร	72.17
98	บุคลาธิษฐาน	77.39	120	ปุชนียสถาน	72.17
99	บรรณานุกรม	76.52	121	วิสรราชนีย์	72.17
100	อาสาฬหบูชา	76.52	122	มัททภาค	72.17
101	ปลดเปลื้อง	76.52	123	กระจอยร้อย	72.17
102	บุญญาบุภาพ	76.52	124	สถานการณ	72.17
103	คาร์ไบไฮเดรต	76.52	125	บทบาทสมมติ	72.17
104	แคดเซียม	76.52	126	บรรพชา	71.30
105	อาณาจักร	76.52	127	คิตาบรรพ	71.30
106	ศกัศรี	75.65	128	พระปรางค์	71.30
107	ครั้นเนื้อครั้นตัว	74.78	129	เขาวัว	71.30
108	คำปฏิญาณ	74.78	130	คอกขจร	70.43
109	อุทธีเคช	74.78	131	วิปริต	70.43
110	สัมมาคารวะ	73.91	132	สารวัตร	70.43
111	ครองราชย์	73.91	133	เทรมธุกิจ	69.57
112	วิญญาน	73.91	134	ศกัศลี	69.57

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
135	โจษจัน	68.70	157	กะรุ่งกะริ่ง	63.48
136	มโหฬาร	68.70	158	หัตถกรรม	63.48
137	นิมิต	68.70	159	คริสต์ศักราช	63.48
138	สรรพสิ่ง	68.70	160	วัดสุทัศน์	63.48
139	อภิเษกสมรส	67.83	161	อนิจกรรม	62.61
140	สวัสดิชัย	67.83	162	อาชกรรม	62.61
141	วิษยา	67.83	163	ประเคน	62.61
142	สถานเสาวภา	67.83	164	พรรณนา	62.61
143	สัญญา	67.83	165	จักสรว	61.74
144	นมัสการ	67.83	166	คำนวณ	61.74
145	อัปราชัย	66.96	167	พุทธสุภาษิต	61.74
146	นงคราญ	66.96	168	รัฐธรรมนูญ	60.87
147	พจนานุกรม	66.08	169	ไตรจีวร	60.87
148	เหวอะหะ	66.08	170	อุททยาน	60.87
149	ประณีต	66.08	171	คล้ายเทียม	60.87
150	อุทกภูมิ	66.08	172	แม่คะกล้า	60.00
151	หาพิชัย	65.22	173	กรรเชียง	59.13
152	สร้างสรรค	64.35	174	นะเชิงเทรา	59.13
153	ทเนจร	64.35	175	กลองแก่ง	59.13
154	ศรัทธา	64.35	176	พิศวง	58.26
155	มวยมรณา	64.35	177	พุทธวิงษา	57.39
156	พะอึกพะอม	64.35	178	ฉักทแพทย์	57.39

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
179	พิศการ	57.39	201	อนุรักษ	53.91
180	กระโหลกโกลฮาก	56.52	202	ทรัพย์สมบัติ	53.04
181	กายสิทธิ์	56.52	203	สรรพคุณ	53.04
182	สรรหา	56.52	204	ศิลปกรรม	53.04
183	อภิปราย	56.52	205	ไม่ฉาย	52.17
184	ชนบชรมนิยม	56.52	206	ไทพอยค์	52.17
185	อุตสาหกรรม	56.52	207	อุโมงค์	52.17
186	สังเกศ	56.52	208	อุชลักษณะ	52.17
187	สายสัญญาณ	56.52	209	อุกคิมย์	52.17
188	ปรากฏการณ์	56.52	210	บุญวามี	51.30
189	บรรพบุรุษ	55.65	211	เผาฉาย	51.30
190	อพยพ	55.65	212	ปราสาท	51.30
191	ปฐมเทศนา	55.65	213	สรรเสริญ	50.43
192	ประสมการณ	55.65	214	ราชวงศ์	50.43
193	กะตักโรค	54.78	215	เอธิกกา	50.43
194	ระหกระเนิม	54.78	216	ปราศจาก	49.57
195	ตระพุทหมนค	54.78	217	ประเสริญ	48.70
196	กัญญาภทเวท	54.78	218	สัญญา	48.70
197	มงกุฎ	54.78	219	อุคสาห์	48.70
198	จักรวิธ	54.78	220	น้ำมันภาค	47.83
199	ประพตทิ	53.91	221	เศรษฐิ	47.83
200	อนุญาต	53.91	222	กระที่อริอรน	47.83

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
223	บำเหน็จ	46.96	246	กลีกรวม	40.00
224	ประจักษ์	46.96	247	ไขว้เขว	39.13
225	พระอินทร์	46.96	248	เคราะห์กรรม	39.13
226	ไปยาลน้อย	46.09	249	กรมปลัดสัตว์	39.13
227	เทานกส	46.09	250	บัญชา	39.13
228	ปลากะพง	46.09	251	วันโรค	39.13
229	กะหล่ำปลี	46.09	252	เพาะพันธุ์	39.13
230	ผสมพันธุ์	45.22	253	บรรเทา	39.13
231	อุปสมบท	44.38	254	มหากาถ	39.13
232	ปลั๊กไฟ	44.38	255	สูงพันธุ์	38.26
233	ฝรั่งเทศ	43.48	256	พิรุณ	38.26
234	อหิวาต์	43.48	257	มรกด	38.26
235	โจทก์จำเลย	43.48	258	อัญประกาศ	38.26
236	คำประพันธ์	43.48	259	อิสลาม	38.26
237	เวทมนตร์	42.61	260	พฤติกรรม	38.26
238	วัฒนธรรม	42.61	261	ปรากฏ	37.39
239	สุขสันต์	42.61	262	สืบพันธุ์	36.52
240	ชวักไชว	42.61	263	กาฬโรค	36.52
241	ฤทัย	42.61	264	รำคาญ	36.52
242	ไวรัส	41.78	265	ปลาจะละเม็ด	36.52
243	อัญเชิญ	41.78	266	เกษตร	36.52
244	อัครรย์	40.87	267	บุญกรรม	36.52
245	ประเภท	40.87	268	ปฐมกษัตริย์	35.65

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
269	ประคิมฐ	35.65	285	ปฏิเสช	32.17
270	ภมรงค์	35.65	286	มัจฉา	32.17
271	อาภัพ	35.65	287	ไพศาล	32.17
272	อรหันต์	34.78	288	สำราญ	32.17
273	ปาฏิหาริย์	34.78	289	แรชาตุ	32.17
274	พระพุทธรองค	34.78	290	บัณฑิต	32.17
275	เมฆนวด	34.78	291	พัฒนา	32.17
276	ปริศนา	33.91	292	ปรารภณา	31.30
277	ศักรู	33.91	293	คตินิยม	31.30
278	ทรมต	33.91	294	ฉมมรสุม	31.30
279	ปีศาจ	33.04	295	สวรรค์	31.30
280	กะทันหัน	33.04	296	บังเอิญ	29.57
281	ณนาช	33.04	297	เบ็ดเทศ	29.57
282	มันสำปะหลัง	32.17	298	อนุสาวรีย์	29.57
283	ฉิวพรณ	32.17	299	โจทย์เลข	28.70
284	บูรณไปรษณีย์	32.17	300	มิลลิเมตร	28.70

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงการรอยละของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2537 ที่เขียนค่า
สะกดยากผิด

ลำดับที่	คำ	รอยละ	ลำดับที่	คำ	รอยละ
1	ไพโรสไนท์	100.00	24	อำมาตย์	98.20
2	วิโยคคีลย์	100.00	25	ทัณฑฆาต	98.20
3	การุณย์	100.00	26	กรรณิการ	98.20
4	คำวิเศษณ์	100.00	27	อุตรกษิณธ์	98.20
5	สัมมาสัมโพธิญาณ	100.00	28	โจทก์จำเลย	98.20
6	ปาฏิหาริย์	100.00	29	กะปริดกะปรอย	97.30
7	กาสาวพัสตร์	100.00	30	โจษจัน	97.30
8	ทศวรรษ	100.00	31	สัตยาธิษฐาน	97.30
9	มัทพภาค	100.00	32	พราหมณ์	97.30
10	กาพย์ยานี	100.00	33	สันนิษฐาน	97.30
11	พรรณนา	100.00	34	พระนุถนอม	97.30
12	โอวาทปาฏิโมกข์	100.00	35	บัลลังก์	96.40
13	สายันท์	99.10	36	กิตติศัพท์	96.40
14	โพทะนา	99.10	37	ภิรมย์	96.40
15	สมรรถชัย	99.10	38	พมิพ	96.40
16	โศกคีลย์	99.10	39	ครองราชย์	96.40
17	ราชภูษามุขะ	99.10	40	คริสต์ศักราช	96.40
18	อชฌาณ	99.10	41	ปณิธาน	95.50
19	ปฏิสันถาร	99.10	42	ภพร	95.50
20	คณนา	99.10	43	ศักร์คีรี	95.50
21	รอนราวู	99.10	44	เวทมนตร์	95.50
22	ประชาราษฎร์	98.20	45	บิณฑบาต	94.60
23	บทบาทสมมติ	98.20	46	ปรีนิพพาน	94.60

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
47	ชนบทธรรมนิยม	94.60	70	เบญจางคประดิษฐ์	89.19
48	สารภี	94.60	71	ไม้มลาย	89.19
49	มะลิวัลย์	94.60	72	ทีเบต	89.19
50	ป่าหิมพานต์	93.69	73	กลองจูลพรรคน	89.19
51	สัมฤทธิ์	93.69	74	พระราชนิพนธ์	89.19
52	แอลกอฮอล์	93.69	75	พระโพธิสัตว์	89.19
53	สังฆกรรม	92.79	76	สายสิญจน์	89.19
54	อัครมเหสี	92.79	77	บรรดาศักดิ์	88.29
55	วงศ์วาน	91.89	78	เคราะห์กรรม	88.29
56	พระพักตร์	91.89	79	พานิชย์	88.29
57	ไปยาลน้อย	91.89	80	ไฟฟ้าช็อต	88.29
58	สราญรมย์	90.99	81	คาร์โบไฮเดรต	88.29
59	เขาวัว	90.99	82	คาร์บอนไดออกไซด์	88.29
60	อบอวล	90.99	83	พนาวิน	87.39
61	จักรี	90.99	84	นงคราญ	87.39
62	วายุปราณ	90.99	85	อุทสาห์	87.39
63	บึงบรเพ็ช	90.09	86	พระราชบัญญัติ	87.39
64	คึกคักบรรพ	90.09	87	น้ำมันภาค	87.39
65	กุหลาบนิจ	90.09	88	คฤหาสน์	87.39
66	ทุกขเวทนา	90.09	89	กฎเกณฑ์	86.49
67	อธิษฐาน	89.19	90	แคลเซียม	86.49
68	จักรวรร	89.19	91	ผนวช	86.49
69	เอพิภิกษุ	89.19	92	เกียรติยศ	86.49

ตารางที่ 12 (กข)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
93	อักษาศัย	86.49	116	ปราศรัย	82.88
94	ประชุมถกษ	86.49	117	อัปราชัย	82.88
95	ปลดเปลื้อง	85.59	118	นิมิต	82.88
96	ศักดิ์สิทธิ์	85.59	119	คายคืน	81.98
97	มโหฬาร	85.59	120	สัมพันธไมตรี	81.98
98	ครรรภ์	85.59	121	ไทพอยด์	81.98
99	บัณฑิต	85.59	122	เศรษฐกิจ	81.98
100	บุญคุณภาพ	85.59	123	ครั้นเนื้อครั้นตัว	81.98
101	มัชฌาน	84.68	124	ทุกข์เข็ญ	81.98
102	ทอนขิด	84.68	125	โพลเพศ	81.98
103	มวขมรณา	84.68	126	สวัสดิศิษย์	81.08
104	อภิเชกสมรส	84.68	127	ภนรงค์	81.08
105	ประสพการณ	84.68	128	เอนกประการ	81.08
106	บำเหน็จ	84.68	129	วัสดุทัศน	81.08
107	อัญประกาศ	83.78	130	กลองแกลง	80.18
108	ยุคาลิปตัส	83.78	131	ใครครวญ	79.28
109	สัมผัส	83.78	132	อุปสรรค	79.28
110	คจำเกรียน	83.78	133	ขะมักเขม่น	79.28
111	บรรลัษ	83.78	134	บรรณานุกรม	78.38
112	เม้มมะกล่าว	83.78	135	สัมมาคารวะ	78.38
113	คำนวณ	83.78	136	ระหกระเหิน	78.38
114	ประยุกต์	83.78	137	อุณหภูม	78.38
115	ปรากฏการณ์	83.78	138	สหัชชา	78.38

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
139	อาสาพหุชา	77.48	162	รู้เท่าไม่ถึงการณ์	72.07
140	พิสมัย	77.48	163	มงกุฏ	72.07
141	คำปฏิญาณ	77.48	164	นิวาพรรณ	72.07
142	พระรัตนตรัย	77.48	165	ฤทธิเดช	72.07
143	เหวอะหะ	76.58	166	ริษยา	72.07
144	กระรุ่งกระริง	76.58	167	มิลลิเมตร	72.07
145	ไตรยางศ์	76.58	168	พะอึกพะอม	72.07
146	อุคสาหะ	76.58	169	กรรเชียง	71.17
147	บัญชา	76.58	170	มันสำปะหลัง	71.17
148	ปฐมกษัตริย์	76.58	171	อาชรมม์	71.17
149	นมัสการ	75.68	172	ประจักษ์	71.17
150	อรหันต์	75.68	173	สถานการณ์	70.27
151	ฉะเชิงเทรา	75.68	174	บัญญัติคดี	70.27
152	สรรพคุณ	75.68	175	รัฐธรรมนูญ	70.27
153	สถานเสาวภา	75.68	176	บัญญัติ	70.27
154	สำคัญ	74.78	177	อาณาจักร	70.27
155	พะเนาพะนอ	74.78	178	พระขรรค์	69.37
156	กระจอยร้อย	74.78	179	สร้างสรรค	69.37
157	กระปี่กระเป่า	74.78	180	สราญใจ	69.37
158	อุปสมบท	74.78	181	ครีမ်ฟ้าครีမ်ฝน	69.37
159	เหม็นค	73.87	182	กัญชูกทเวที	69.37
160	ภัยพิบัติ	73.87	183	กิเลส	69.37
161	วิสรรชนีย์	73.87	184	สรรเสริญ	69.37

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
185	วิปริต	69.37	208	ฝรั่งเศษ	63.06
186	พิสดาร	68.47	209	ราชวงศ์	63.06
187	อัครรรย	68.47	210	เขายลายุ	63.06
188	อัญเชิญ	68.47	211	ปรารถนา	63.06
189	ปูชนียสถาน	67.57	212	พุทธสุภามิต	63.06
190	สัญญาณ	66.67	213	คามคำ	63.06
191	คอกขจร	66.67	214	ทรัพย์สินสมบัติ	63.06
192	มัจฉา	66.67	215	สารวัตร	63.06
193	คำประพันธ์	65.77	216	บึงเอิญ	62.16
194	อพยพ	65.77	217	กสิกรรม	62.16
195	อุโมงค์	65.77	218	ปทุมเทศนา	62.16
196	กรมปลัดแก้ว	65.77	219	อุปลัมภ์	61.26
197	สรรพสิ่ง	64.87	220	สุขสันต์	61.26
198	ประณีต	64.87	221	อภิปราย	61.26
199	สังจร	64.87	222	ไพศาล	59.46
200	กายสิทธิ์	64.87	223	วิญญาน	59.46
201	ปลั๊กไฟ	64.87	224	พจนานุกรม	59.46
202	วันโรค	63.96	225	อนุญาต	59.46
203	สวรรค์	63.96	226	อนุสาวรีย์	59.46
204	ไขว่เขว	63.96	227	ปฏิภูด	59.46
205	พิรุณ	63.96	228	พระปรารภ	59.46
206	มหาศาล	63.96	229	เศวษฐี	58.56
207	เทาแกส	63.96	230	พุทธรักษา	58.56

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
231	อนิจกรรม	57.66	254	ประเภท	47.75
232	พิศวง	57.66	255	พระพุทธรูป	47.75
233	อาภัพ	57.66	256	ปลาจะละเม็ด	46.85
234	สรรหา	57.66	257	พเนจร	46.85
235	พระอินทร์	57.66	258	น้ำตาลโตนด	46.85
236	ปราศจาก	57.66	259	บรรพบุรุษ	46.85
237	บุญกรรม	56.76	260	พฤติกรรม	46.85
238	พิศกรรม	56.76	261	สุขลักษณะ	45.95
239	ลูกศิษย์	56.76	262	อุตสาหกรรม	45.05
240	อิสลาม	55.86	263	ศิลปะกรรม	45.05
241	ประเคน	54.96	264	พระพุทธรูป	44.14
242	อุทยาน	53.16	265	ญาติ	44.14
243	ประเสริฐ	52.25	266	ศักรู	44.14
244	ปรากฏ	51.35	267	อิหิวาต์	44.14
245	ปฏิเสธ	51.35	268	กะหล่ำปลี	43.24
246	บรรพชา	51.35	269	สูญพันธุ์	43.24
247	ทรยศ	50.45	270	บุญบารมี	43.24
248	ชรักไช	49.55	271	ปราสาท	43.24
249	เคลือบเคลิม	49.55	272	ไตรจีวร	42.34
250	บุญไปรษณีย์	48.65	273	ปริศนา	42.34
251	ปลากระพง	48.65	274	ประพฤติ	42.34
252	อนุรักษ	48.65	275	กระโหลกโหลก	41.44
253	กระตือรือร้น	48.65	276	มรดก	40.54

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ร้อยละ	ลำดับที่	คำ	ร้อยละ
277	วัฒนธรรม	40.54	289	สำราญ	28.83
278	นมवाद	38.74	290	ไวรัส	27.93
279	แรชาตุ	37.84	291	ผสมพันธุ์	27.93
280	ประคินฐุ	36.94	292	บรรเทา	27.03
281	คตินิยม	36.64	293	มรยาท	26.13
282	เบิกเทศ	36.04	294	ไพาะพันธุ์	25.23
283	กะทักรีด	36.04	295	สังเกศ	24.32
284	รำคาญ	35.14	296	เกสร	24.32
285	สืบพันธุ์	34.23	297	พัฒนา	19.82
286	สัตว์แพทย์	34.23	298	ปีศาจ	17.12
287	ลมมรสุม	33.33	299	โจทย์เลข	15.32
288	กะทันหัน	32.43	300	กาฬโรค	13.51

สถาบันวิทยบริการ

กรมมหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางพัชรี วรจรัสรังสี เกิดเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2505 ที่จังหวัดพิจิตร สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกียรตินิยม) ในปี พ.ศ. 2527 และสำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2533

ปัจจุบันเป็นอาจารย์ ระดับ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย